AS-015846
CSL
22.9.20.
DEPARTMENT OF EDUCATION
DELHI LIBRARY
3

ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA

NEW IMPERIAL SERIES, VOL. XXIX

SOUTH-INDIAN INSCRIPTIONS

VOLUME III

MISCELLANEOUS INSCRIPTIONS FROM THE TAMIL COUNTRY

PART III

INSCRIPTIONS OF ADITYA I, PARANTAKA I, MADIRAIKONDA RAJAKESARIVARMAN, PARANTAKA II, UTTAMA-CHOLA, PARTHIVENDRAVARMAN AND ADITYA-KARIKALA AND THE TIRUVALANGADU PLATES OF RAJENDRA CHOLA I.

(WITH THIRTEEN PLATES)

EDITED AND TRANSLATED

BY

RAO SAHIB H. KRISHNA SASTRI, B.A.,
ASSISTANT ARCHÆOLOGICAL SUPERINTENDENT FOR EPIGRAPHY.

(41)

MADRAS
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS
1920

[PRICE, Rs. 4.]

MINISTRY OF CULTURE · GOVERNMENT OF INDIA
CSL
913.34
A7oRN
V.29.
Pt.3
-546
417.7
Ind-S
Vol 10 pt 3
913.545
Ind-S
V.3. pt 3.
015840
Copy II

MINISTRY OF CULTURE · GOVERNMENT OF INDIA

CSL

PART III.

SUPPLEMENT TO THE THIRD VOLUME.

X.—INSCRIPTIONS OF THE TIME OF RAJAKESARIVARMAN ADITYA I.

No. 89.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE GHRITASTHANESVARA TEMPLE AT TILLASTHANAM.[1]

The inscription registers a gift of 100 sheep for a lamp by Kadambamâdêvî, the wife of the chief Vikki-Aṇṇaṇ, who was the recipient of several royal honours and of the hereditary title Śembiyaṇ Tamiḷavêḷ from the Chôḷa king Râjakêsarivarman who 'overran Toṇḍai-nâḍu' and was the conqueror of 'kings that possessed many elephants (*pal-yâṇai-kôkkaṇḍaṇ*[2])' and from the Chêra king Sthâṇu Ravi.

The Tiruvâlaṅgâḍu plates state that the Chôḷa king Âditya I. defeated the Pallava Aparâjita and captured Toṇḍai-maṇḍalam from him. We also know that Âditya's son, Parântaka I., was called Parakêsarivarman and there is not therefore much doubt that the Râjakêsarivarman referred to in this inscription is Âditya I. The fact that he and the Chêra king Sthâṇu Ravi conferred honours on Vikki-Aṇṇaṇ suggests that these Chêra and the Chôḷa kings might have been contemporaries.

TEXT.

1 ஹஸ்தி ஸ்ரீ [||*] தொண்டைநாடு பாவின[3] சொழன் பல்-
2 ய[ா]னைக்கொக்கண்டனுஇன[4] ராஜகெஸரிவ்ருதனு-
3 லுஞ் செரமான் கொத்தாணுஇரவி[ய]ாலுந் தவிசுஞ் ச[ா]-
4 மரையுஞ் சிவிகையுந் திமிலையுங் கொயிலும் பொன[க]-
5 முங் காளமுங் களிற்றுநிரையுஞ் [ெ]சம்பியன்றமிழவெளெ-
6 ன்னுங் குலப்பியரும் பெற்ற விக்கிஅண்ணன்றெவிவான[5]
7 கடம்பமாதெவி கிருநெய்த்தானத்து மாதெவர்க் கொரு நந்தாவிளக்[கி]-
8 னுக்[கு] குடுத்த ஆடு [நூறு] வ[ந்]ாஹெஸ்ஸராகெஷ||—

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! One hundred sheep were given for a perpetual lamp to the Mahâdêva (*i.e.*, *Śiva*) of Tiruneyttâṇam by Kadambamâdêvî, the wife of Vikki-Aṇṇaṇ who had received a (*feudatory*) throne (*tavišu?*), fly-whisk, palanquin, drum (*timilai*), mansion, *pônagam* (*sumptuary allowance*), bugle, an army of male elephants and the hereditary title of Śembiyaṇ-Tamiḷavêḷ from Râjakêsarivarman, the

---

[1] No. 286 of 1911.

[2] Kôkkaṇḍaṇ which forms the second half of the adjunct *pal-yâṇai-kôkkaṇḍaṇ* appears independently used as a title in two early records at Veḷḷalûr in the Coimbatore district, of Kôkkaṇḍaṇ Ravi and Kôkkaṇḍaṇ Vîranârâyaṇa of the Chandrâditya family who were probably Chêra kings. It is not impossible that in the translation below we have to take பல்யானை கொக்கண்டன் as an adjective qualifying the Chêra king Sthâṇu Ravi.

[3] We have perhaps to correct this word into பாவின.

[4] Read னையின.

[5] Read யான.

Chôla (*king*) who overran[1] Tonḍai-nâḍu and from the Kôkkaṇḍaṇ of (*i.e.*, *the conqueror of kings that possessed*) many elephants, the Chêra king (*Śêramâṇ*) Sthâṇu Ravi. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 90.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE JNANAPARAMESVARA TEMPLE AT TIRUMEYJNANAM.[2]

This inscription is dated in the 2nd year of Râjakêsarivarman and records that the assembly of Nâlûr, a *brahmadêya* of Śêṟṟûr-kûṟṟam, sold for 25 *kâśu*, the *aṅgâḍikkûli*, *i.e.*, the market fees of the bazaar street, to the temple of Tirumayâṇam. On palæographical grounds we may attribute the record to the time of Râjakêsarivarman Âditya I.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொ ராஜகெஸரிவர்ம[ர்*]க்கு யாண்டு உ ஆவது செற்றூர்க்கூற்ற[த்து]
2 [வ்ரஹ்]மெய்ய நாலூர் பட்டப்பெருமக்களுள்ளிட்ட பெருங்குறிப்பெருமக்களொ[ம்]
3 [எ]ங்களூர் திருமயானத்து ஸ்ரீமூலஸ்தானத்து[3]த்து மஹாதெவர்க்கு நாங்கள் விற்றுக்குடு-
4 [த்த எங்களூ]ர்க்கடைத்தெருவில் அங்காடிக்கூலியாவது [||*] புறவூர்நின்று நெல்லும் அரி[சி]-
5 [யு]ம் ம[ற்று]ம் அளப்பன கொடுவந்து விற்றூரைக் கா[சின்]வாய் நா[ழி] கொள்ளப்-பெறுவதா-
6 கவும் ம[ற்]றும் கிடந்து விற்பன குவா[ல]ால் நாழி கொள்ளப்பெ[றுவ]தாகவும் நிறுப்-பன நி-
7 றையால் ஒரு பலங் கொள்ளப்பெறுவதாகவும் வெற்றிலைக்கூடையால் ஒரொ பற்றும்
8 கூடையால்லிரண்டு பாக்கும் கொள்ளப்பெறுவதாகவும் வட்டி[யால்] லொரொ[ரா] வி . .
9 த்துக்கொள்ளப்பெறுவதாகவும் [||*] இப்பரிசு இக்கூலி [வி]ற்றுக்குடு[த்து] இ[த்தெ]-வரிடைக் கொண்ட
10 காசு உ ஐந்து இக்காசிருபத்தஞ்சுக்கும் வநாதிதா[வல் கொள்]ளப்[பெருவ]தாக[||*]இது ஸலெயாயும்
11 தனிப்புருஷராயும் தடுத்தாரை பநாஹெஸ்வரரெ தா[ன் வெண்டு] பொன் மன்றி[4] இருப்பித்-
12 தும் இக்கூலி வநாதிதாவற் பிடித்துக்கொள்ளப்பெ[ப]றுவ[த]ாக விற்று விலை-ஸாவணை செய்து
13 குடுத்தொம் பட்டப்[பெ]ருமக்களுள்ளிட்ட பெ[ரு]-
14 ங்குறிப்பெருமக்க[ளொ]ம் [||*] இது [பன்னா]ஹெஸ்வரரெக்ஷை[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 2nd year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, we, the great men of the big assembly which included the great *bhaṭṭas* of Nâlûr, a *brahmadêya* of Śêṟṟûr-kûṟṟam, sold the market-fees (*aṅgâḍikkûli*) of the bazaar-street in our village to the Mahâdêva (*i.e.*, *Śiva*) of the glorious Mûlasthâna at our village of Tirumayâṇam, thus:—

(L. 4.) From those who bring from outside villages and sell such articles as paddy, rice, *etc.*, (*which are sold*) by measuring, shall be received (*one*) *nâḷi* for each *kâśu* (*realised*) and for other articles placed on the ground and sold, (*one*) *nâḷi* shall be received on each heap (*kuvâl*). (*For*) articles (*sold*) by weight, one *palam* shall be received on each weighment (*niṟai*)[5]. From each basket of betel leaves, shall be received one *paṟṟu*; and two areca-nuts from each basket (*of them*). On each *vaṭṭi* of . . . . . shall be received.

---

[1] பரவின literally means "one who has spread." The word seems to be used here in the sense of "extended (his conquests to)" or "overran."

[2] No. 321 of 1910. The *puḷḷis* are marked throughout.

[3] Read ஸ்வான;

[4] For the meaning of the verb *maṉṟu*, see above, page 51, note 4.

[5] Winslow gives 100 *palams* as the equivalent of one *niṟai*.

DEPARTMENT OF EDUCATION
DELHI LIBRARY

(L. 9.) In this manner was this (*market-*)fee (*kûli*) sold over to, and 25 *kâśu* received from, this god. For this 25 *kâśu* (*given*), (*the temple*) shall receive (*the market-fee defined above*) till the moon and the sun (*last*).

(L. 10.) We, the great men of the big assembly including the great *bhaṭṭas*, sold and executed the sale-deed (*vilai-śrâvaṇai*) (*stipulating that*), if either the assembly or any single individual (*of the assembly*) obstruct this (*i.e., the collection*), all *Mâhêśvaras* (*assembled*) shall themselves levy (*a fine of*) gold as they choose, and even after collecting (*it*), shall retain possession of this fee as long as the moon and the sun (*last*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 91.—ON A PILLAR LYING IN THE MANDAPA IN A STREET AT TIRUNAGESVARAM.[1]

This is a record, in archaic characters, of Râjakêsarivarman (perhaps Âditya I.) dated in his 2nd year. It registers gifts made by the merchants (*nagarattâr*) of Kumaramârtâṇḍapuram to meet the cost of repairs to the enclosure (*called*) Maunakumaramârtâṇḍâṇ and the *gôpura* of Milâḍuḍaiyârpalli. From No. 199 of the Madras Epigraphical collection for 1907 it appears that Kumaramârtâṇḍaṇ was a surname of the Pallava king Nandippôttaraiyar. In the word Milâḍuḍaiyârpalli we may have a possible reference to the Śaiva saint Meypporuṇâyaṇâr also called Milâḍuḍaiyâr. As the usual imprecation பன் சாஹஸ்ராகெ does not occur at the end of the inscription, it is much more probable that Milâḍuḍaiyârpalli was a Jaina temple than a Śaiva shrine called after Milâḍuḍaiyâr.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொ இராச-
2 கெசரிபர்ம[ர்*]க்கு . யாண்-
3 டு இரண்டாவது தென்-
4 கரைத் திரைமுர்நாட்டு[2]-
5 க் குமரமாத்தாண்டபு-
6 ரத்து பெருநகரத்தொர்-
7 ம் இவ்வூர் மிலாடுடையா-
8 ர்பள்ளியில் எங்கள் மெ-
9 [ள]னகுமரமாத்தாண்டனு-
10 ன [தி]ருச்சுற்றுலைக்குங்
11 கொபுரத்துக்கும் புது-
12 க்குப்புறமாக இப்ப[ள்]ளி-
13 யின் கிழை நந்தவான-
14 த்துக்கும் மெலை நந்த-
15 வானத்துக்குமாக நகர-
16 த்தொங் கொள்ளும் வாரா-
17 வைகல் ஆண்டடுத்து
18 கொள்வது இத்திருச்சுற்று-
19 லைக்குங் கொபுரத்துக்கு-
20 [ம்] புதுக்குப்புறமாக நக-
21 ரஅநுச்சையால் வை-
22 த்துக்குடுத்தொம் [||*] இவ்-
23 வாராவை(ய்)கல் கொள்-
24 கவென்று நகரத்தொ-
25 மாக தனி . . . . [3]ஞக [சொ]-
26 ன்னனெ[4] இப்பள்ளி உடை-
27 யொம்மவ[ன்]னெ[5] தான் வெ-
28 ண்டு களத்து தான் வெண்-
29 டு பொன் மறையிலி ம-
30 ன்றப்பெருவதாகவும் ஒ-
31 ங்கைக்கரை [6]ஆயரங் குரா-
32 லாக்கொன்றுன் பாவங் கெ[ர]-
33 ள்வதாகவும் இப்பரிசு சந்-
34 திராதித்தவற் வைத்துக்கு-
35 டுத்தொம் குமரமாத்தாண்-
36 டபுரத்து பெருநகரத்தொம்[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 2nd year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, we, the great merchants (*nagarattôm*) of Kumaramârtâṇḍapuram in Tiraimûr-nâḍu on the southern bank (*of the Kâvêri river*), assigned and gave, with

---

[1] No. 222 of 1911.

[2] Read நாட்டு.

[3] The gap may be filled up with the letters ப்புருஷ.

[4] Read சொன்னனை.

[5] Read யொமவனெ.

[6] Read ஆயிர.

the consent of the guild, the income of every alternate year from the collection (*vârâvaigal*) which we, the merchants, are receiving on account of the flower gardens on the eastern and western sides of this *paḷḷi* (*temple*), for the benefit of the repairs (*pudukkuppuṟam*) to the sacred enclosure called Maunakumaramârtâṇḍaṇ and the *gôpura* of ours (*i.e.*, *built by us*) in (*the temple*) Milâḍuḍaiyârpaḷḷi in this village[1].

(L. 22.) Should we, as a guild or a single individual (*of the guild*), propose to appropriate these collections (*presented to the temple*), the person among us[2] who is (*then*) in charge of this *paḷḷi* (*temple*) might levy any (*fine of*) gold himself and realize (*it*) from him openly at any place he likes; besides, (*the culprit*) shall incur the sin of one who kills one thousand tawny cows on the banks of the Gaṅgâ. We, the great merchants of Kumaramârtâṇḍapuram, have thus assigned and given (*the above-mentioned gift*) to last as long as the moon and the sun (*endure*).

No. 92.—ON A BOULDER IN FRONT OF A NATURAL CAVE AT VEDAL.[3]

This inscription is dated in the 14th year of Râjakêsarivarman and provides for feeding the female Jain ascetic Kanakavîrakurattiyâr, who was a disciple of Guṇakîrtti-Bhaṭâra, and her pupils. Veḍâl, called Viḍâl [*alias*] Mâdêvi-Ârândimaṅgalam in the inscription, is said to have been situated to the east[4] of Śiṅgapura-nâḍu. The archaic characters in which the record is written would indicate that Râjakêsarivarman must be identical with Âditya I.

The construction of the two sentences in the inscription is somewhat vague. The words "கொள்ளாதமையில்" in line 5 and "மாதெவிஆராந்திமங்கலமுடைய கநகவிரக்குரத்தியார்" in line 12f. have been evidently misplaced. For a proper and connected understanding of the sentences the first has to come after "பிள்ளைகளைநூற்றுவர்க்கும்" in the same line and the second at the beginning of line 11.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொவிராசகெசரிபர்ஶ[ர்*]க்கு யாண்டு பதி[5]நாலாவது சி-
2 [6]ங்கபுரநாட்டெக்கீழ்வழி விடால் மாதெவிஆராந்திமங்கல-
3 மு[ை*]டய குணகிர்த்திபடாரர்வழி மாணாக்கியார் கனகவிர[க்கு]ரத்தி-
4 யாரையும் மவர்வழி மாணாக்கியாரையும் தாபிஸி[க]ள்[7] நாநூற்றுவர்க்கும்
5 கொள்ளாதமையில் இக்[கொயி]ற்பிள்ளைகளைந்நூற்றுவர்க்கும் வழிஇலாருங்
6 காத்தூட்டுவொமானெம் [||*] எங்களு[டை]ய ஸ்வாகெஷ இது இரக்ஷி[ப்*]ப[ர]-
ரடிநி[லை எ]ங்கள்
7 [த]லைமெலன[||*] மாதெவிஅராந்[தி]மங்கலமுடைய [கன]கவிரக்குரத்தியார்-
8 த் தங்க . ர் மகளாதனமையில் . . . .
9 மூக்கியருமிது [கா]ப்பார்[||*] அவர்கள் ஸ்வாகெஷ இதனை இரக்ஷிப்பார-
10 டிநி[லை] என் தலைமெலன[||*]

---

[1] In lines 18 to 20 the phrase இத்திருச்சுற்றாலைக்குங் கொபுரத்துக்கும் புதுக்குப்புறமாக repeats the object of the grant unnecessarily. Consequently the phrase is not translated.

[2] The use of the words இப்பள்ளியுடையோமவனே in the peculiar sense given above suggests that while the body of merchants were the actual owners of the temple (see also l.8), one of them was in direct charge of it.

[3] No. 84 of 1908. [4] Compare *kilvaḷi* (*i.e.* the eastern path or side) with *Uttarâpatha* and *Dakshiṇâpatha*, north and south respectively, of other records.

[5] The letter தி has also the vowel-sign *u* attached to it.

[6] A symbol resembling *p* is seen at the beginning of this line; but it is not likely that it belongs to it.

[7] Read தாபஸிகள்.

No. 93.—Nerkunam pillar inscription of Rajakesarivarman.

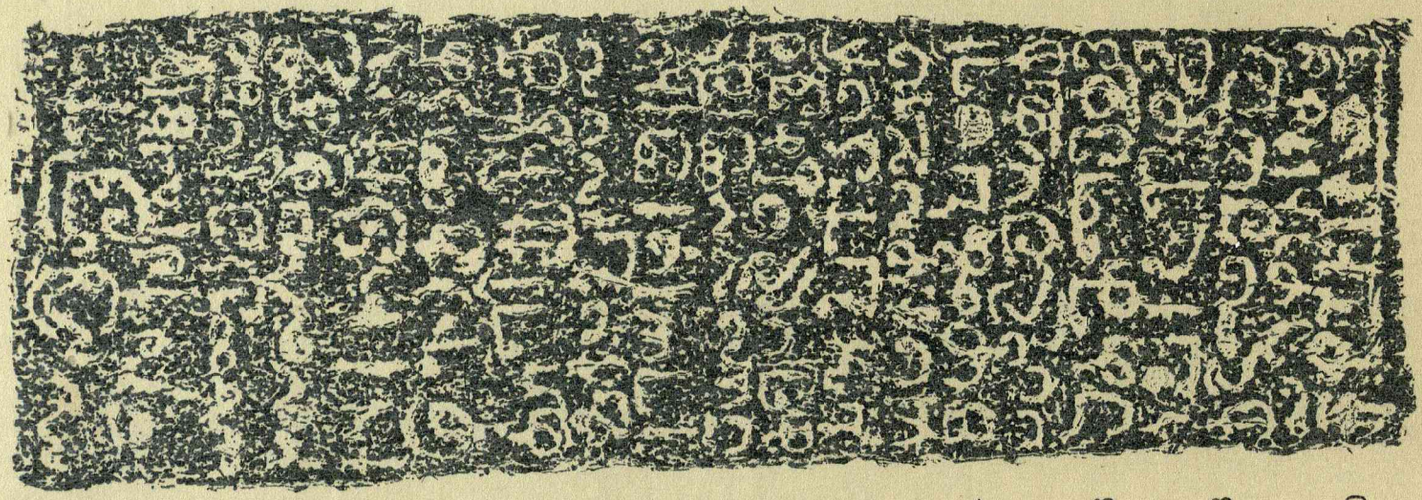

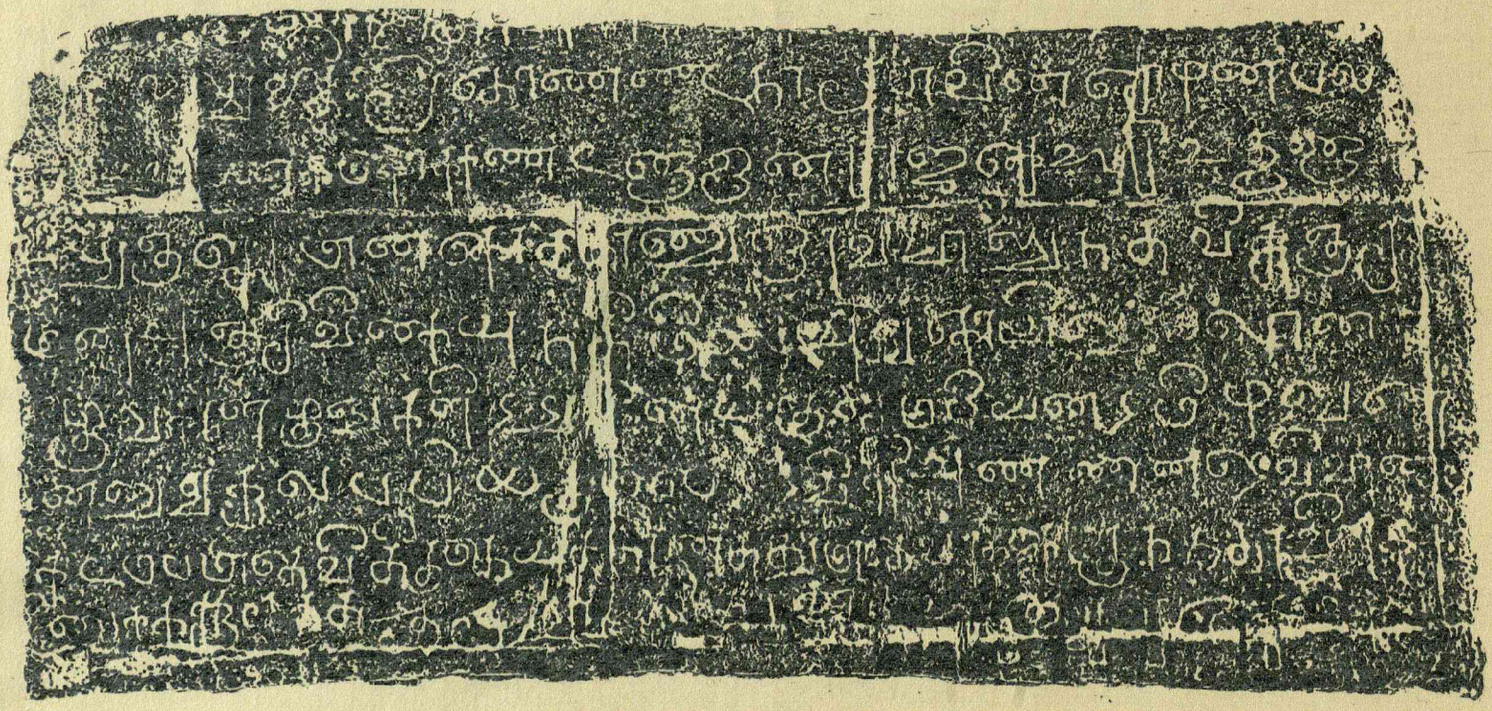

No. 89.—Tillasthanam Inscription of Rajakesarivarman (Aditya I).

H. KRISHNA SASTRI. SCALE ONE-SEVENTH.

On the side.

11 . . டநுங் காழாநு[ம்*] மு-
12 தலாகிய மாதெவி ஆ-
13 ராந்திமங்கலமுடைய
14 கநகவிரக்குரத்தியார் தங்-
15 கள் மகளாராகிநமையில்
16 இதுவெல்லாந் தங்-
17 கள் காவல் [||*] இதனை திங்-
18 கு நினைத்தாந்[1] கங்[ணை*]கஇடைக் குமரிஇடை
19 எழுநூற்று காதமுஞ்செய்த பாவ-
20 ங் கொள்வார் காவ[ல]நுக்கு [பிழை]த்தா-
21 ராவார் ||—||வ

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 14th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, we, the lay disciples (*of this school*), have undertaken to protect and feed Kanakavîrakurattiyâr, a female disciple and follower of Guṇakîrti-Bhaṭâra, of Viḍâl [*alias*] Mâdêvi-Ârândimaṅgalam on the eastern side (*kîḻvaḷi*) of Śiṅgapura-nâḍu and the lady pupils of her following, since there has been a disagreement between the five hundred pupils (பிள்ளை) of this *kôyil* (*monastery*?) and the four hundred female ascetics. (*This charity remains under*) our own protection. The sandals of those who maintain this (*shall rest*) on our heads.

(L. 7.) As Kanakavîrakurattiyâr of Mâdêvi-Ârândimaṅgalam is the daughter of . . . . the chief men of . . . . shall protect this. (*This shall be under*) their own protection. The sandals of those who protect this shall be on our heads. As Kanakavîrakurattiyâr of Mâdêvi-Ârândimaṅgalam is the daughter of you, *viz.*, Kâḷâṇ . . . and others, all this shall be (*under*) your watch. Those who think of injuring this (*charity*), shall incur the sin committed (*by the people living*) in the 700 *kâdam* between Gaṅgâ (*the Ganges*) and Kumari (Cape Comorin), and shall (*also*) be traitors to the king.

No. 93.—ON A SLAB SET UP IN FRONT OF THE SILAIYAMMAN TEMPLE AT NERKUNAM.[2]

This inscription, dated in the 24th year of Râjakêsarivarman, registers a grant of land for the upkeep of a tank at Neṟkuṇṟam on the eastern side of Śiṅgapura-nâḍu by Nambiyamallaṇâr, son of Nṛipatuṅgamaṅgalappêraraiyaṇ. The name Nṛipatuṅgamaṅgalappêraraiyaṇ and the archaic characters of the inscription make it very probable that the record is one of Râjakêsarivarman Âditya I.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொ-
2 [வி]ராசகெசரிவந[ர்*]க்கு
3 யாண்டு இருபத்து-
4 நால்லாவது[3] சிங்-
5 கபுரநாட்டுக்கிழ்வ-
6 ழி நெற்குன்றத்-
7 தூ[4] எரிக்கு நிருபதொ-
8 ங்கமங்கலப்பெ-
9 ரரையர் மகனார் நம்-
10 பியமல்லனார் செய்-
11 த எரி[ப்*]பட்டி[||*] மருதஞ்செ-
12 றுவுங் கொடுமாடி-
13 யும் கழுவலூர்[5]ம்
14 இ[ம்*]முன்றும் எரி-
15 ப்பட்டி செய்து கு-
16 தெத்தென் [||*] இது இ-
17 றங்க ஊரொமுங்
18 (க்)குடிமை செய்யி-
19 ல் எழா நரகத்து
20 கிழா நரகம்

[1] Read நினைத்தார். [2] No. 86 of 1908. [3] Read நாலாவது. [4] Read து. [5] Read லும்.

Second face.

21 புகுவொம் [||*] எரி[ப்*]பட்டி
22 இறக்குவானும் எழா
23 நரகத்து கிழா நரக-
24 ம் புகுவான் [||*] இது
25 காத்தா[1] ஆண்டான்
26 அடி என் முடிமெல-
27 ன |||— ஆனவாய்
28 தண்டமுள்ளிட்டு
29 எப்பெற்பட்ட மன்-
30 றுபாடும் எரிக்கெ கு-
31 [2]டுத்தென் நம்பி-
32 யம[ல்*]லனென் [||*] இது
33 இறக்குவானும் எ-
34 ழா நரகத்து கிழா நரக-
35 ம் புகுவான் [||*] உ[3]ரொமு-
36 ம் இது இறங்க கு[டி]-
37 மை செய்யில் [எ]ழா
38 நரகத்து கிழா நர-
39 கம் புகுவொம் இ-
40 து காத்தாண்-
41 டான் அடி என்
42 முடிமெனை [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 24th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, the (*following gift of*) êrippaṭṭi (*viz., the fields*), Marudañcheṟuvu, Koḍumâḍi and Kaḷuval was made by Nambiyamallaṉ, son of Nṛipatuṅgamaṅgalappêraraiyar, declaring these to be tank-land (*êrippaṭṭi*) for (*the maintenance of*) the tank at Neṟkuṉṟam on the eastern side (*kiḻvaḷi*)[4] of Siṅgapura-nâḍu. If we, the villagers, assert our occupancy rights (*kuḍimai-śey*) (*in such a way*) as to reduce this (*charity*), we shall enter the hell lower than the seventh hell. He who reduces the *êrippaṭṭi* shall also enter the hell lower than the seventh hell. The feet of the person who protects and perpetuates this shall be on my head.

(L. 27.) I, Nambiyamallaṉ, gave, solely for (*the benefit of*) the tank, every kind of duty levied by the assembly (*maṉṟupâḍu*) including *âṉavây-daṇḍam*[5]. Whoso reduces this shall also enter the hell lower than the seventh hell. We, the villagers, also shall enter the hell lower than the seventh hell, if we assert our occupancy rights so as to reduce this (*charity*). The feet of him who protects and perpetuates this shall be on my head.

No. 94.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE AIRAVATESVARA TEMPLE AT NIYAMAM.[6]

The record belongs to the 24th year of the early Chôḷa king Râjakêsarivarman and has to be assigned to Âditya I. on palæographical grounds. It registers a gift of gold by Aḍigaḷ Gaṇḍaṉ Mâṟambâvai[7], queen of Nandippôttaraiyar of the Pallavatilaka race. The fact that this Pallava queen made a grant in the reign of the Chôḷa king suggests that the Pallavas had been completely subdued by this time, as stated in the Tiruvâlaṅgâḍu grant and that Nandippôttaraiyar, the husband of Mâṟambâvai, was also dead.

---

[1] Read த்து.

[2] The syllable கு was repeated by mistake at the beginning of this line and erased.

[3] Read ஊரொமும்.

[4] See above page 224, note 4.

[5] This term of taxation is not known from other inscriptions.

[6] No. 16 of 1899.

[7] No. 13 of 1897, the first line of which is written in smaller characters than the rest of the inscription, also mentions Mâṟambâvai making a gift of 12 *kalañju* of gold for a lamp to the goddess Piḍâri in the temple at Niyama-Mâgâḷam.

TEXT.

1 ஸ்ஸ்ரீ [ஸ்ரீ] [||*] [கொவிராச]கெசரி . . . . . [மாவெ]தவற்க்கு
2 ஐப்பிகை விஷுவும் சித்தி[ரை] . . . . . கு திருவ[மிர்து-
செத]ருள நெய் பால் தயிர்
3 ஐஞ்ஞ[ா]ழிச்செ[து]ம் திருவமிர்தும் திரு . . . . . ழாக்கும்
[பரிவ]ாரமுள்ளிட்டுத் திருவமிர்-
4 தரிசி பதக்கு நாளுழியும் மற்றுந் திருவமிர் . . . . . [வெ]ண்டுமெவிச[த்து]-
க்கும் இந்நாளால் வ[ர*]ஹ[ணர்]
5 இ[ரு]பதின்ம[ரு]ண்பதாகவும் இத்தளிப்பணி[செய்]யும் மாணி[கள் வெ]த[வ] . . .
[ரை]யும் ஊட்டுவதாக
6 [ண*]வத்தென் பல்லவதில[கு]லத்து நந்திப்[பொ]த்தரையர் மஹாதெவியாரான-
வடிகள் கண்டன் [மாறம்]-
7 பாவையார் வைத்த பொன் . . . [1]ற்செம்மை ஐங்கழஞ்சு பொன்னுங் கழஞ்சின்-
வாய் பூவிலரைக்கால்
8 பலிசையாய் வந்த . . . பூவிலரைக்கழஞ்செயரைக்கால்(ப்) பொன்னுலும் இந்நா-
ளாவிப்படி செலு-
9 த்துவெனுய் இப்பொ[ன் கெ]ாண்டென் இ[த்]தளிப்பட்டுடையான் ஈஸ்ரக்காரணி
வாமதெ[வ]வன் திருவெ[வ]ண்காடனென்[||*]
10 இது பன்ம[ர*]தெஹ்ஸ[ரரவெக்ஷ] |||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! . . . king Râjakêsari [varman]. . . . I, Aḍigaḷ Gaṇḍaṇ Mâṛambâvaiyâr, the great queen of Nandippôttaraiyar of the Pallavatilaka race, deposited[2] five *kaḷañju* of pure gold (*ûrkaṛchemmai-poṇ*)[3] . . . assigning five *nâḷi* of ghee, milk and curd for sacred offerings . . . to (*the god*) Mahâdêva (*Śiva*) on the equinoxial days (*Vishu*) in (*the months*) Aippigai (*Aippaśi*) and Śittirai . . . [*â*]*lâkku* . . . for sacred offerings and sacred . . . one *padakku* and four *nâḷi* of rice for sacred offerings to (*other gods*) including the subsidiary (*deities*); again for sacred offerings . . . and other required food of the gods (*avišu*), so that on those days twenty Brâhmaṇas may take food and boys (*mâṇigaḷ*)[4] [and the devotees] (*dêvaraḍiyâr*) who do service in this temple may be fed.

(L. 7.) And I, Îśvarakkâraṇi Vâmadêvaṇ Tiruveṇkâḍaṇ, the priest (*paṭṭuḍaiyâṇ*) of this temple, received the gold (*assuring the donor*) that from the gold, (*viz.*,) half *kaḷañju* and one-eighths at each *pû* (*crop*), accruing as interest at (*the rate of*) one-eighth every *pû* (*crop*) on each *kaḷañju*, I shall maintain (*the charity*) thus (*described*) on these days. (*This gift is placed under*) the protection of (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras*.

XI.—INSCRIPTIONS OF PARAKESARIVARMAN PARANTAKA I.

No. 95.—ON THE SOUTH WALL OF THE MANDAPA IN FRONT OF THE ABHIRAMESVARA SHRINE AT TIRUVAMATTUR.[5]

This inscription is dated in the 3rd year of Parakêsarivarman and registers a gift of gold by a certain Gaṇḍarâditta Pallavaraiyaṇ to the temple at Tiruvâmâttûr, which was a *dêvadâna* in Mîvaḷi-Vâvalûr-nâḍu, a subdivision of Aruvânâḍu.

---

[1] ஊற்கற்செம்மை occurs in other inscriptions.

[2] வைத்தேன் in line 6 and வைத்த in line 7 cannot both be translated. Either of the two must be cancelled.

[3] Literally, good gold tested by the touch-stone of the town.

[4] In Malabar, even now, the chief priest of a temple in the discharge of his temple duties is helped by a number of boys who are generally the students of the Vêda, *i.e.*, *brahmachârins*.

[5] No. 425 of 1903.

Gaṇḍarâditta Pallavaraiyaṉ was evidently an officer of Gaṇḍarâditya who is known from copper-plate records to have been the second son of king Parântaka I. Parakêsarivarman of this record may have, therefore, to be identified with Parântaka I.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெ[க]சரிபந்[ர்*]க்கு யாண்டு ௩ ஆவது அருவாநாட்டு மிவழிவாவ-
ஊர்நாட்டு தெ-
2 வதான[ம்*] திருவாமாத்தூர்ப்[ெ]பருமா(ன்)னடிகளுக்கு முட்ட[நா]ட்டுக் கற்ப்[பூ]ண்டி-
நாடுடைய பரபூ-
3 மிகன் மல்லனுகிய கண்[ட]ராதித்தப்பல்லவரையன் சந்திராதித்தவல் எரிவதாக
வச்[ச*]
4 கொந்தாவிள[க்*]கொன்றுக்கு வச்ச பொ[ன்] பத்து [||*] இப்பொன் குடுக்கவும்
[1]ரக்ஷிகடவார் ஸவெையும் ஊரு-
5 ம் தெவர்கன்மிகளும் [||*] வ்ஹாவெஸ்ஸாரகெஷ [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, Parabûmigaṉ Mallaṉ *alias* Gaṇḍarâditta Pallavaraiyaṉ, the chief of Kaṟpûṇḍinâḍu in Muṭṭa-nâḍu deposited ten gold (*poṉ*) (*coins*) for burning as long as the moon and the sun (*endure*) one perpetual lamp which (*he*) had placed in (*the temple of*) the lord of Tiruvâmâttûr (*which was*) a *dêvadâna* in Mîvaḷi-Vâvalûr-nâḍu (*a subdivision*) of Aruvâ-nâḍu. The (*members of the*) assembly, the villagers (*ûr*) and the temple servants (*dêvarkaṉmi*) shall protect this gold paid (*by the donor*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect (*this charity*).

No. 96.—ON THE SOUTH WALL OF THE MANDAPA IN FRONT OF THE CENTRAL SHRINE IN THE CHANDRASEKHARA TEMPLE AT TIRUCHCHENDURAI.[2]

In this inscription which is dated in the 3rd year of Parakêsarivarman, we have a reference to the construction of the Śiva temple at Tiruchchenduṟai which was a *brahmadêya* suburb of Îśânamaṅgala, by Pûdi Âḍichchapiḍâriyâr (Âdityapiḍâri). This lady is here distinctly called the daughter of Teṉṉavaṉ Ilaṅgôvêḷâr (another name of Maṟavaṉ Pûdiyâr)[3] and the queen of Arikulakêsariyâr, the son of Śôḷa-Perumâṉaḍigaḷ (*i.e.*, Parântaka I.). Consequently, Parakêsarivarman to whose reign the record belongs is Parântaka I. It may be noted that the 60 *kaḷañju* of gold granted by Pûdi Âdichchapiḍâri for sacred offerings to the god, was weighed by a stone called after Veḍêlviḍugu which was the surname of the Pallava king Teḷḷâṟṟeṟinda Nandippôttaraiyar.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*]கொ[4] பரகெசரிபன்மக்கு[5] யாண்டு ௩ ஆவ-
2 து இவ்வாண்டு சொழபெருமானடிகள் மக்னுர் அரிகுலகெச-
3 ரியார் ஷெவியார் தென்னவனிளங்கொவெளார் மகளார் பூதிஆதிச்ச-
4 பிடாரியார் பிரமதெயம் பிரமதெயம்[6] ஈசானமங்கலத்து திரு-
5 ச்செந்துறை தாம்எடுப்பிச்ச கற்றளி பெருமானடிகளுக்கு சென்னடை-
6 திருவமுதுக்கு முதலாக குடுத்த வெடெல்விடுகுகல்லால் களைப்பொன் அ-
7 றுபதின் கழஞ்சு [||*] இவ்வறுபதின் கழஞ்சு பொன்னும் ஈசானமங்கலத்-

---

[1] Read ரக்ஷிக்க கடவார்.

[2] No. 316 of 1903.

[3] *Madras Epigraphical Report* for 1908, page 88, paragraph 90.

[4] A symbol resembling the Tamil letter *ó* is inserted between *kó* and *pa*.

[5] Read பன்மர்க்கு.

[6] பிரமதெயம் is repeated twice by mistake.

8 து பருடையொம் கொண்டு இப்பொன்னால் பவிசை கழஞ்சின்வாய் பூவி-
9 ல் தூணி பதக்கு நெல்லாக ஆட்டு அறுபதி[ன்*] கல நெல் சூலகால்வால்[1] கார்த்திகைய்
10 அகப்பட முப்பதின் கலமும் பிசாளம் பங்கூனி[2] அக[ப்*]பட மு[ப்*]பதின் கல-
11 மும் ஆக நெல் அறுபதிக் கலமும் வந்ராதிகவுவதீ அட்டுவொமானெ[ம்*]
12 பரிடையொம் [||*] ப[த்*]தெட்டு குத்தல் பழவரிசி குறுணி நாள் திருவமு[து*]க்கும் உச்சம்-
13 பொதைக்கும்மாக[3] [||*] இது பன்மாஹேஶ்வராக்கெ[4] [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, Pûdi Âdichchapidâriyâr, daughter of Teṉṉavaṉ Iḷaṅgôvêḷâr (*and*) queen of Arikulakêsariyâr (*who was*) the son of Śôḷa-Perumâṉaḍigaḷ (*i.e.*, Parântaka I.), gave, in this year, sixty *kaḷañju* of (*pure gold called*) *tuḷaippoṉ*[5] (*weighed*) by the (*standard*) stone Vedêlvidugu,[6] as capital (*from which*) sacred offerings at the holy shrine (*śeṉṉaḍai*) (*have to be provided*) to the lord of the stone temple constructed by her at Tiruchchenduṟai, (*a hamlet*) of Îśâṉamaṉgala which was a *brahmadêya*.

(L. 7.) And we, (*the members of*) the assembly (*parudai*) of Îśâṉamaṉgala, having received this sixty *kaḷañju* of gold, we (*the members of*) the assembly agreed to measure out as long as the moon and the sun (*endure*), sixty *kalam* of paddy per year (*measured*) by the *śûlakkâl*, *viz.*, thirty *kalam* at the end of *Kârttigai* and thirty *kalam* in the harvest (*piśâṉam*) at the end of Paṅguṇi—in all sixty *kalam* of paddy—as interest on this gold (*calculated*) at (*the rate of*) (*one*) *tûṇi* and (*one*) *padakku* of paddy on (*one*) *kaḷañju* for (*each*) *pû* (*crop*).

(L. 12.) One *kuṟuṇi* of old rice pounded ten or eight times shall be (*used each day*) for (*providing*) sacred offerings at the dawn (*nâḷ*) and in the mid-day (*uchcham*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 97.—ON A ROCK TO THE LEFT OF THE PAINTED CAVE AT TIRUMALAI NEAR POLUR.[7]

This inscription records that in the 4th year of Parakêsarivarman, two residents of Kaḍuttalai in the country called Irumaḍichchôḷar Kaṉṉâḍaga (Karṇâṭaka), gave four *kaḷañju* of gold for feeding a devotee in the Jain temple on the hill at Vaigâvûr in Paṅgaḷa-nâḍu which was a subdivision of Palakuṉṟakôṭṭam. The name Irumaḍichchôḷar Kaṉṉâḍaga indicates that the country in which Vaigâvûr was situated, was so called after Irumaḍichchôḷa who is perhaps to be identified with Parakêsarivarman in whose reign the record is dated. Irumaḍichchôḷa means 'the twice (*powerful*) Chôḷa' as Mummaḍichchôḷa, the surname of Râjarâja I. means 'the thrice (*powerful*) Chôḷa'. Parakêsarivarman Parântaka I. was actually the second powerful king in the Vijayâlaya line.

---

[1] Read சூலக்காலால். [2] Read பங்குனி. [3] Read குமாக. [4] Cancel the syllable க்.

[5] *Tuḷaippoṉ* or *tuḷainiraippoṉ*, sometimes also preceded by the name of the stone on which it was tested or by which it was weighed, was apparently a term for pure gold. This is explained by the passage சுட்டு வெட்டிச் சூடுக்கு தந்து காச்சாற்றிக் கைசெல்வது கழஞ்சிற்பெர்த்த துளைப்பொன் உரையும் துளையும் வழுவாதது. . . . நகரக்கல்வால். . . . பொன், *i.e.*, the gold துளைபொன் which was heated, cut, melted (?), cooled after melting and made current, cut off from the *kaḷañju*, which was neither wanting in fineness nor in *tuḷai* (impression ?) and which was tested or weighed by the city stone." It occurs in a record of Râjarâja I. (No. 218 of 1911). It was evidently a practice to allow the currency of gold in any transaction only after putting it to test by special officers appointed for the purpose. It may therefore be presumed that *tuḷaippoṉ* represented gold that had passed through this test. It is not unlikely also that an impression was always left on such gold as a hall-mark.

[6] The correct form of this word is Viḍêlviḍugu which is the surname of Teḷḷârṟerinda Nandippôttaraiyar.

[7] No. 66 of 1907.

TEXT.

1 [ஷஷ்தி ஸ்ரீ] [||*] [கொப்]பரகெசரிபன்ம[ர்*]க்கு யாண்டு நாலா-
2 வது பலகுன்றகொட்டத்துப் பங்களனுட்டு வை-
3 ய்காவூர்த் திருமலைப்பள்ளியில் நிசதமொரு அடிகள்மார்க்கு-
4 ச் சொரு வைத்தார்[1] இருமடிச்சொழர் கன்னடக்கடுத்தலைஊர்
5 ஒவகன்மி எரன் புத்துகனும் மதுராந்தகக்கரம்புழா[ராந]
6 கடுத்தலைய் சொமனுயகன் சந்தயனுயிரவனுமிவ்வி-
7 ருவொஞ் சந்திராதித்தருள்ளளவும் நிர்க[2] வைத்தொமித-
8 னுக்கு நாற்கழைஞ்சு பொன்னால் வந்த பலிசைய்யாலிப்ப-
9 ள்ளியாள்வாரெ ஊட்டுவிக்க வைத்தொம் [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 4th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, we, the two following persons (*viz.*) Êraṉ Puttugaṉ, a temple servant (*dêvakaṉmi*) of the village of Kaḍuttalai in Irumaḍichchôḷar-Kaṉṉâḍaga (*country*) and Madurântaka Karambuḷâr *alias* Sômanâyagaṉ Śandaiyaṉ Âyiravaṉ of Kaḍuttalai, provided to give food regularly[3] to one devotee (*aḍigal*) in the Jaina temple (*palli*) on the sacred hill (*tirumalai*) at Vaigâvûr (*a village*) in Paṅgaḷa-nâḍu (*which was a district*) of Palakuṉṟa-kôṭṭam. We deposited for this (*purpose*) four *kaḷañju* of gold to last as long as the moon and the sun endure, so that, with the interest accruing (*from this gold*), the managers of this *palli* shall themselves feed (*the devotee*).

No. 98.—ON A PILLAR IN THE INNER ENCLOSURE OF THE UJJIVANATHASVAMIN TEMPLE AT UYYAKKONDAN-TIRUMALAI.[4]

This inscription is dated in the 10th year of Parakêsarivarman. It registers gifts of sheep for lamps, made by Śembiyaṉ Mârâyaṉ, a *perundanam* of Vîraśôḷa Iḷaṅgôvêḷâr of Koḍumbâḷûr, to the temple of Kaṟkuḍi in Nandivanmamaṅgalam. Kaṟkuḍi as the ancient name of Uyyakkoṇḍâṉ Tirumalai occurs in the hymns of the *Dêvâram*. Parakêsarivarman of this inscription has been identified with Parântaka I. in the *Epigraphical Report* for 1908–09, page 88.

TEXT.

1 கொப்பரகெச-
2 ரிவந்றக்கு யாண்டு ௰
3 ஆவது தெங்கரை வர-
4 ந்தெயம்[5] நந்திவந-
5 ம்மங்கலத்து திருக்கற்-
6 க்குடி வாரவ்ஷ்ரூற்-
7 ககு உறத்தூற்கூற்ற-
8 த்து கொடும்பாளூர்
9 வீரசொழ இளங்கொ-
10 வெளார் ெ[பரு]ந்தந-
11 த்துப் பொரானந் விர-
12 நாராயணநான செம்-
13 [பிய]ந் மாராயந் இப்-
14 பரமெசுவரர்க்கு ஓ-
15 ரு திருநொந்தாவிளக்-
16 கு நிசதம் சூலவுழ-
17 க்கால் உழக்கு நெய்[ய*]-
18 ட்டி சந்திராதித்தவல்
19 எரிப்பதாக வைத்த சா-
20 வா மூவ[ர*] பொராடு தொண்-
21 ணூறு [||*] தொண்ணூறு-
22 ங் கொண்டு எரிப்பொ-
23 மாரெம் தெ[வர்கன்]மி-
24 களொம் [||*] இவ்வா-
25 ண்டெ மெற்படி-
26 யாநெ பகல் விளக்கெரிய
27 வைத்த சாவா மூவாப் பெ-
28 ராடு ஐம்பது [||*] இவ்வாடு
29 ஐம்பதும் கொண்டு[6] நிசத-
30 ம் சூலஉழக்கால் ஆழாக்கு நெ[ய்*]-
31 யட்டி யெரிப்பொமாநொம்
32 தெவர்க[ன்*]மிகளொம் [||*] இது ப-
33 நாஹெஷ்ரூரக்கெ [||*]

---

[1] வைத்தோம் would be more appropriate. [2] Read நிற்க.

[3] In *South-Indian Inscriptions* (e.g., Vol. III, Part II, p. 146) this word is translated as 'daily.' It is doubtful if *nisadam*, which also sometimes occurs as *nisadi*, is to be taken as a Tamil corruption of the Sanskrit *niyata* or if it is only another form of *nichcham* (skt. *nitya*).

[4] No. 470 of 1908. [5] Read ஊதெயம். [6] Read கொண்டு.

TRANSLATION.

In the 10th year of (*the reign of*) king Parkêsarivarman, Pêrânaṇ Vîranârâyaṇaṇ, *alias* Śembiyaṇ Mârâyaṇ, a *perundaṇam* of Vîraśôḷa Iḷaṅgôvêḷâr of Koḍumbâḷûr in Uṟattûr-kûṟṟam, gave ninety full-grown ewes which neither die nor grow old for a sacred perpetual lamp to be burnt regularly, as long as the moon and the sun (*endure*), with (*one*) *uḷakku* of ghee supplied by (*the measure called*) *śûla-vuḷakku*, to the great god (Paramêśvara) at the sacred Kaṟkuḍi in Nandipanmamaṅgalam which was a *brahmadêya* on the southern bank (*of the Kâvêrî*). Having received (*these*) ninety (*ewes*), we, the temple servants (*dêvarkaṇmi*), agreed to burn (*the lamp*). In this same year, the self-same person gave fifty full-grown ewes which neither die nor grow old, for burning a day-lamp (*in the same temple*). Having received these fifty ewes also, we, the temple servants, consented to burn regularly (*the lamp*), supplying (*one*) *âḷâkku* of ghee by (*the measure called*) *śûla-vuḷakku*. This (*charity*) shall be (*under*) the protection of (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras*.

No. 99.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE KHARAPURISVARA TEMPLE AT TIRUPPARKKADAL.[1]

This interesting record registers a gift of gold made by a military officer for strengthening the bund of a tank, by depositing on it the silt removed from that tank. The gift, however, appears to have been utilized subsequently for feeding four Brâhmaṇas in the local temple, for the merit of the four heroes who fell in a battle on the occasion when the donor Tîraṇ Śeṇṇippêraraiyaṇ of Araiśûr made a frontal attack with his colleagues on the enemy, in a fierce battle (*astikkaḍai*) fought at Vêḷûr between Perumâṇaḍigaḷ (*i.e.*, Parântaka I.) and the allied Pâṇḍya and Ceylon kings. The result of the battle is not stated; but from the Udayêndiram plates published above, in Volume II, pages 375 ff., Parântaka I. is known to have conquered Madura after defeating its ruler the Pâṇḍya king Râjasiṁha and to have repulsed an army of the king of Laṅkâ (Ceylon), thereby earning for himself the surname Saṅgrâmarâghava. The Ceylon king who at this time must have sent his army in support of the Pâṇḍya could have been no other than Kassapa V. who, according to the traditional account given in the *Mahâwamsa*, would have reigned from A.D. 906 to 916 (*Journal of the Royal Asiatic Society for July* 1913, page 525 f.). The commencement of the reign of Parântaka I. has been fixed by Professor Kielhorn to lie between 15th January and 25th July A.D. 907.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] மதிரைகொண்ட கொப்பரகெஸரிவர்மற்கு யாண்டு பன்னிரண்டாவது
கொட்டநாள் நூற்றிருபத்தொன்பது படுஊர்க்கொட்டத்து கூவதிப்பாகூமாகிய
அமனிநாராயண[ச்]சதுர்வ்வேதிமங்கலத்து . . . . . இவ்வாட்டைக்
குடும்புவாரிகட்பெரு[ம்*]கூளுந் தொட்ட[வ]ாரிகப்பெரு[ம*]கூளுங் கழனிவாரிகப்-
பெருமகூளும் வடகழனி-

2 வாரிகப்பெருமகூளும் ஊட்டர்களும் விஸிஷர்களும் உள்ளிட்ட உஹ்ராஸஹெயார் பணி-
யால் [இவ்]வாண்டு எரிவாரிகஞ் செய்கின்ற எரிவாரிகப்பெருமக்களொம் சொழ-
[நா]ட்டுப் பாம்புணிக்கூற்ற[த்]து [அ]ரசூர் அரைசூருடைய . . . . . ன்
கீரன் சென்னிப்பொரையர் பக்கல் ஒன்ப[தரை]மாறி நிறை நூற்றிருபதின்
கழஞ்சு பொன் கொண்டு இந்நூற்றிருபதி-

3 ன் கழஞ்சுப்பொன்னும் எம்முர் பெரிய எரி கரை மண்ணட்டுகின்ற ஒடநாயன்மார்-
க்கிடுவதற்கு முதலாக கொண்டு இந்நூற்றிருபதின் கழஞ்சு பொன்னுலும் வ

---

[1] No. 693 of 1904.

வ[ா]தி[1]யாலெய் பாண்டியனும் ஈழத்தரையனும் வந்து பெருமானடிகளொடு வெஞ்சர் கஷிகடைசெய்த நான்று இச்சென்னிப்பெரரையர் தாம் ெ[ந]ற்றி சென்ற இடத்துப் பட்ட செவகர் காரிமங்கலமுடையானுக்கும் வலிக்கு[ட்டி]க்கும் பெருநாயகனுக்கும் அழியாகிலை மாடம்பிக்கும் ஆக இந்நால்வரையும் சாத்தி எம்முர்

4 [பார்]யாற்றங்கரைத் திருக்கரபுரத்துப் பெருமானடிக[ள்] அமுதுசெய்யும்பொழ்து தாமெடுப்பித்த சாலைமண்டகத்தெய் வெஷம் வல்ல கூபூலி-கெ[ள]ய் கிசதி நால்வர் வ்ராஹணிற்கு[2] நாலு கறியும் மெய்வெறு ஆழாக்கு நெய்யும் மெய்வெறு நாழிதயிரும் அட்டி சூவநூரகாலமும் முட்ட[ர*]மெய் இப்பரிசு அமுரம் [3]உட்டுவிப்பொமாகவும் இவர்கள் அமுரம் உண்டபொழ்து இவர்[க*]ளுக்கு மெய்வெறு இரண்டு க[ாயு]ம் இலையும் இடுவதாகவும் இப்பரிசு அமுரம் ஊட்டுவிப்பது [|*] உ நால்வர் வ்ரஹணரையு-

5 ம் அ[வ்*]வவ்வாண்டு எரிவாரிகஞ் செய்யும் எரிவாரிகப்பெருமக்களெய் ஆவநூரகாலமும் கடைக்கண்டு ஊட்டுவிப்பா[ரா*]கவும் | இ யநூம் ரக்ஷித[ாரீ] கூஷ்வயேஞ் செய்த [4]ஹும்மெய்[து*]வாராகவும் | இ யநூத்துக்கு விரொயஞ் செய்தார் மெஃகையிடைக்குமரியிடைச் செய்த பாவத்து[ப் ப]டுவாரர்கவும் | பணித்தொம் இவ்வாட்டை எரிவாரிகப்பெருமக்கள் உ[ள்ளி]ட்ட மஹாஸலெயொம் ||| இதுகுறியுள்ளிருந்து இவ்வாட்டை எரிவாரிகப்பெருமக்கள் பணிக்க எழுதினென் ஈயூஷன் சிவக்குறி நூறறெண்மனென் |||

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 12th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took Madirai (Madura)—the day of the gift (*kotta-nâl*[5]) (*being*) one hundred and twenty nine—at the command of the members of the great assembly which included (*in it*) the great men of the *wards-committee*, the great men of the *garden-committee*, the great men of the *fields-committee*, the great men of the *north-fields* (*vada-kalani*)-*committee*[6], the *Bhattas* and other distinguished men (*viśishṭas*) of this year. . . . . Kâvadippâkkam *alias* Amaṇinârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam in Paḍuvûr-kôṭṭam, the great men of the *tanks-committee*, who do the *êri-vâriyam* for this year, received from Araiśûruḍaiy[âṇ]. . . . . Tîraṇ Śeṇṇi-Pêraraiyar of Araiśûr in Pâmbuṇi-kûṟṟam (*a subdivision*) of Śôḷa-nâḍu, one hundred and twenty *kalañju* weight of gold of nine and a half degrees of fineness[7].

(L. 3.) Receiving this one hundred and twenty *kalañju* of gold as a fund for paying the ferry-men depositing mud on the bund of the big tank of our village, we shall, from the interest accruing on this one hundred and twenty *kalañju* of gold, for (*the merit of*) these four servants (*viz.*,) Kârimaṅgalam-Uḍaiyâṇ, Valikkuṭṭi, Perunâyagaṇ and Aḷiyâṇilai-Mâḍambi who died when this (*i.e.*, *the above-mentioned*) Śeṇṇi-Pêraraiyar himself made a frontal attack on the occasion when the Pâṇḍya (*king*) and the king of Ceylon marched (*against*) Perumâṇaḍigaḷ and fought with him a deadly battle[8] at Vêḷûr, in the manner described below, feed regularly at the time when offerings are made to the lord (*perumâṇaḍigaḷ*) of our village of Tirukkarapuram, on

---

1 Read வ்ரதி.

2 Read வ்ராஹணர்க்கு.

3 Read ஊட்டுவி.

4 Cancel the letter ம் of ஹும்.

5 The word கொட்டநாள் occurs for the first time. Other inscriptions use only நாள். The exact significance of the word is doubtful.

6 வடகழனி வாரிகப்பெருமக்கள். The function of this body as distinguished from கழனிவாரிகப்பெருமக்கள் is not clear.

7 மாறி is the word actually used. It has been taken to correspond to the modern மாற்று.

8 அஷிக்கடை செய்தநான்று. The translation of this phrase by "a deadly battle" is purely conjectural. It is not found in the dictionaries. The word may also mean "a fight on elephants."

the bank of the Pâryâṟu[1], in the feeding hall (*śâlai-maṇḍagam*) constructed by him (*i.e.*, Śeṇṇi-Pêraraiyar), without any break as long as the moon (*lasts*), four *apûrvi*[2] Brâhmaṇas versed in the Vêdas, with rich meals (*agram*)[3] supplying four vegetables (*kaṟi*), one *âḷâkku* of ghee for each individual and one *nâli* of curd for each individual.

(L. 4.) After these are richly fed, two areca-nuts (*kây*) and leaves shall be given to each of them. Thus shall the rich repast be given. The great men of the *tank-committee* who perform (*the duties of*) *êri-vâriyam* year after year shall themselves supervise and feed the four Brâhmaṇas as long as the moon (*lasts*). Those who protect this charity shall obtain the merit of the performance of Aśvamêdha (*sacrifice*). Those who obstruct this charity shall incur the sins committed (*by sinners*) between the Ganges and Cape Comorin. We, the members of the great assembly including the great men of the *tank-committee* of this year, have ordered (*in the aforesaid manner*). I, the arbitrator (*madhyastha*) Śivakkuṟi Nûṟṟeṇmaṇ, wrote (*this document*) under the orders of the great men of the *tank-committee* of this year, being (*myself*) present in the assembly.

No. 100.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MADHUVANESVARA TEMPLE AT TIRUKKALAVUR.[4]

This inscription is dated in the 14th year of Parakêsarivarman, 'the conqueror of Madura,' and records a gift of land for a lamp to the Śiva temple at Karugâvûr near Tirukkuḍamûkkil by a certain merchant of Nandipuram. The village Nandipuram is mentioned in the *Nâlâyiraprabandham* as the seat of a Vishṇu temple and is identical with Nâthaṇkôvil near Kumbakôṇam. Uṭpalâṟu, on which the village Karugâvûr is stated to have been situated, must be one of the several branches of the river Kâvêrî.

TEXT.

1 [5][ஷ்*]ஸ்தி ஸ்ரீ [||*] மதிரை கொண்ட கொப்பரகெசரிபன்ம[ர்*]க்கு யாண்டு ௰௪ ஆவ-
2 [து] வடகரை பாம்பூர்நாட்டு தெவதானங் திருக்குடமூக்கில்ப்பால்க் கருகா-
3 வூர் ஷோஷெவர்க்கு சன்திராதித்தவற் ஒரு நொந்தாவிளக்கினுக்கு நந்-
4 திபுரத்த[6] வியாபாரி சாமுண்டன் மூ[ர்*]த்தி கருகாவூர் நிலம் நான் விலை-
5 [வ]காண்ட நிலமியூர்[7] உட்ப்பலாற்றின் வடவாய் ஒருமா முக்க[ா]ணியும்
6 ஆலத்தூர் வாய்க்காலின்கிழை முக்காணியுமாக நிலம-
7 [ன]ரக்காலும் இதன்றன் னி [றை] நிக்கி நின்ற பொகங் கொண்-
8 டு சந்திராதித்தவல் நொந்தாவிளக்கினுக்குச் சாமுண்ட-
9 ன் முர்த்தி வைச்சிது[8] [||*] இரவும் பகலுமெரிவது [||*] இஃ[ஃ*]
10 ரகூடிப்பாரிவ்வூராயிரந்திருவடியுமிவர்கள் ஸ்ரீபாததூ-
11 ளி என்றலைமெல்ன[9] |||

---

[1] Pâryâṟu must evidently be the Pâlâṟu on which the present village of Tiruppârkkaḍal is situated.

[2] The technical term *apûrvi* as applied to Vêdic Brâhmaṇas is also found in an inscription from the Vishṇu temple at Eṇṇâyiram (No. 333 of 1917). In describing a school for the students of the Vêdas, it mentions three students and teachers of the Ṛig, Yajus, etc., Vêdas who either studied *apûrva* or taught it. It is not improbable that the term was intended to convey a special method of studying the Vêdas and was an accepted synonym for Vêdic literature which included Ṛig, Yajus, Chhândôgya-Sâma, Talavakâra-Sâma, Vâjasanêya, Atharva, Baudhâyanîya-Gṛihya, Kalpa, Gaṇa and Kâṭhaka.

[3] *Agram* is still used in Malabar in connexion with the term *agra-śâlâ*, 'cooking houses in temples' and with *agraśâla-para* a special measure used in these cooking houses. *Agram* also means excellent or chief. When applied to a meal it means perhaps the chief meal provided for in a temple.

[4] No. 36 of 1910.

[5] The *puḷḷi* or *virâma* is marked almost throughout this inscription.

[6] Read புரத்து.

[7] Read மிவ்வூர்.

[8] Read வைத்தது.

[9] Read மெலன.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 14th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madirai (Madura), I, Śâmuṇḍaṇ Mûrti, a merchant of Nandipuram, purchased at Karugâvûr (*and gave*) one *mâ* and three *kâṇi* of land on the north (*bank*) of the Utpalâṟu (*river*) of this village and three *kâṇi* to the east of the Âlattûr-channel—in all one eighth (*vêli*) of land, for one perpetual lamp (*to burn*) as long as the moon and the sun (*last*), to (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Karugâvûr near Tirukkuḍamûkkil which was a *dêvadâna* in Pâmbûr-nâḍu on the northern bank (*of the Kâvêri*). From the income of this (*land*) given by Śâmuṇḍaṇ Mûrti, after deducting its taxes, (*one*) perpetual lamp shall burn day and night as long as the moon and the sun (*endure*). The (*one*) thousand *tiruvadi* of this village shall protect this charity. The dust of the sacred feet of these (*persons*) shall be on my head.

No. 101.—ON THE EAST WALL OF THE ROCK-CUT SHRINE IN THE MELAIKKOYIL TEMPLE AT KUDUMIYAMALAI; LEFT OF ENTRANCE.[1]

The subjoined record refers to two servants of prince Kôdaṇḍa who must be the same as Kôdaṇḍarâma Râjâditya, the eldest son of Parântaka I[2]. Tirumêṟṟali is the same as Mêlaikkôyil mentioned in the other records from Kuḍumiyâmalai. Kâḍugâl which forms part of the name of a woman-servant of Râjâditya (l. 4) occurs in the Tanjore inscriptions as the name of one of the village goddesses.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ம[தி]ரை கொ[ண்]ட கொப்பர[கெ]சரிபன்மற்கு யாண்டு ஐந்து ஆ-
2 வதுகு[ந்]றியூர்நாட்டுத் திருநலக்குன்றத்து திருமுலட்டானத்து பெரு-
3 மானடிகளுக்கு பிள்ளையா[ர்*] கொதண்ட[ர்*] மடைப்பள்ளிப்பெண்டிர்
4 பன்றியூர்நாட்டு மங்கலவாசல் குடியன் காடுகாள் கொ[ந்]ராவிளக்-
5 கொன்றுக்கு வைத்த துளைப்பொன் எழுகழஞ்சரை பிள்ளையார் கொதண்ட[ர்][க்*]கு
சாதமைக்கி[ற] முளைப்பாடி
6 அதியரையமங்கலத்து [3]ஓலைவிரட்டன் [4]திருமெற்றளிப்பெருமானடிகளுக்கு பகல் விளக்-
கொன்று[க்கு] வை[வ]த்த து[ளை]-
7 ப்பொ[ந்] ஈ கழஞ்சு[5] [||*] பன்மாஹேஸ்வரரிரக்கை [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 15th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took Madirai (Madura), Kuḍiyaṇ Kâḍugâl of Maṅgalavâśal in Paṉṟiyûr-nâḍu, who was one of the female (*servants*) (*attached to*) the kitchen (*maḍaippalli*) of Prince (*piḷḷaiyâr*) Kôdaṇḍa, gave seven and a half *kaḷañju* of pure gold (*tuḷaippoṇ*) for one perpetual lamp to (*the temple of*) the lord of the Tirumûlaṭṭâṇam (*temple*) at Tirunalakkuṉṟam in Kuṉṟiyûr-nâḍu. Ôlai Vîraṭṭaṇ of Adiyaraiyamaṅgalam in Muṇaippâḍi, who supplied (*sandal*) paste[6] to Prince Kôdaṇḍar, gave 3 (*kaḷañju*) of pure gold (*tuḷaippoṇ*) for one lamp to be burnt during day-time (*in the temple*) of the god of Tirumêṟṟali. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect (*this charity*).

---

[1] No. 347 of 1904.

[2] See No. 105 below.

[3] The length of the letter *ô* is indicated by the symbol for the secondary *â*, added to it.

[4] Read திருமெற்றளி.

[5] Expressed by the symbol ௵. What follows this symbol is not intelligible. It looks like வா and may stand for a fraction of a *kaḷañju* or punctuation.

[6] The office held by Ôlai Vîraṭṭaṇ under the prince must have been one connected with the toilet of Râjâditya.

No. 102.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MADHUVANESVARA TEMPLE AT TIRUKKALAVUR[1].

This record which is dated in the 24th year of Parântaka I. registers a gift of land for a lamp by a temple-woman of Jayabhîmaṭaḷi in Tañjâvûr, in the presence of king Parakêsarivarman. Jayabhîmaṭaḷi, as the name of a temple in Tanjore, occurs in one of the inscriptions of the Brihadîśvara temple[2] which registers the gift, of service-women to that temple, by Râjarâja I.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] மதிரைகொண்ட கொப்பரகெஸரிவர்ம[ற்]க்கு யாண்டு உ௨ச ஆவது தி-
2 ருக்கருகாவூர் ஷூரதெவர்க்கு தஞ்சாவூர் ஜயஷீதளி நக்கன் சந்திரா-
3 தெவி ெ[க]ாப்பரகெசரிவந்நற்கு முன்பு திருக்கருகாவூர் ஷூ[ா]தெவர்க்கு ை[வ]-
4 த்த நொந்தாவிளக்கினுக்கு நிசதிப்படி உழக்கெ[ண்*]ணை எரிப்பதாக வை-
5 த்த நிலம் வடவூர் வெண்காட்டில் ஆவூர்நாட்டு வெளா[ர்] வைத்த திரு-
6 விளக்கு செ[ய்*]க்கு தென்வர[3] இரண்டு மாவும் இதின மெலை இ[ரண்]டு மாவும்
7 உள்வா[க்]காலுக்கு தெற்கில் திடலும் திடல் மயக்கின துடவைஉம்
8 இவ்வனைச்சர்[4] நிலமும்[5]ங் கொண்டு சந்திராதித்தவற் ஒரு நொந்தா-
9 விளத[6] [எ]ரிப்பதாக [||*] இது ப[ந்*]மாஹெ[ஶ்வரரெஷ ||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 24th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madirai (Madura), Nakkaṇ Śandirâdêvi (*attached to the temple*) of Jayabhîmaṭaḷi at Tañjâvûr gave in the presence of king Parakêsarivarman for burning regularly with (*one*) *uḷakku* of oil (*one*) perpetual lamp placed (*by her*) in (*the temple of* Mahâdêva (*Śiva*) at Tirukkarugâvûr, two *mâ* of land to the south of the field for sacred lamp granted by Âvûr-nâṭṭu Vêḷâr at Vaḍavûr-Veṇgâḍu, two *mâ* (*of land*) to the west of this (*land*), the mound to the south of (*the channel called*) Uḷvâykkâl and the enclosed field of the mound which has been made cultivable. Receiving all these lands, one perpetual lamp shall be burnt as long as the moon and the sun (*last*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 103.—ON A SLAB BUILT INTO THE VERANDAH ROUND THE CENTRAL SHRINE OF THE ADHIPURISVARA TEMPLE AT TIRUVORRIYUR.[7]

This record which is dated in the 29th year of Parakêsarivarman Parântaka I. registers a grant of 30 *kaḷañju* of pure gold for a lamp to the temple of Mahâdêva at Tiruvoṟṟiyûr. The donor was Iravi Nîlî, the daughter of the Chêra king Vijayarâgadêva. From the inscriptions published so far we do not know of any Chêra king of name Vijayarâga who was a contemporary of Parântaka. It has been noted above that Kôkkaṇḍaṇ Sthâṇu Ravi was a contemporary and friend of Râjakêsarivarman Âditya I., father of Parântaka I. Perhaps Vijayarâga (*i.e.*, Vijayarâghava), if at all he was an actual ruler of the Chêra country, might have succeeded Sthâṇu Ravi either as his son or his brother. The friendly relations that thus existed between the Chôḷas and the Chêras during the reigns of Âditya I. and Parântaka I. deserve to be noted.

---

[1] No. 38 of 1910. [2] Above Vol. II, No. 66, p. 292. [3] தென்வர perhaps stands for தென்புரம்.
[4] Read துடவையும் இவ்வனைச்ச. [5] Cancel the letter ம். [6] Read விளக்கு. [7] No. 169 of 1912.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ஸ்ரீவிஜயராஜாய [தி]ஶநிஷ்கம் ஸ்ர-
2 ண-ஶிநவ[உ]ஶோக[1] ஈவாத[ஃ*]ம் வஶ-ட ஈ கொஉர[ா]ஜஸ்ய
3 விஜயராஜஸ்ய ஸ-ட்கா |||—மதிரை கொண்ட கெ[ா]-
4 ப்பரகெசரிவஃர்க்கு யாண்டு இருபத்தொன்பதா[வ]-
5 து செரமானார் விஜயராஜதெவர் மகள் இரவிநீ-
6 லி திருவொற்றியூர் உஹாதெவர்க் கொரு நந்தாவிளக்கு
7 ஆவநாதாரமும் எரிப்பதற்கு வை[த்*]த பொன் னூ-
8 ற்கற்செம்மை முப்பதின்கழஞ்சு[||*] இப்பொ-
9 ன்னுக்கு கழஞ்சின்வாய் மூன்று மஞ்சாடிப்-
10 பொன் [2]பலிசைய்யாக ஆண்டுவரை நாற்கழ-
11 ஞ்சரை பொன்னுக்குத் திருவொற்றியூரில் வடக-
12 ரை மருதெரி இப்புலமுள் வைத்த நிலவிறை பெ[ா]-
13 க்கி ஸ்வாமிஃபோகத்தால் வந்தது ஆவநாகால-
14 மும் நி[லை]ப்பொலியூட்டாக வை[வ]த்தது |||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! Nîlî, daughter of the Kêraḷa king Vijayarâga, verily gave thirty *nishka* of pure gold for a lamp to (*the temple of*) Îśâna (*Śiva*) at Âdhipurî.

(L. 3.) In the 29th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madirai (Madura), Iravi Nîlî, daughter of the Chêra king Vijayarâga-dêva, gave thirty *kaḷañju* of pure gold tested by the stone of the village (*ûrkaṛchemmai-poṉ*), for burning as long as the moon and the stars (*last*), one perpetual lamp in (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tiruvoṛṛiyûr. (*In exchange*) for four and a half *kaḷañju* of gold per year (*which accrues*) as interest on this (*amount of*) gold, (*calculated*) at the rate of three *mañjâdi* of gold on each *kaḷañju*, the land (*which forms part*) of the field (*called*) Vaḍa-garai Maruḍêri [in Tiruvoṛṛiyûr has been given. The landlord's share (*svâmi-bhôga*) realised (*from this land*) after deducting (its) taxes is granted as permanent *poliyûṭṭu* (*to last*) as long as the moon.

No. 104.—ON THE SAME SLAB.[3]

This is a record of Parântaka I. of his 30th year, which mentions a grant by prince (*piḷḷaiyâr*) Arindigai or Arindigai-Perumâṇâr, one of the sons of Śôḷa-Perumâṇaḍigaḷ (*i.e.*, Parântaka I.). The Tiruvâlaṅgâḍu plates call this prince Arindama and elsewhere we find the forms Ariñjigai, Arinjaya, and Arikulakêsariyâr. The term *nishka* which occurs in the Sanskrit portion of the grant corresponds to *kaḷañju* of the Tamil portion, as in No. 103 above. According to Monier Williams' *Sanskrit-English Dictionary*, *nishka* is a coin varying in value at different times; but *kaḷañju* in Tamil has invariably represented a particular weight of gold bullion (= about 80 grains).

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ஸ்ரீஶோ ஈ வொஉரவாதஜா[4] வடஃகி[5] -
2 ஸ்ரீ ரவலஹொ வெரிணாம் காஉஸ்ரிஉ-ஃவெணெர-ட -

[1] Read ஸ-ஃவண்ண-ஃஶிநவஉ)ஶோ ஈ [|*].

[2] லி in this word is corrected from its Grantha form.

[3] No. 170 of 1912.

[4] Read நரவாதஜம்.

[5] The syllable *pa* is Tamil in the original.

3 வெகஃஹிரறிதிகெ நாரிஷுக[1] [|*] குயிமர[ா]ச -
4 தி[வ]ாஸிநெ வாரஜிகெ ஃவஸ்ய ஃவெ்ய ஸஹ[2] திரஂஶநிஷ்ஷ -
5 கம் ஹிரணுயுரநுஞ்ஞங்[3] ஔளஹ்ஹுஹ்ஹ ||—மதி -
6 ரைகொண்ட கொப்பரகெசரிப[ஃ]ற்கு யாண்டு முப்பதாவ-
7 [து தி]ருவொற்றி[யூ]ர் ஃஹாஷெவ[ற்கு] சொழப்பெருமானடி -
8 கள் திருமகனார் பிள்ளையாரறிஜிகைபெருமானார் ஆ[ஃ]-
9 நூறதாரமும் நநாவி[ள]க்கெரிப்பதற்கு|ஆலினுட்டிற் சா -
10 தபத்தாருடையான் செந்ன் . . தியப்பன் கண் -
11 காணியால் வைத்[த பொன்னூ]ற்கற்செம்மை முப்ப[தி]-
12 ன் கழஞ்சு [|*][4]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! The illustrious son of the Chôḷa king, named Aṟindigai, who possessed keen intelligence, who was the beloved (*of the goddess*) of wealth, who was (*the god of*) death to (*his*) enemies and whose greatness was accompanied by virtuous character and good qualities, gave 30 *nishkas* of gold by weight to the god, the Conqueror of (*the demon*) Pura, who resides in Âdhigrâma, for a lamp to be burnt always and also gave a big metallic lamp-stand.

(L. 6.) In the 30th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took Madirai (Madura), prince (*pillaiyâr*) Arindigai-Perumâṇâr, the illustrious son of Śôḷa-Perumâṇaḍigaḷ (*i.e.*, Parântaka I.) gave to (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tiruvoṟṟiyûr thirty *kaḷañju* of pure gold tested by the stone of the village for burning (*one*) perpetual lamp, as long as the moon and the stars (*last*) under the supervision of Śêndaṇ . . . . diyappaṇ, a resident of . . . Śâtapattûr in Âli-nâḍu.

No. 105.—ON ANOTHER SLAB BUILT INTO THE SAME VERANDAH.[5]

The subjoined record is also dated in the 30th year of king Parakêsarivarman Parântaka I. Later on, in the body of the inscription (l. 11) his 35th year is mentioned. It follows that the epigraph must have been engraved on the stone not earlier than the 35th year of the king and that till then it must have been preserved in the royal archives. It registers a gift of gold for a lamp to the temple of Tiruvoṟṟiyûr by prince Kôdaṇḍarâma, the eldest son of (*the Chôḷa king*) Śôḷa-Perumâṇaḍigaḷ (Parântaka I.).

A portion of this gold is stated to have been invested with the residents of Veḷḷivâyil who agreed to pay interest once in six months on the deposited amount and to give two meals every day to the man that came to demand the interest thereon. The rate of interest was three *mañjâḍi* per *kaḷañju* per annum (*i.e.*, fifteen per cent). Veḷḷivâyil is evidently the same as Tiruveḷḷavâyal, eight miles east of Poṇṇêri.

The temple of Kôdaṇḍarâmêśvara at Toṇḍamaṇâḍ was also called Âdityêśvara and Mr. Venkayya surmised from this that Kôdaṇḍarâma must

---

[1] Read நாரிஷுஶதி. The metre would not be correct unless திதிகெ is changed into something like திதிக or திஞிம.

[2] The syllables ஸஹ are inscribed in the original after the following letter திர.

[3] Read ஹிரணுயுஃவாநுஞ்ஞங.

[4] The *pulli* or *virâma* is marked in this inscription in two or three cases.

[5] No. 164 of 1912.

have been a surname either of Râjâditya, the eldest son of Parântaka I., or of his second son Gaṇḍarâditya[1]. The subjoined inscription calling Kôdaṇḍarâma the eldest son of Parântaka proves conclusively that the former must be identical with Râjâditya of the large Leyden plates. It might further be remarked that in the Tirumâlpuram inscription (No. 142) printed below, the Chôḷa king Âditya I. is called Toṇḍaimâṉâṟṟûr-tuñjiṉadêva. Mr. Venkayya identifies the village Toṇḍaimâṉâṟṟûr with Toṇḍamaṉâḍ. If this identification is correct it follows that the temple of Kôdaṇḍarâmêśvara or Âdityêśvara at Toṇḍamaṉâḍ may have been so called after Âditya I. who died at Toṇḍamaṉâḍ and who, it is not improbable, also held the title Kôdaṇḍarâma, just like his grandson Râjâditya.

TEXT.

1 [2]ஸ்[வ]உணைள ஷ . . . . . .
2 [3]வ்ரகிதிநழநிஸ்ரஸ்ரீவஸ்ரீவெ[illegible] . . . . .
3 மகிரைகொண்ட கொப்பரகெசரிவஸ்ரீ-ற்கு யா[ண்டு] . .
4 முப்பதாவது திருவொற்றியூர் ஊஹாஉவர்க்கு சொ[ழப்]-
5 [4]பெருமாந்நடிகள் வாகெ[ஸ]ரிவஸ்ரீ-ர் [5]திருமகந்ஞர் மு[த்]-
6 தபிள்ளையார் ஸ்ரீகொஉணாரா[ர]ர் சூசநாதாரமும் இரண்டு [ந]-
7 நாவிளக்கு எரிப்பதற்கு [6]மு[ழு]ச்[ெ]சாழணாட்டுச் சிற்றிந[வாழ்*]
8 எச்சபெருமான் மெய்காப்பான் கொயிந[ஆ-ஆ]ர் [ந]-
9 டைய்யூரனும் கண்காணியால் இரண்டு நநாவி[ளக்கி]-
10 னுக்கு வைத்த பொன்னூற்கற்செம்ன[ம] கறு[பதி]-
11 [ன் க]ழஞ்சு [||*] இப்பொன்னிலிக்கொவுக்கு முப்பத்தைஞ்[ச]ாவ[து] [புழல்]-
12 கொட்டத்து புழலெரிகிழ்நாட்டு வெ[ள்ளிவா]யிலூரொங் கொண்[ட பொன்னூ]-
13 ற்கற்செம்மை முப்பதின்கழ[ஞ்]சு [இப்பொன்னு]க்கு பலிசைய் . . . . .
14 ழஞ்சின்வாய் மு[ன்*]று மஞ்சாடியா[கக்*] கொ[ண்]ட நாற்[கழஞ்ச]ரை பொன் . .
15 மாசிமுதல[ாறு]று திங்களிலிருகழஞ்செகா[ல்] பொன்னு . . . . .
16 ந் திருவொற்றியூராணிக்கிழெ கொண்டு சென் . . . . . ப்பொ . .
17 பொன்றண்டவன்தார்[க்*]கு நிசதி யி(ர்)[மிர]ண்டு சொறு குடுப்பெ[ா] . . . .
18 தற்றிறம்பில்ஸ்ரீயஸ்ரீ[-ர்]ாவநத்து நிசதி பந்[நி]ருகாணந் தண்[ட] . . . . .
19 குடுத்தொ(ம்)மிட்ட தண்டஞ் சென்று நின்றும் ப . . கு . . . . . .
20 [த்] தொமாஞெம் மெற் சொல்லப்பட்ட வெள்[ளி]வா[யில்] . . . . . .
21 . . . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) . . . . . gave two lamp-stands . . . . . for burning lamps every day.

(L. 3.) In the 30th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took Madirai (Madura), the eldest prince, the prosperous Kôdaṇḍarâma, the illustrious son of Śôḷa-Perumâṇaḍigaḷ Parakêsarivarman, deposited sixty *kaḷañju* of pure gold tested by the stone of the village, for two perpetual lamps under

[1] *Madras Epigraphical Report* for 1904-05, page 50, paragraph 9.

[2] It is very likely that one or two lines have been lost at the beginning.

[3] Read திநஸ்திரஸ்ரீவஸ்ரீவெ[illegible].

[4] Read பெருமானடிகள்.

[5] Read திருமகனார்.

[6] Read முடிச்சொழ.

the supervision of Echchapperumâṉ of Śiṟṟinavâḷ in Muḍichchôḷa-nâḍu and of the body-guard (*meykâppâṉ*) Naḍaiyûraṉ of Kôyinallûr, for burning two perpetual lamps in (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tiruvoṟṟiyûr as long as the moon and the stars (*exist*). Out of this gold, in the thirty-fifth (*year*) of this king, the residents of the village (*ûrôm*) of Veḷḷivâyil in Puḷalêrikîḷ-nâḍu (*a sub-division*) of Puḷal-kôṭṭam, received thirty *kaḷañju* of pure gold tested by the stone of the village. The interest on this gold. . . . . received, at the rate of three *mañjâḍi* per *kaḷañju*, (*viz.*) four and a half *kaḷañju* of gold . . . . . two *kaḷañju* and a quarter of gold for every six months commencing with (*the month of*) Mâśi . . . . shall be received through the administrators of Tiruvoṟṟiyûr[1] . . . . . To the persons who come to demand the gold (*i.e.*, the interest), we shall give two meals every day. Failing (*to do*) this . . . . . to the *dharmâsana*, a fine of twelve *kâṇam* per day . . . . . gave . . . . . The fine being deposited, ... the standing . . . . we the above-mentioned . . . . . of Veḷḷivâyil. . . . . .

No. 106.—ON THE ROCK AT THE ENTRANCE INTO THE CENTRAL SHRINE OF THE NARASINGAPPERUMAL TEMPLE AT ANAIMALAI.[2]

This record which is written in the Vaṭṭeḷuttu character is the only inscription of Parântaka's reign hitherto found in the vicinity of Madura. It is dated in his 33rd year and records a gift by Marudûrudaiyâṉ Aruṇidi Kaliyaṉ, an officer of Śôḷa-Perumâṇaḍigaḷ (Parântaka I.) to the temple of Naraśiṅgapperumâṉ-aḍigaḷ of the sacred Âṉaimalai (*hill*). The temple had to pay 18 *ṭḷakkâśu* every year to the assembly and it had only arranged for the payment of six *ṭḷakkâśu*. Aruṇidi Kaliyaṉ apparently agreed to pay the rest himself taking possession of the tank Kaliyaṉêri which must have belonged to the temple. He also provided for offerings to the god and the feeding of five Brâhmaṇas, by purchasing two *vêlis* of wet land under the tank Kaliyaṉêri. It was stipulated that the feeding of the Brâhmaṇas was to commence from Friday in the month of Karkaṭaka (*of this year*) when there was an eclipse of the sun and the *nakshatra* was Âślêsha. This incidental mention of the astronomical details helps us to confirm the initial date of Parântaka I. (*viz.*, 907 A.D.) already arrived at by Professor Kielhorn from other inscriptions. According to Mr. L. D. Swamikkannu Pillai's *Ephemeris*, A.D. 939, July 19, was a Friday on which the *nakshatra* Âślêsha ended at ·80 after mean sunrise. There was also on this day an eclipse of the sun at 7 hours, 57 minutes after sunrise according to Dr. Robert Schram's "*Eclipses of the Sun in India.*" It was a total eclipse of great importance. We learn again from the record that $\frac{1}{4}$ *puttakkam* was the interest charged on 1 *ṭḷakkâśu* for one month and that each *ṭḷakkâśu* was equal to $7\frac{1}{2}$ *puttakkam*.[3]

---

[1] The phrase இருவொற்றியூராணிக்கீழ் has been tentatively translated as "through the administrators of Tiruvoṟṟiyûr". The term ஊராணி may be compared with நீராணிக்கன் 'one who takes care of the sluice of a public tank'.

[2] No. 63 of 1905.

[3] *Puttakkam* may be a compound of *pudu* and *akkam*. The latter term occurs in Tanjore inscriptions as the equivalent of 1/12 *kâśu*. If the value of *puttakkam* and *akkam* did not change in the interval between the reigns of Parântaka I. and Râjarâja I., the comparative value of *ṭḷakkâśu* with reference to the *kâśu* current in the Chôḷa country, could easily be obtained. The former would in this case be 5/8ths of the latter.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[|*] மதிரைகொண்ட கொப்பரகெசரிபன்மற்கு யாண்டு முப்பத்துமூன்று-
வது இவ்வாண்டு [தெ]வ[தா]னங் கிழிரணியமுட்[டத்]துப்படும் [பி]-

2 ரம்மதெய[ம்*] [ந]ரசிங்கமங்கலத்துச் சவையொம்ஞ்[1] சொழப்பெருமானடிகளதிகாரிகள்
சொழநாட்டுப் புறங்காம்பையுட்—

3 டு மருதூர் மருதூருடையானருணிதிகலியனுக்கு ஒட்டிக்குட[த்]த[2] பரிசாவது[|*]
எங்களூர்த் திருவா[னை]மலை நரசிங்கப்பெருமானடிகள் [த]-

4 முடைய நிலத்தால்ச் சவையொமுக்கு [ஆ]ண்டெடுத்து இடக்கடவ ஈழக்காசு பதினெ-
ட்டு [|*] [இ]க்காசு [3]பதனெட்டிலும் மூன்றத்தெ[ா*]ன்[று] ஈ -

5 ழக்காசு ஆறு[|*] இவ்வாறு ஈழக்காசுக்கும் பலிசையாகச் சவையார் கைய்வழி குடுத்த
ஈழக்காசு பதினான்து[|*] [ப*]தினைஞ்சினாலும் வந்த பலி-

6 சையாவது ஈழக்காசின்வா[ய்*]த் திங்கள் காற் புத்த[க்க*]மாக ஒரொ திங்களா[ல்*] வந்த
புத்தக்கமூன்றெழுக்கால் மூன்றெழுக்காலு ஓராண்டு பங்கிரண்டு கி-

7 [4]ஞ்களால் வந்த புத்தக்கம் நாற்ப[த்*]தைஞ்சு நாற்பத்தைஞ்சினாலொரு ஈழக்காசுக்குப்
புத்தக்கம் எழரை ஆக [ஈ]ழக்காசு [ஆ]று இவ்வாறு [ஈ]ழ --

8 க்காசும் இறை நீக்கித் தெவர் சவையார்க்கு இடக்கடவ காசு ௰உ பன்னிரண்டும் நீக்கி
அதிகா[ரி]கள் மருதூருடையான் அருணிதிகலியன் இறைகாவலா[க*] காத்த

9 காசி[னா]ல் வந்த நிலன் ஊருடையான்[கு]ளமான கலியனெ[ரி]யும் இக்குளந்தா[5]-
[மெ]ண்டுமொறு கல்லிக் கரை நீளம் அட்டப்பெறுவதாகவும் [இ]-

10 க்குளங்கரை உசர அட்டப்பெறுவதாகவும் இக்குளத்தி னீர் [தா]ன் வெண்டு அளவு-
ங் கொக்கப்பெறுவதாகவுமிக்குளம் இதின்கிழ் நீர்நிலனிருவே -

11 லியு மருதூருடையானருணிதிகலியன் விலைக்குக்கொண்டு இக்குளத்தின் கிழ் நீர்நிலனிரு-
வேவியி[னா]ல் வந்த பொகம் அஞ்ஞாழிக்காலால் நெல்[லு] ௩ா கலம்

12 இவையிற்றின் பாதி ாறுல் நெல்லுங்கொண்[டு இ]வர்க்கு முன்று சந்தியுந்திருவ-
மிர்து செவதாகவும் நின்ற ா[றுல்] நெல்லுங்கொண்டு திருவமிர்து உ -

13 த்தம அக்கிரமாகத் தெவர் அமிதுசெய்யும்பொழுது வெதப்பிராமணர் நிசதம் அய்வர்
அமிது செய்வதாகவும் வச்ச[ப]டி பத்தெட்டுக்குத்தல் ஒருவனு-

14 க்கு அரிசி [இரு]நாழியுங் கறி மு[ன்று]ம் தயிர் நா[ழி*]யும் நெயிருசெவிடும் காய்யிலை
இரண்டும் தாலமஞ்சும் வட்டிலைஞ்சும் ஒட்டுட்டி ஒன்று-

15 [ம்] சட்டுவம் ஒன்று அடுவா(ன்)னொருவ[னு][க்*]கு நிசதி நெ[ல்*]லு அஞ்ஞாழி அறு-
திங்க[ளொ]ரு புடவை வைச்சு இப்பரிசு இக்கலமுட்டுவதாக இவ் -

16 வாட்டை கற்கடகநாயிற்று வெள்ளிக்கிழமை பெற்ற ஆயிலெ[ய]த்தினான்று சூ(ற்)றியக்-
கிரணவெலைக்[குரை]கிராணம் பற்றின அன்றுமுதலாக இக்கல[ம்*]

17 இ[ப்*]பரிசெய் ஊட்டுவதாக நி[ன்]று சிறிகாரியமாராய்கன்ற[6] திருவாய்ப்பாடி
நாராயணனும் இவ்வூர்ச் சவையாரும் இப்பரிசெய் அக்கிரமுட்டாமெய் ச[ந்*]திரா-

18 தித்தலம்[7] ஊட்டுவிப்பொமானொம் திருவானைமலை நரசிங்கப்பெருமானடிகளுக்கு
[8]சிரிகாச்சிய ஆராய்வாரும் சவயொமும் [|*]இதிற்றிரம்பி[னோ]மைச் சவைய்-

19 யாலும்[9] [சி]ரிகா(ற்)றியமாராய்வானுந்திறமினான் நிசதி இறுகாசு அன்றுழ் கொவி-
னுக்குத்தண்டம்பட்டு அக்காசு கொண்டு தெவர்க்குத் திருவிளக்கு எரிவதாகவும்
சவையார்

20 [த்] திறம்பில் [ஆ]றுகாசு தண்டப்படுவதாகவு[ம்] ஒட்டிக்குடுத்தொம் சவையொமும்
[8]சிரிகாச்சியமாராய்வானும் மருதூருடையானருணிதிகலியனுக்கு [|*] இத்தண்ட-
மிறு-

21 த்துமித்தன்[மம்*] முட்டாமெ அய்வரை[யும்] சந்திராதிச்சர் உள்ளளவும் ஊட்டுவிப்-
பொமானொஞ் சவையும் [10]சிரிகார்ச்சியம் ஆராயும் வயிஷ்வரும் [|*] இதன்-

22 [ம] [ம்*] ாக்ஷித்தான்[11]

---

[1] Read சவையொஞ்.
[2] Read குடுத்த.
[3] Read பதினெட்டிலும்.
[4] Read ங்களால்.
[5] Read தான்வேண்டு.
[6] Read மாராய்கின்ற.
[7] Perhaps read இத்தவலும்.
[8] Read சிரிகாரியமாராய்வானும்.
[9] Read யாரும்.
[10] Read சிரிகாரியம்.
[11] The few words that have to follow have been omitted.

No. 106.—Anaimalai Inscription of Madiraikonda Parakesarivarman.

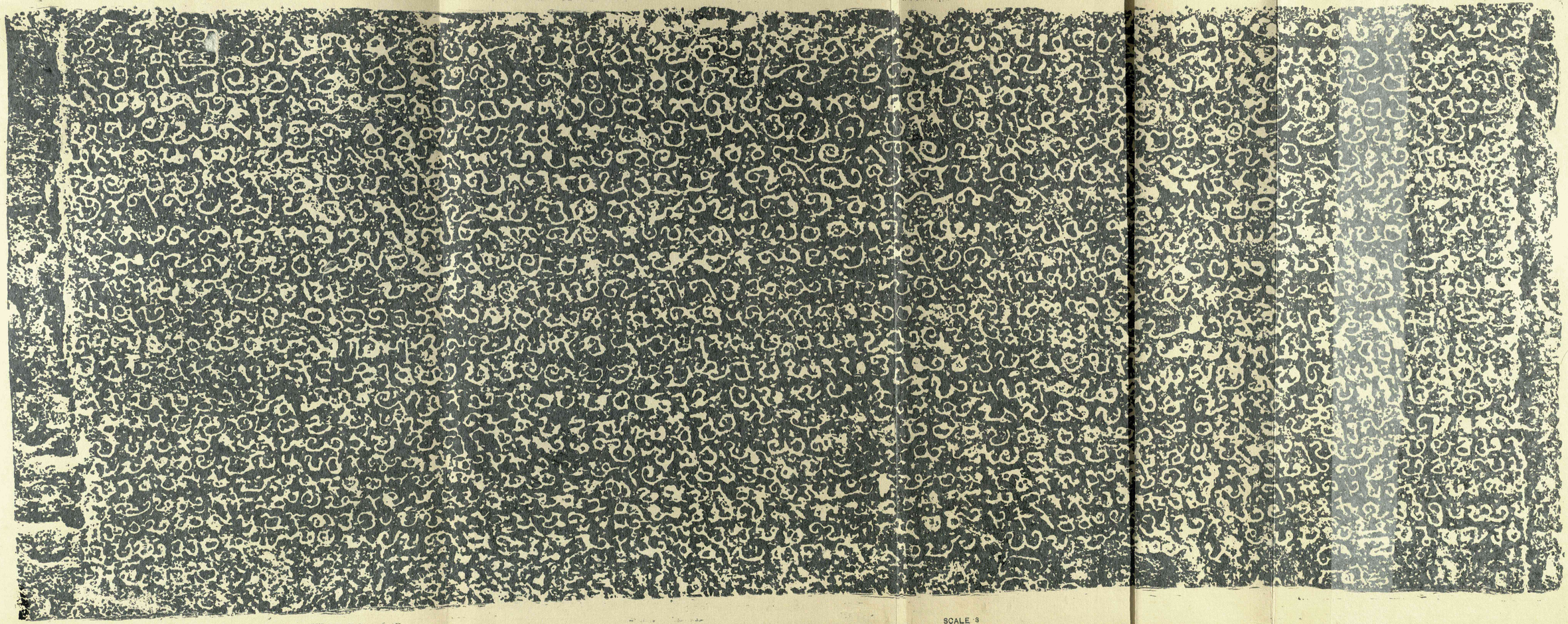

SCALE 3

H. KRISHNA SASTRI.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In this, the 33rd year of (*the reign of*) king Parakêsari-varman, who took Madirai (Madura), (*the following*) is the deed agreed upon and given by us, the members of the assembly of Naraśiṅgamaṅgalam, a *brahmadêya* and a *dêvadâna* included in Kîḻ-Iraṇiyamuṭṭam, to Marudûruḍaiyâṇ Aruṇidi Kaliyaṇ of Marudûr in Puraṅgarambai-nâḍu (*a subdivision*) of Śôḷa-nâḍu who was an officer of Śôḷapperumâṇaḍigaḷ (*i.e.*, Parântaka I.). (*The temple of*) Naraśiṅga-Perumâṇaḍigaḷ of the sacred Âṇaimalai (*hill*) in our village has to pay to (*us*) the members of the assembly, eighteen *îḷakkâśu* annually on account of the lands belonging to it. One-third of this eighteen *kâśu* is six *îḷakkâśu*. For (*realising*) this six *îḷakkâśu*, fifteen *îḷakkâśu* had been deposited on interest in the hands of the members of the assembly. The interest accruing on the fifteen (*îḷakkâśu*) is as follows:—At (*the rate of*) one-fourth *puttakkam* per month on each *îḷakkâśu*, there accrues in each month (*on the fifteen îḷakkâśu*) three and three-fourths *puttakkam*. For the twelve months of a year, (*at*) three and three-fourths (*each month*) would accumulate forty-five *puttakkam*. At the rate of seven and a half *puttakkam* for one *îḷakkâśu* (*these*) forty-five (*puttakkam*) would give six *îḷakkâśu*. Deducting these six *îḷakkâśu* from the taxes (*due*), the god has (*still*) to pay 12 *kâśu* to the members of the assembly. The officer Marudûruḍaiyâṇ Aruṇidi Kaliyaṇ, having caused to be deducted these 12 *kâśu* (*due to the assembly by the god*), (*by virtue of*) the tax money (*iṟaikkâval*) deposited (*by him*), obtained (*possession of*) the (*tank*) land Ûruḍaiyâṇkuḷam *alias* Kaliyaṇêri. This tank he shall dig (*to any depth*) he likes and throw up the embankment to its (*full*) length; shall raise the tank bund and collect water in this tank to the extent required by him.[1] Marudûruḍaiyâṇ Aruṇidi Kaliyaṇ (*also*) purchased below this tank two *vêli* of wet land[2]. And 300 *kalam* of paddy (*measured*) by the *aṉṉâḷikkâl* was got as produce from (*these*) two *vêli* of wet land under this tank. Receiving the moiety of this (*viz.*,) 150 (*kalam*) of paddy, (*he arranged that*) sacred food shall be offered to this (*god*) at the three junctures (*of the day*). With the remaining 150 (*kalam*) of paddy (*he also arranged that*) five Brâhmaṇas (*versed in the*) Vêdas shall be fed with superior food daily, when the god is fed, on the (*following*) scale laid down:— for one man two *nâḷi* of rice pounded ten or eight times, three vegetables, (*one*) *nâḷi* of curd, two *śeviḍu* of ghee, two areca-nuts and (*two*) betel leaves, five plates (*tâlam*), five cups (*vaṭṭil*), one *oṭṭûṭṭi*, one ladle (*śaṭṭuvam*). Five *nâḷi* of paddy daily (*and*) one cloth for (*every*) six months, were (*also*) provided for one cook. Thus this feeding should be done. Commencing from the day when an eclipse of the sun at its least[3] occurred on the (*asterism*) Âślêshâ corresponding to a Friday in the month of Kaṟkaṭaka of this year, the supervisor of the temple business (*śrîkâryam*), *viz.*, Tiruvâyppâḍi-Nârâyaṇaṇ and the members of this village personally arranged thus to conduct this feeding. We, who look after the business of the (*temple*) of Naraśiṅga-Perumâṇ of the sacred Âṇaimalai (*hill*), and the members of the assembly shall conduct the sumptuous feeding in this wise without failure as long as the sun and the moon (*last*). Any of us that fails to do this, whether (*he be*) a member of the assembly or a supervisor of temple business, when he fails, (*shall*) pay a daily fine of two *kâśu* to the then reigning king, and with that *kâśu* (*collected as fine*) a sacred lamp shall be burnt in (*the temple*) of the god. If the members of the assembly (*as a whole body*) fail to do (*this*), (*they*) shall pay a fine of six *kâśu*. (*Thus*)

---

[1] See below, page 392, note 2.

[2] The phrase இக்குளம் இதின்கீழ் admits of the interpretation இக்குளத்தின் கீழ்.

[3] The phrase குறை கிரணம் must indicate "total eclipse" as appears from the remarks made in the ntroduction.

we, the members of the assembly and the supervisor of temple business, gave an agreement to Marudûrudaiyâṉ Aruṇidi Kaliyaṉ. Even after paying this fine (*we*), the assembly and the Vaishṇavas who supervise the temple business, shall feed the five persons as long as the moon and the sun last without stopping this charity. He who protects this charity. . . .

No. 107.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE SIVAYOGANATHASVAMIN TEMPLE AT TIRUVISALUR[1].

This inscription records a gift of sheep for a lamp to the temple of Tiruviśalûr by a female servant of Kâmaṇiyakkaṉâr. This lady who was apparently a member of the royal family is not mentioned elsewhere.

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி] ஸ்ரீ [||*] மதிரைகொண்ட கொ பரகெசரிபந்மற்க்கு யாண்-
2 [டு] ௩[2] ஆவது வடகரை தெவதானப்பிரம்மெதெய[3]-
3 [ம் அம]னிநாராயணசதுவ்வெ-ர்திமங்கலத்து திருவிசலூர்
4 [பெரு]மாளடிகளுக்குத் திருநொந்தாவிளக்கு ஆடு ௯௦[ர*]கிதுவல்
5 . . . ய நாட்டு காமனியக்கனூர் பரிவாரத்து இசக்கனயயன[ங்]கை
6 [வைத்த] திருவிளக்கு ஒன்று இதுக்கு ஆடு தொன்னூறு[4] இது பன்சாவெஶ்வாரும்
7 . . . ரக்ஷி[க்*]க ஶிபாதமெல[ன][5] ||| —

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madirai (Madura), Iśakkaṇayya-Naṅgai, one of the servants (*parivâram*) of Kâmaṇiyakkaṉâr of . . . . nâḍu, gave one sacred lamp (*to burn*) as long as the moon and the sun (*last*), as a sacred perpetual light, to (*the temple of*) the god of Tiruviśalûr in Amaṇinârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam which was a *dêvadâna* and a *brahmadêya* on the north bank (*of the Kâvêri*). For this (*purpose*) (*she*) gave ninety sheep. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* . . . . . shall protect this. The sacred feet [of those who protect] (*shall be*) on (*my head*).

No. 108.—ON A SLAB BUILT INTO THE FLOOR OF THE ADHIPURISVARA TEMPLE AT TIRUVORRIYUR.[6]

The inscription is dated in the 34th year of king Parakêsarivarman who took Madura and records the gift of 90 sheep for a lamp to the Śiva temple at Tiruvorriyûr (Âdhipurî), by the chief Mâraṉ Paramêśvaraṉ *alias* Śembiyaṉ Śôḷiyavaraiyaṉ of Śiṟukuḷattûr, on his return from conquering Śîṭpuli and destroying Nellûr. The mutilated Sanskrit verse at the beginning gives the king the title Vîrakîrti. This military campaign reveals for the first time the extent to which the sway of the Chôḷa king Parântaka I. extended on the east coast.[7]

---

[1] No. 29 of 1907.

[2] As in the succeeding lines two or more syllables have been built in at the beginning of each line; perhaps the date consisted of two figures the first of which may have been one, two or three.

[3] Read பிரமதெய.

[4] Read தொண்ணூறு.

[5] The last words perhaps stand for the usual imprecatory clause ரக்ஷிப்பார் ஸ்ரீபாதமென்றலை-மெலன.

[6] No. 160 of 1912.

[7] See *Madras Epigraphical Report* for 1913, page 94, paragraph 18.

The name Śîṭpuli is Tamil and means 'the fierce tiger.' The corresponding Sanskrit equivalent, if any, must end in the word *vyâghra*. We do not know of any names of contemporaneous kings of the Telugu country at this period which ended either with *vyâghra* or *puli*. In the time of Nandivarman Pallavamalla, however, there was, according to the Udayêndiram plates, a chief named Pṛithivivyâghra whom Udayachandra drove out of the district of Vishṇurâja (*i.e.*, the Eastern Chalukya king Vishṇuvardhana III.). It is not impossible that our Śîṭpuli was a later member of the Nishâda family to which Pṛithivivyâghra belonged.

TEXT.

1 [1]ஸ்ஸ்தி ஸ்ரீ[||*]
4 . . . . . ரிவவெ
5 ஸ்ரீயிவாயர்கா ஸ்ரீமாநாத-
6 வதிஷ்டாக்ஷ வீரகிதிகள்[||*] மதி-
7 ரைகொண்ட[2] கொப்பரெ[க]-
8 ஸரிவஷ்டற்கு யாண்டு மு-
9 ப்பத்துநாலாவது சொழ-
10 ணட்டு தெங்கரைணட்டு பெ[ர]-
11 [ய்]யி[ற்]கூற்றத்து சிறு[கு]-
12 ளத்[தூரு]டையான் [ம]ர[ற]ன்
13 [வ]ரஷ்ஷோணு[கிய] செம்-
14 [பி]யன் சொழியவரை-
15 [யன்] சீட்புலியை யெறி-
16 ந்து நெல்லூ(ர்)ரழித்து
17 மீண்டு பொதுகின்றான்
18 [கிருவொற்றி]யூர் ஷோஷெ-
19 வர்[க்கு] சூ[வரூ]தாரமும்
20 [தி]ருந[ாவிள]க்கெ[ரி]-
21 [ப்பதற்கு வைத்]த ச[ர]-
22 [வா] மு[வாப்பொர]டு தெ[ர]-
23 [ண்ணூ]ற்று[று] [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! . . . . . to (*the temple of Śiva*), the enemy of . . . at the prosperous (*town*) Âdhipurî, that Vîrakîrti gave 90[3] goats. In the 34th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took Madirai (Madura), Mâraṇ Paramêśvaraṇ *alias* Śembiyaṇ Śôḷiyavaraiyaṇ, a native of Śirukuḷattûr in Poyyiṛ-kûṛṛam (*a district*) of Teṇkarai-nâḍu (*which was a division*) of Śôḷa-nâḍu, while returning (*from his campaign*) after having struck Śîṭpuli (*in battle*) and destroyed Nellûr, gave for burning a sacred perpetual lamp to the (*god*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tiruvoṛṛiyûr as long as the moon and stars (*last*), 96 fat sheep which neither die nor grow old.

No. 109.—ON THE NORTH WALL OF THE LAKSHMINARAYANA-PERUMAL TEMPLE AT SINNAMANUR.[4]

The inscription is dated in the 36th year of Parakêsarivarman and is much damaged. It is written in the Vaṭṭeḻuttu alphabet and registers a gift of a lamp to the

---

[1] Lines 1 to 3 are much worn out.

[2] The *puḷḷi* or *virâma* is mostly marked in this inscription.

[3] The word *navati* (90) has been apparently wrongly used to specify the number of goats, which according to the Tamil portion were 96.

[4] No. 443 of 1907.

temple of Tirunaḍuvûr [in] Arukêsarinallûr (which was the ancient name of Śiṉṉamaṉûr), a *brahmadêya* in Aḷa-nâḍu. The high regnal year points to the king being identical with Parântaka I. If this is the case, an inscription of Parântaka I. so far to the south of Madura deserves to be noted.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெசரிவன்ம[ர்*]க்கு யாண்டு மூப்ப-
2 த்தாறுவது இவ்வாண்டு அழநாட்டுப் பி-
3 ரமதெயம் அருகெசரிநல்லூர்[த்] திரு[ரு]டுவூர் படார-
4 [ர்*]க்குத் திருவிளக்குநெய்க்கு நிசதி . . . . திருச்செ-
5 திஇராசடி தன் மகன் இராசடிசொலையைச் சார்த்தி[1]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! The 36th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman. In this year . . . . per day for the ghee (*which is required*) for (*one*) sacred lamp to the god (*bhaṭâra*) of Tirunaḍuvûr in Arukêsarinallûr, a *brahmadêya* of Aḷa-nâḍu, by Tiruchchêdi Irâśaḍi, on behalf of his son Irâśaḍi Śôlai.

No. 110.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MADHUVANESVARA TEMPLE AT TIRUKKALAVUR.[2]

This record which is dated in the 39th year of Parakêsarivarman (Parântaka I.) 'who took Madirai and Îḷam' registers a gift of land by a maid-servant of queen Villavaṉ-Mahâdêviyâr. The recipient of the gift is not mentioned but must be the Śiva temple of Tirumullainâtha at Tirukkaḷâvûr, on whose wall the inscription is engraved.

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ] [||*] மதிரைகொண்ட கொப்பர-
2 கெசரிபன்ம[ர்*]க்கு யாண்டு—ம்இழமுகொ-
3 ண்ட[3]—நயகூ ஆவது வடகரை[4]ப்பாம்பூ-
4 [ர்]நாட்டு தெவதானம் திருக்குடமுக்கில்பா-
5 [ல்] கருகா[லூர்ப்ப]ாடையொம் நம்பிராட்டியொர்[5] வி[ல்வ]-
6 வன்மாதெவிய[ா]ர் பெண்டாட்டி[6] நக்கன் விக்கிரமா[ப]ாணி
7 இலூக் கா[ணி]உடைய கொற்றங்குடாக[8] வைய்குந்த-
8 ம்[9] பாண்டனி[ன]ட விலைகொண்டு குளங் [க]ல்வின ப-
9 [ாழ்]முட்டி[கா]லு[ம்] இ[றை]குளமாக கல்வி இ நி[லம் இவ்]-
10 [ஆ]ர் நடை இரண்டொன்றாய்[10] விளைத்து ⸗ அரை[11]க்கால்

---

[1] The inscription is incomplete.
[2] No. 37 of 1910.
[3] Read ம் ஈழமுங்கொண்ட and insert these syllables after கொண்ட in line 1 correcting that ட into டு.
[4] The *ai*-sign of ரை is expressed by three rings and a stroke which make it look like a ண.
[5] Read பிராட்டியார்.
[6] The original has டிட் instead of ட்டி.
[7] Read இவ்வூர்.
[8] Read கொற்றங்குடான், *i.e.*, கொற்றங்குடி யுடையான்.
[9] Read வைய்குந்தன்.
[10] The length of ற is denoted by a separate symbol.
[11] See note 4 above.

11 [செ]யும் ஊர்மெலைய் இறைற[1] எற்றிக்கொண்[டு] இஞிலம்,

12 . சாவத அரைக்காலும் பறடையொம் பொல்[2] எற்றிக்கொ[ண்]-

13 [டு] இஞ்ஞிலத்துக்குக் கைய்யிலெ ரு கழஞ்சு[3] இப்பொன் ஐ[ங்]க-

14 ழை[ழ]ந்தும்[4] கொண்டு இஞ்ஞிலம் வ ந ரா இத்தவல் இறைஇலி-

15 ய[ாக] கன்மெல் வெட்டிக்குடுத்தொம் பாடையொம் இதற்[றி]றம்-

16 பில் பாடையொமை[5] ாகழஞ்சு[3] பொன்றண்ட [6]மறுத்துத் தனிச்சுத் தடு[ப்]பா-

17 ரையும் பொல் ரு ய கழஞ்சு[3] ஐம்பதின் கழைஞ்சு பொன் றண்டமறுப்பித்து[7]-

18 ப் பின்னையும் இக்காற்செய்யும் இறைஇ[லி]யாக கன்மெல் வெட்-

19 டி இக்காற்செய்யும் இறைஇலியாக ஊர்மெலெற்றி இறை இறுப்பொமா-

20 னெம் பாடையொம்[*] இய்ஞ்கம்[8] ாகறித்த[ா*]ர் ஸ்ரீபாஉ(ம்)மென்றவை மெல் இ-

21 வை பன்ாஹெஸ்வரரும் பன்ாஹெஸ்வராப்பெருமக்களும் ாகெஷ [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 39th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madirai (Madura) and Îḷam (Ceylon), we, the members of the assembly (*paraḍai*) of Karugâvûr near (*pâl*) Tirukkuḍâmûkkil which was a *dêvadâna* in Vaḍagarai Pâmbûr-nâḍu (*received*) one quarter (*of*) Pâlmutti (*land*) with a tank dug (*in it*) which Nakkaṉ Vikramâbharaṇi, a palace maid-servant (*peṇḍâṭṭi*) of queen Villavaṉ-Mahâdêviyâr, had purchased from Vaikundaṉ Pâṇḍaṉ of Korrañguḍi, one of the landlords of this village. Converting (*the tank*) into an *iṟai-kulam*, we, the members of the assembly had this land cultivated (*on the terms*) two to one[9], obtaining in this village; charged the tax of[10] . . . one-eighth *śey* to the village and charged (*the tax on the remaining*) one-eighth of this land to the members of the assembly and receiving in our hands this (5) five *kaḷañju* of gold for this land (*from her*), made this land tax-free as long as the moon and the sun (*exist*) and got (*this deed*) engraved on stone. If we fail (*to act according to*) this (*decision*), we, (*the members*) of the assembly ourselves shall pay a fine of 100 *kaḷañju* of gold and shall (*also*) cause to be paid a fine of 50 *kaḷañju* of gold by each of the persons who individually obstruct (*this order*). Even then (*i.e.*, even after paying the fine) we, the members of the assembly, shall have this one-fourth *śey* engraved on stone as tax-free (*land*) imposing (*the taxes of*) this one-fourth *śey* of tax-free land on the village and paying the taxes ourselves. The sacred feet of those who protect this charity shall be on our heads. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* and the great men of all *Mâhêśvaras* shall protect (*this charity*).[11]

---

[1] Read மேலே இறை.

[2] Read பேரில்.

[3] Expressed by the symbol ரு.

[4] Read ழைஞ்சும்.

[5] Read பாடையோமே.

[6] Read மிறுத்து.

[7] Read மிறுப்பித்து.

[8] Read இஞ்ஞிலம்.

[9] Here is a reference evidently to a system of contract by which two shares of the produce were assigned to the landlord and one to the cultivator or *vice versa*.

[10] The symbols used here for land measurement are not intelligible. If they are taken to denote ⅛th *śey* of land immediately after, we find the same ⅛th as explained represented by a different group of symbols lower down.

[11] The *Mâhêśvaras* and *Mâhêśvarapperumakkaḷ* may denote different bodies. The latter may be the lay disciples of the former.

XII.—INSCRIPTIONS OF RAJAKESARIVARMAN, MADIRAI-KONDA RAJAKESARIVARMAN OR GANDARADITYA.

No. 111.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE ADIMULESVARA TEMPLE AT TIRUPPALATTURAI.[1]

This inscription is dated in the 8th year of Râjakêsarivarman and registers a grant of land to the Śiva temple at Tiruppaṇambûdûr which was a hamlet of Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam, by Tappildaram Pallavaraiyaṉ *alias* Kîḻmândûr Paruvûr, a *perundaram* of prince (*piḷḷaiyâr*) Arikulakêsaridêva. The land granted was made tax-free by the village assembly.

The inscription is engraved on the walls of the stone temple at Tiruppâtturai, *i.e.*, the modern Tiruppalâṭṭurai which is quite close to Uttamaśîli,—the Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam of the inscription, evidently so called after prince Uttamaśîli, a probable son of Parântaka I., not mentioned in the Tiruvâlaṅgâḍu plates. Of the two names Vîraśrîkâmugavadi and Ariñjigai-vâykkâl mentioned among the boundaries of the land granted, the latter was probably named after prince Arikulakêsaridêva.

Arikulakêsaridêva is identical with the Arikulakêsarin of the Tirukkôyilûr record of Parakêsarivarman Parântaka I.[2] Professor Kielhorn thinks that this Arikulakêsarin is the same as Ariñjaya, one of the sons of Parântaka I., mentioned in the large Leyden grant.[3] If this is correct, the king Râjakêsarivarman of our inscription who was ruling at that time must evidently be Râjakêsarivarman Gaṇḍarâditya.[4]

Perundaram or *Perundanam* is already known as a title of high rank from the Tanjore inscriptions.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொ ராஜகெஸரிவர்மர்[ர்*]க்கு யாண்டு அ ஆவது பிள்ளையார் அரிகுல-
கெஸரிதெவர் பெருந்தரத்து தப்பில்தரம் (ப்)பல்லவரைய[ன்*] ஆன கிழ்மாந்தூர்

2 பருவூரென் தென்கரை வரஹதெயம் ஸ்ரீ உத்தமசிலிதுவெ-ஷிமங்கலத்து திருப்பணம்-
பூதூர் வாரெஶ்வரர்க்கு சந்ராதித்தவற் திருவமிர்துக்கும்

3 திருவுண்ணாழிகைப்புறமாக குடுத்த னிலம் [5]மி [யூ]ர் உட்குறை விரஶ்ரீகாமுகவதிக்குமெற்க்கு
அறிஞ்சிகைவாய்க்காலுக்கு தெற்க்கு வெங்கைய் இளயாரூரகுமா-

4 ரகரமவித்தன்பக்கல் ஞன் விலைகொண்டு உடைய நிலம் மண்ணிலை நிக்கி இரண்டு
மாவும் மண்ணிலை அரைமாவும் இவ்வூர் குமாரகரமவித்தன் திருப்[பண]ம்பூதூர்
வார-

5 ரெஶ்வர[ர்*]க்கு திருவமிதுக்கும் அ[ர்*]ஹுநாஹொமமூமாக இதினெடுமடைய ஒருமா-
வும் இவ்வதிக்குக் கிழக்கு ஜ்ஜைதைகொமபுரத்து சன்னமண்டைகரமவித்தன் உள்-
ளிட்ட சதுக்கத்து ஐ-

6 ஞ்சரம் பாடகம் இரண்டுமாவிற் குட்டுர் ஞாயணன் உஶபுரியன் வ்ராஹணி பக்கல்
விலை கொண்டு[6]டையெனாய் குடுத்த நிலமரைய் மாவுமாக [இன்]ஞ[ன்*]மாச் செ-
ய்யும் வ[ந்]ராதிகவதி

---

[1] No. 570 of 1908.

[2] *Epigraphia Indica*, Vol. VII, p. 141.

[3] In the Tiruvorriyûr inscription (No. 104) above, the same prince is actually called Arindigai-Perumâṇâr.

[4] The Director-General's *Archæological Survey Report* for 1908-09, page 122.

[5] Read இவ்வூர்.

[6] The syllable டை is written below the line.

7 திருப்பணம்பூதூர் பாலேஷ்வர[ர்*]க்கு இந்நா[ன்*]மாச்செய்யும் திருப்பா[த்*]துறை திருக்க[ற்*]றளியிலெ ஸ்ரீ[1]ரெலெவெ செய்துக்குடுத்தெ[ர்]ம் இ[வ்*]விருவொம் இ[ந்*]நிலம் வநாதிகாலத்

8 இறையிலியாக பண்[ணி]க்குடுத்தொம் பெருங்(க்)குறிஸலெஹெயெ[ர்*]ம்[||*] இ[ந்*]நிலம் இறைகொள்ளப் பணிச்சாரையும் அன்று ஸலெஹெயில் இருகாரையும் இறை காட்டி-

9 ஞாரையும் பதாஹெஷ்வா[ரெ*] தாங்கள் வெண்டு கொவுக்கு மன்றப்பெறுவதாக பணிச்சுக்குடுத்தொம் பெருங்குறிஸலெஹெயொம்[||*] இ[து*] [2][ப்]நாபதாஹெஷ்வர இரலெக்ஷ[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 8th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, I, Tappildaram Pallavaraiyaṇ *alias* Kîḷmândûr Paruvûr (*one*) of the *Perundaram* of prince (*pillaiyâr*) Arikulakêsaridêva, gave (*the following*) land as a gift for the maintenance of the sacred central shrine (*tiruvunmâḷigaipuram*) for sacred offerings to the (*god*) Paramêśvara (*Śiva*) of Tiruppaṇambûdûr *hamlet*) of the prosperous Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam, a *brahmadêya* on the southern bank [3]; (*viz.*)—

(L. 3.) The land (*consisting*) of 2 *mâ* excluding *mannilai*[4] and ½ *mâ* of *mannilai*, (*both*) purchased by me from Vêṅgai Iḷaiya-Rudrakumâra-Kramavittaṇ and (*situated*) to the west of the (*path called*) Vîraśrîkâmugavadi and to the south of (*the channel called*) Ariñjigaivâykkâl and (*which is the*) *uṭkuṟai* [5] of this village; one *mâ* (*of land given*) by Kumâra-Kramavittaṇ of this village to be enjoyed along with the above as (*a gift*) for sacred offerings and for (*the maintenance of*) worshippers (*archanâbhôga*) of the (*god*) Paramêśvara (*Śiva*) of Tiruppaṇambûdûr; and ½ *mâ* which I purchased from the wife of Nârâyaṇaṇ Daśapuriyaṇ of Kuṭṭûr and gave out of the 2 *mâ* (*of land situated*) to the east of this *vadi*, (*and formed*) the fifth *pâḍagam* of the *śadukkam* owned by Śannamaṇḍai-Kramavittaṇ and others of Dvêdaigômapuram[6]. Thus (*were given*) these 4 *mâ* of cultivable land (*śey*).

(L.7.) (*The gift of*) these 4 *mâ* of cultivable land was given by both of us as long as the moon and the sun (*endure*) to the (*god*) Paramêśvara (*Śiva*) of Tiruppaṇambûdûr, after having (*the gift*) engraved on stone in the sacred stone temple of Tiruppâtturai.

(L.8.) We, (*the members*) of the big assembly, made this land tax-free as long as the moon and the sun (*endure*). We, (*the members*) of the big assembly, declared that (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras* could themselves decide upon and collect any (*fine*) they choose for (*i.e., on behalf of*) the king from (*such of us*) as might order the levying of taxes on this land or those as were present in the assembly on the occasion or those as might enter the taxes (*in the books*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

---

[1] Read ஸ்ரீரா.

[2] Cancel the first two syllables பநா which are written twice.

[3] Evidently of the river Kâvêrî.

[4] The meaning of this word is not apparent. It must indicate a particular class of land.

[5] The revenue term *uṭkuṟai* is composed of *uḷ* and *kuṟai* which signifies the deduction of the lands in question from within the village. Perhaps the *uṭkuṟai*-lands were not subject to any assessment.

[6] Same as Vêdagômapuram.

No. 112.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE ADIMULESVARA TEMPLE AT TIRUPPALATTURAI.[1]

This is again a record of Râjakêsarivarman dated in his 8th year and is in some respects similar to the preceding number. It records that the assembly of Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam, having received ten *kâśu* as tax-money from Tappildaram Pallavaraiyaṉ *alias* Kîḻmândûr Paruvûr, the donor of No. 111 and a *perundaram* of *âḷvâr* Arikulakêsaridêva, made the land one *mâ* and odd, granted by him to the Śiva temple at Tiruppaṇambûdûr, tax-free for all time to come. Like the previous inscription, this record also authorizes the imposition of a fine on the members and the accountants of the assembly who might suggest the levying of a tax on the land. The epithet *âḷvâr* which is applied to Arikulakêsaridêva in this inscription is perhaps a term of respect, as *piḷḷaiyâr* in the previous inscription was one of endearment.

Of the names mentioned in the description of the boundaries, the pathway called Kôdaṇḍarâmavadi may have been so named after Kôdaṇḍarâma Râjâditya, the eldest son of king Parântaka I. or the latter's father Âditya I.

TEXT.

1 |—ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொவிராஜகெஸரிவர்மர்[ர்*]க்கு யாண்டு அ ஆவது தென்கரை ஸ்ரீஹ-
தெயம் ஸ்ரீ-

2 உத்தமசிவிஹுதுவெ[ல்]ஹிமங்[க]லத்து பெருங்குறிஸஹெயொம் இவ்வாண்டு திருப்பணம்-
பூதூர் வா-

3 ஶேஷுரர் நிலம் இவ்வூர் உட்க்குறெ விரஸ்ரிகாமுக[2]வதிக்கு மெற்கு ஸ்ரீஹெவி[வ]ர[ய்*]க்-
காலுக்கு தெற்க்கு-

4 ம் கிழக்குநின்றும் ரு கண்ணுற்றுக்கு வடக்குநின்றும் க சதிரத்து பராந்தகவாய்[க்காலு*]-
க்கு வடக்கு கொத-

5 ண்டராமவதிக்குக் கிழக்கு நொட்டுர் அத்தொணச்சதுவெ[ல்]ஹிஹட்டமு[3]ள்ளிட்ட[ார்*]
சதுக்கத்துக்குப்பட்ட பத்தா-

6 ம் பா[ட]த்துக்கு தெற்க்கு கண்ணுற்றுக்கு மெற்க்கு இங்நடுபு[4]பட்ட நில[ம்*] மிகுதி-
க்குறெவு

7 உள்ளடங்க ஒருமாச்சின்ன நிலத்துக்கும் இறைகாவலாக ஆள்வார் அரிகுலகெ ரிஹெ-

8 வருடைய பெருந்தரத்து தப்பில்தரம் பல்லவரையனுன கிழ்மாந்தூர் [ப]ருவூ-

9 ர் பக்கல் ஸஹெஹொழி பத்துக்காசு கொண்டு இவ்வொருமாச்சின்ன நிலமும் இ-

10 றையிழிச்சு சந்தராதித்தவல் இ[ந்*]நிலம் இறையிலியாகப் பணிச்சு [5]ஸ்லாலெகை

11 செய்துகுடுத்தொம் பெருங்குறிஸஹெயொம் [||*] இ[ந்*]நிலம் இறைகெ[ாள்ள]ப்-
பணி[ச்சா][6]-

12 ரையும் இறைகாட்டினுரையும் பன்மாஹெஶ்வரர் முந்து[ற்]ற கொவுக்கு தா[ங்க]ள் வெ-

13 ண்டு பொன் [7]மற்றப்பெறுவாராகவும் [||*]இவெ பன்மாஹெஶ்வரர் இரகெஷ [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 8th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, we, (*the members of*) the big assembly of the prosperous Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam, a *brahmadêya* on the southern bank (*of the Kâvêrî*)[8], having received in this year as *iṟaikâval* ten *kâśu* from Tappildaram Pallavaraiyaṉ *alias* Kîḻmândûr Paruvûr.

---

[1] No. 574 of 1908.

[2] The syllable *க* is written below the line.

[3] Read ஹட்டனு.

[4] Read நடுவு.

[5] Read ஸ்ரீ.

[6] The syllables *ச்சா* seem to be corrected from other letters.

[7] Read மன்ற.

[8] See above, page 247, footnote[5].

of the *perundaram* of *âlvâr* Arikulakêsaridêva, on account of the land of the (*god*) Paramêśvara (*Śiva*) of Tiruppaṇambûdûr, which was the *uṭkuṟai* of this village, — the land (*measuring*) one *mâ* and odd including excess or deficiency (*in measurement*) and situated within (*the*) following (*boundaries*);—to the south of (*the channel called*) Śrîdêvivâykkâl (*which was*) to the west of (*the path called*) Vîraśrîkâmugavadi; to the north of (*the channel called*) Parântakavâykkâl (*which irrigates*) the first *śadiram* from the north, of the fifth *kaṇṇâṟu*[1] (*counting*) from the east; to the east of (*the path called*) Kôdaṇḍarâmavadi and to the west of the *kaṇṇâṟu* to the south of the tenth *pâdagam* in the *śadukkam* belonging to Noṭṭûr Attôṇa-chaturvêdibhaṭṭaṇ and others.

(L. 11.) (*We*) exempted this one *mâ* and odd of land from payment of taxes and ordered that this land be (*registered*) tax-free as long as the moon and the sun (*endure*); and we, (*the members*) of the big assembly had this (*deed*) engraved on stone:—(*also ordered that the assembly of*) all *Mâhêśvaras* could themselves collect for (*i.e., on behalf of*) the king mentioned above[2] any (*fine in*) gold they choose from (*such of us*) as may order the levying of taxes on this land or those who may enter (*any*) tax (*in the accounts*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 113.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE GHRITASTHANESVARA TEMPLE AT TILLASTHANAM.[3]

This inscription is dated in the 13th year of Râjakêsarivarman. It records gifts of gold made by Teṇṇavaṇ Pirudimârâśaṇ *alias* Kaṭṭi Oṟṟiûraṇ and Varaguṇa-Perumâṇâr, the wife of Parântaka Iḷaṅgôvêḷâr, for two perpetual lamps to be burnt in the temple of Mahâdêva (*Śiva*) of Tiruneyttâṇam which was a *dêvadâna* (*village*) in Poygai-nâḍu.

Among the boundaries described in the inscription the embankment Karikâla-karai is worthy of mention.

Varaguṇa-Perumâṇâr under the name Varaguṇâ has been mentioned in the Mûvarkôyil inscription at Koḍumbâḷûr[4] as the wife of Bhûti-Vikramakêsarin whose other name was Madhurântaka-Irukkuvêḷ. Perhaps Parântaka Iḷaṅgôvêḷâr of our inscription is the same as Madhurântaka Irukkuvêḷ.

Mr. Venkayya considered that Madhurântaka Irukkuvêḷ was a contemporary of Âditya Karikâla II.[5] The palæography suggests a much earlier period for the inscription.

TEXT.

1 [6]ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொ ராஜகெஸரிவர்ம்ற்கு யாண்டு ௰௩ ஆவது பொய்கைநாட்டுத்
2 தெவதானந் திருநெய்த்தானத்து ஷோதெவ[ர்க்]குத் தென்னவன் பிரு-
3 திமாராசனாயின கட்டி ஒற்றிஊரன் நிசதி உழக்கு நெய்யாலொரு நொந்தாவிள-

---

[1] This word which has been taken to mean a field in the previous volumes appears to convey the sense of a sub-channel.

[2] In place of முந்துற்ற of this inscription, we find in other records the phrase—அன்னான் "the then reigning."

[3] No. 287 of 1911.

[4] *Madras Epigraphical Report* for 1908, pp. 87ff.

[5] *Ibid.*

[6] The *virâmas* are marked throughout by a zigzag line placed at the top of the letters and the length of the consonants is denoted by a symbol which looks like ள.

4 க்கெரிவதாகக் குடுத்த பொன் உ௰ரு௴ உம் பராந்தகவிளங்கொவெளார் தெவியா-

5 ர் வரகுணபெருமானார் ஒரு நொந்தாவிளக்கினுக்குக் குடுத்த பொன் உ௰ரு௴ உமாகப் பொ-

6 ன் ரு௰ரு௴ ஞசினாலும் தெவர் [நிலங்] கறை[யு]ந்திடலுங் கல்லி நிர்நிலமாக் மசக்கின [நிலத்]-

7 துக்கெல்லை கரைக்கிழ் விஷ்ணுஹட்டாரா[க]ர் துடவைக்கு மெ[ர்*]க்குங் கரிகாலக்கரை-க்கு வடக்குந் தெவருடை—

8 ய புன்செய்க்கருய்க்குக் கிழக்குமந்தனூர் [வா]ய்க்காலுக்கு[த்] தெற்குமிவ்விசையத்த பெருநா-

9 ன்கெல்லையுள்[ள*]கப்பட்ட நிலம் செ பத்துச்செயுங் [செ*]காண்டு நிசதியிரண்டு நொந்-தாவிள-

10 க்கு வநாரிதுவல் எரிப்பொமானெந் திருநெய்த்தானத்து ஸலெயும் பாதமுலமுமிது வ்ளாஹெஷ்வாசி ர[வெ]கூ[||—]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 13th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, Teṉṉavaṉ Pirudimârâśaṉ *alias* Kaṭṭi Oṟṟi-ûraṉ gave 25 *kalañju*[1] of gold for burning one perpetual lamp with (*one*) *ulakku* of ghee every day, to the (*god*) Mahâdêva (*Śiva*) of Tiruneyttâṉam which was a *dêvadâna* in Poygâi-nâḍu; and Varaguṇa-Perumâṉâr, the queen (*dêviyâr*) of Parântaka-Ilaṅgôvêlâr, (*also*) gave 25 *kalañju*[1] of gold for one perpetual lamp. With (*this*) total of 50 *kalañju*[1] of gold (*some*) land of the god was cleared of its borders and mounds and converted into a wet field. The boundaries (*of this reclaimed*) land (*are*):—

(L. 7.) West of the cultivated land (*tuḍavai*) of (*the god*) Vishṇu-Bhaṭṭâraka (*lying to the*) east of the border; north of the embankment (*called*) Kariṉkâla-karai; east of the *karây* dry lands of the god; and south of (*the channel called*) Andanûr-vâykkâl. Having (*thus*) received the ten *śey* of cultivated wet land situated within the four great boundaries thus described, we, the assembly and the *pâdamûlam*[2] of Tiruneyttâṉam, agree to burn daily two perpetual lamps, as long as the moon and the sun (*endure*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 114.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE DANDISVARA TEMPLE AT VELACHCHERI.[3]

Madiraikoṇḍa Râjakêsarivarman, in whose 5th year this record is dated, has been identified with Gaṇḍarâditya, the second son of Parântaka I., on the supposition that he must have inherited the title *Madiraikoṇḍa* from his father who first bore it and that he should have been the immediate successor of Parântaka I. on the Chôla throne—the eldest son Râjâditya having evidently died during the life-time of Parântaka[4].

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*]மதிரைகொண்ட கொவிராஜகெஸரிபந்[ர்க்*]கு யாண்டு

2 ரு சாவது புலியூர்கொட்ட[த்*]து கொ[ட்*]டெர்நாட்டு வெளி[ச்*]செரியாளுங்க-

---

[1] *Kalañju* is indicated by the symbol.

[2] This term is now generally used as a polite term of respect for a high person, but seems to apply here to the priests of the *pâdamûla*, *i.e.*, of God.

[3] No. 315 of 1911.

[4] *Madras Epigraphical Report* for 1912, Part II, page 64, paragraph 17; the Director-General's *Archæological Survey Report* for 1908-09, page 122.

3 ண[த்த]ாருள் [தெ]ன்னூர் தெவகுமாரகரமவி[த்*]தநிலூர்[1] திருதண்டிஸ்வ-
4 ரதெவர்சு வநாதித்தவற் ஒரு [ந]டாவிள[க்*]கெரிப்பதற்சு வைத்த
5 சாவா முவா பெராடு தொண்ணூறு[2] இடு ரக்ஷி[ப்*]பா[ர் வ]நாஹெஸ்வரர்||-

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 5th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman who took Madirai (Madura), Dêvakumâra-kramavittan of Tennûr, (*one*) of the (*members of the*) administrative assembly (*âlum-ganattâr*) of Velichchêri in Kôttûr-nâdu, (*a subdivision*) of Puliyûr-kôttam, gave ninety fat sheep, which neither die nor grow old, for burning a lamp as long as the moon and the sun (*endure*), (*in the temple*) of the god Tiruttandîśvara of this village. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this charity.

No. 115.—ON A PILLAR LYING TO THE SOUTH OF THE ADHIPURISVARA TEMPLE AT TIRUVORRIYUR.[3]

This inscription is also dated in the 5th year of the reign of Madiraikonda Râjakêsarivarman. It registers a gift of sheep for a lamp to the Śiva temple at Tiruvorriyûr. The donor was one of the nobles (*perundaram*) of *Udaiyâr* śrî-Uttama-Chôla who is undoubtedly king Madhurântaka Uttama-Chôla, the paternal uncle of Râjarâja I. A reasonable doubt may arise why Uttama-Chôla is given here the title of a ruling king and not that of a prince. It was perhaps because he was the chosen successor of Gandarâditya at the time. We know, however, that he actually came to the Chôla throne only after one or two other kings had reigned subsequent to his father's death.

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி] ஸ்ரீ[||*] மதிரைகொண்ட கொவிராசகெ-
2 சரிபந்[ர்*]சு யாண்டு ஐஞ்சாவது உடையா[ர்]
3 ஸ்ரீஉத்தமசொழதெவ(ர்)ருடன் வந்த
4 கலெசி பெருந்தர[த்*]துச் சிங்கமைய்யன்
5 மகன் கடுத்தலை நாகமயயன் திருவொற்றி[யூ]ர்
6 ஹ [ர*]தெவர்சு ஆசந்திராதா[ர]மும்[4] ஒரு நந்தா-
7 [விளக்]கெரிப்பதற்சு வைத்த சாவா முவாப் பெரா-
8 டு தொண்ணூறு ஈழவிளக்கு ஒன்று இது பந்சா-
9 ஹெஸ்வரரெக்ஷ[||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 5th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, who took Madirai (Madura), Kaduttalai Nâgamaiyan, son of Śiṅgamaiyan, a *perundaram* of Kalêśi (*village?*) who had accompanied *Udaiyâr* śrî-Uttama-Śôladêva (*to this temple*), gave ninety fat sheep, which neither die nor grow old, for burning one perpetual lamp as long as the moon and the stars (*endure*), and one *Îla* lamp-(stand) to (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) of Tiruvorriyûr. This shall be under the protection of (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras*.

---

[1] Read திவ்லூர். [2] Read இடு-ஈழு [3] No. 246 of 1912. [4] Read ஆசந்திர.

No. 116.—ON THE WEST WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE DANDISVARA TEMPLE AT VELACHCHERI[1].

This is again an inscription of Madiraikoṇḍa Râjakêsarivarman dated in the 7th year of his reign. It registers a gift of a land by purchase, by two Veḷḷâḷa brothers of Oṉpadiṟṟuvêli in Ârkâṭṭu-kûṟṟam, a subdivision of Śôṇâḍu, to the Mahâdêva temple of Tîruttaṇḍîśvaram at Veḷichchêri.

Oṉpadiṟṟuvêli may be identified with Ombattuvêli in the Tanjore taluk of the Tanjore district. Ârkâḍu which was evidently the headquarters of the subdivision Ârkâṭṭu-kûṟṟam is now a petty village in the vicinity of Tirukkâṭṭuppaḷḷi.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] மதிரைகொண்ட கொவிராஜகெஸரிபன்மற்கு
2 யாண்டு ௭ ஆவ[து] புலியூர்கொட்ட[த்*]து வெளிச்செரி ௪ஹாஸலெயெ-
3 [ாலெ]மம்மூர் வ்ரவ்[ஸ்நாநத்]தெ கூட்ட குறைவற கூடி இருந்து விற்கின்[ற]
4 நிலம் [|*] இஊர் கிழ்[பிடா]கைக் காறகத்து அதம்புழானழி எரி அக-
5 ப்பட்ட [நி]லம் . . . . . இ[வ்*]வழி . யா . . . . மெற்கு தெந்-
6 பாற்கெல்லை மா[ன]பிட்டகொ[லு]சு வட[க்]கு மெல்பாற்கெல்லை தட்டாநெரியொ-
7 டெ அடைந்த வழிசு கிழசு வட[பாற்]கெல்லை கொட்டுர்காலுசு தெற்சுமிநான்கெல்-
8 லையக[த்]துட்பட்ட நில[த்]து நடுவு பி . . ஊர் [னி]ல நிக்கி உண்ணிலமொழிவின்றி விற்றுகுடு-
9 த்தொமிது இ[வ்*]வாறு வி[லை]க்காணங் கிழிரைத் [த]ந்து விற்பித்துகொண்டாங் சொ-ணுட்டு [ஆ]ர்-
10 காட்டுகூற்[ற]த்து வெள்ளாள[ெ]ஞன்பதிற்றுவெ[ளி]உடையாநி நூரன் [2]பழிநத்தடிகளு-மிவன்
11 தம்பி அண்ணமலையுமிவ்விருவர்பக்கலுமிஹ-ஒதியால் வஸ விலைப்பொருள்-
12 ளத[க்*]கொண்டு [விற்று]சுடுத்தொமிஹ-ஒமியா[ல்] வந்த இறையுமெச்சொறும் அமஞ்-
13 சி வெட்டி வெதினை [3]அந்தாயதியுமெப்பெற்பட்ட இறையும் [க]ாட்ட பெருதொமா-
14 நொ[ம்] [க]ாட்டிகாரை பந்நாஹெஸ்வரரெ ஒஜ்-ாஸநமுதலாக தான் வெண்டிந விட-
15 த்திலெ மெய்வெற்றுவகை இவ்விருநூறு காணம் தண்டமிட ஒட்டிக்குடுத்தொ—
16 ம் ௪ஹாஸலெயொம் [|*]இப்பூமி உழசும் இரண்டு குடிசு ஸவ்-ஃபரிஹாரமா[க] ஒட்டி-
17 சுடு[த்*]தொ[ம்*] ௪ஹாஸலெயொமிவர்கள் பணி[க்*]க வெழுதினென் வைகாஸநன் [4] பெ[ரு]மா[ங்ப]-
18 ட்டனென் [|*]இப்பரிசு இந்நூரங் [5]பழநதடிகளுமிவன்றம்பி அண்ணமலையெநுெ[ம]-
19 ங்கள் வெளி[ச்*]செரி [௪]ஹாஸலெயார்பக்கல் கொண்ட பரிசெ இ[வ்*][ஆ]ர் திருத-ண்டிஸ்வர[த்*]து ம[ஹா]-
20 தெவ[ர்*]சு சந்ராதித்தவற் ஒரு [ந]ன்தாவிள[க்*]கெரி[ப்*]பதற்கும் இக்கொயிலில் யாங்கள் ஸ்ரீகொயி—
21 ல் [லெ]டு[ப்*][பி]த்து வ்ரகிஷெ செய்வித்த கணவதியார்[க்*]கு உ[ச்*]சியம்பொது இருநாழியரிசி[யா]-
22 ல் திருவமுது காட்டுவதாகவும் குடு[த்*]தொமிவ[ர்*]கள் குடுத்த இஹ-ஒதி கொண்டு இ[ந*]நாவிள[க்*]-
23 கெரி[ப்*]பதாகவும் கணவதியார்[க்*]கு திருவமுது காட்டிகொள்வதாகவுமிஹ-ஒதி கொண்டொ[ம்*] திருதண்டி-
24 ஸ்வர[த்*]து திருவு[ண்*]ணாழிகை உடைய ஸிவவ்ராஹணந் மெம்மாயா ஸிவநெறும் அமிர்தர[ஞ்ச]-
25 [ன*]சிவ[நெ]றும் பொந்மலைசிவநெறும் இ[வ்*]வனைவொம் இ[ப்*]பணி சந்ராதித்த-வற் மு[ட்*]டா[ண]ம
26 [6]சைவொமாநொ[ம்*] முட்டி[ன்] ப[டி] இரட்[டி] [6]சைவொமாநொம் இயஜ்-ஃமிர-கதி[ப்*]பாரெண்பதுந்[7]
27 மண[ப்*]பெரும[சு]ளுமந்[ரு]ழ் கொவும் பந்நாஹெஸ்வர[ரு]ம்||—

---

[1] No. 306 of 1911. [2] Read பழனத்தடி. [3] அந்தநாயதி apparently stands for அந்தராயாதி.
[4] Read வைகாநஸன். [5] Read பழனத்தடி. [6] Read செய்வொ. [7] Read ரெண்பதிந்.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail ! Prosperity ! In the 7th year of (*the reign of*) king Râjakêsari-varman who took Madirai (Madura), we (*the members*) of the great assembly of Veḷichchêri in Puliyûr-kôṭṭam, having gathered in assembly without deficiency, in the *Brahmasthâna* of our village, sold the (*following*) land :—

(L. 4.) the . . . . . the land included in the tank of Adambuḷânaḷi of . . . . . the eastern hamlet of this village . . . . . west. . . . this path; the southern boundary (*is*) to the north of the (*channel called*) Mâṇayîṭṭu-kâl; the western boundary (*is*) to the east of the path which passes by the tank (called) Taṭṭâṇêri; and the northern boundary (*is*) to the south of the channel of Kôṭṭûr. We sold the land situated within the enclosure of these four boundaries excluding the land . . . . . within (*it*) (*but*) without excluding the *unnilam*.

(L. 9.) Having given the sale money and *kîḻ-iṟai* thus, Indraṇ Paḷanattaḍigaḷ the cultivator (*veḷḷâḷaṇ*) of Oṇpadiṟṟuvêli in Ârkâṭṭu-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Śôṇâḍu, and his younger brother Aṇṇâmalai, got (*this land*) sold (*to them*), and we sold (*the land*) having received in full the sale-money of this land from these two persons. We (*the members of the assembly*) shall not show (*in our account books*) any kind of tax as accruing on this land such as *iṟai*, *echchôṟu*, *amañji*, free labour (*veṭṭi*), *vêdiṇai* and *antarâya*. We (*the members*) of the big assembly gave a written agreement that (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras* (*alone*) shall (*have the right to*) levy, in case they choose (*to do so*), to be credited to the council of justice (*dharmâsana*), a fine of these[1] two-hundred *kâṇam* on each of the persons that show (*any such tax*) (*in the books*). We (*the members*) of the big assembly (*also*) gave a written agreement that the two tenants who cultivate this land (*shall have*) all exemptions. At the command of these (*members*), I, Vaikânasaṇ Perumâṇ-Bhaṭṭaṇ, wrote (*this*).

(L. 18.) (*We*) Indraṇ Paḷaṇattaḍigaḷ and his younger brother Aṇṇâmalai granted on the same terms, (*the land*) obtained in this wise from the members of the big assembly of our (*village*) Veḷichchêri to Mahâdêva (*Śiva*) of (*the temple of*) Tiruttaṇḍîśvaram in this village, for burning one perpetual lamp as long as the moon and the sun (*endure*) and for the presentation of sacred offerings (*prepared*) with two *nâḷi* of rice, at midday, to (*the god*) Gaṇapati set up in the sacred shrine which we had built in this temple. We, the following Śiva-Brâhmaṇas (*viz.*,) Gaṅgâdhara-Śiva, Amirta-rañjana-Śiva and Poṇmalai-Śiva of (*i.e.*, attached to) the sacred central shrine in (*the temple of*) Tiruttaṇḍîśvaram received this land (*on the understanding*) that obtaining this land given by these persons, we shall burn this perpetual lamp and (*also*) present sacred offerings to Gaṇapati. We (agree) to conduct this service without default as long as the moon and the sun (*endure*). If (*any*) default (*happens*) we shall double the scale (*of service*). The eighty great men of the administrative assembly (*gaṇa*), the king reigning at the time, and (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this charity.

No. 117.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE RUINED VISHNU TEMPLE AT TIRUMALPURAM.[2]

This inscription is dated in the 17th year of Madiraikoṇḍa Râjakêsari-varman and registers a gift of 96 sheep for a lamp to the Vishṇu temple at Gôvinda-pâḍi in Valla-nâḍu, a subdivision of Dâmar (Dâmal)-kôṭṭam.

[1] The word "these" has not been here used with reference to any mentioned above. Perhaps it has to be cancelled.

[2] No. 308 of 1906.

Gôvindavâḍi and Dâmal are villages in the Conjeeveram taluk of the Chingleput district. The former is quite close to Tirumâlpuram in the Arkonam taluk of the North Arcot district and is identical with the Gôvindapâḍi of our inscription.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] மதிரைகொண்ட கொவிராஜ-
2 கெ[ஸரி]வந்[ர்*]க்கு யாண்டு ௯ஆவது சொழ-
3 நா[ட்]டு[த் தெ]ன்கரை பனையூர்நாட்டுப் ப-
4 னையூரு[டையான்] கெசுவனிராமனுகி-
5 [ய*] ஒ[சம்]பி[ய]ன் பனையூர்நாட்டு வெளான்
6 தாமற்[கொ]ட்டத்து வ[ல்ல]நாட்டு ஸ்ரீ[மொ]-
7 விந்தவாடி நின்றருளிய பெருமானடிக-
8 ளுக்குச் சந்ராதித்தவற் எரிப்பதாக [1]வத்-
9 த திருநந்தாவி[ள*]க்கொன்றினுக்காடு தொண்-
10 ணூற்றாறு இவை ஸ்ரீவயிஷ்ணவரெஷ அறமறவ[ற்க*] [||*]

TRANSLATION.

Hail ! Prosperity ! In the 17th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman who took Madirai (Madura), Kêśavaṇ Râmaṇ *alias* Śembiyaṇ Paṇaiyûr-nâṭṭu-Vêḷâṇ, (*a native*) of Paṇaiyûr in Teṇkarai Paṇaiyûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Śôḷa-nâḍu gave ninety-six sheep for burning, as long as the moon and the sun (*endure*), one sacred perpetual lamp to the god (*perumânaḍigaḷ*) who was pleased to stand at the sacred (temple of) Gôvindapâḍi in Valla-nâḍu, (*a subdivision*) of Dâmar-kôṭṭam. (All) Śrî-Vaishṇavas shall protect this (*charity*). Do not forget charity !

No. 118.—IN THE SAME PLACE.[2]

This inscription is also dated in the 17th year of the same king and registers a lamp-gift to the temple mentioned in No. 117. The donors belonged to Kîḷmalai, Veṇkala-nâḍu and Tiruppâśûr. The last place is at a distance of 2 miles from Tiruvallûr, Chingleput district.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] மதிரைகொண்ட கொவிராஜகெ-
2 ஸரிவந்[ர்*]க்கு யாண்டு ௯ஆவது கீழ்மலையில்
3 (ப்)பல்லவப்பெரரையனுன இராசகெசரிப்பெ-
4 ரரையன் வெண்கலநாட்டு மும்மலையன் திருப்பாசு-
5 ர் முத்தரையன் த[ர]மற்கொட்டத்து வல்லநாட்டு ஸ்ரீ-
6 மொ[வி*]ந்தபாடி நின்றருளிய பெருமானடிக்ளுக்குச்சந்ரா-
7 தித்தவரை எரிக்க வத்த[3] திருநந்தாவிளக்கொன்றினுக்கு[4]

TRANSLATION.

Hail ! Prosperity ! In the 17th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, who took Madirai (Madura), Pallavappêraraiyaṇ *alias* Râjakêsarippêra-raiyaṇ of Kîḷmalai, Mummalaiyaṇ of Veṇkala-nâḍu and Mutta-raiyaṇ of Tiruppâśûr gave. . . . . , for burning as long as the moon and the sun (*endure*), one sacred perpetual lamp to the god (*perumânaḍigaḷ*) who was pleased to stand at the sacred (*temple of*) Gôvindapâḍi in Valla-nâḍu, (*a sub-division*) of Dâmar-kôṭṭam.

---

[1] Read வை. [2] No. 307 of 1906. [3] Read வைத்த. [4] The inscription stops here abruptly.

DEPARTMENT OF EDUCATION
DELHI LIBRARY

XIII.—INSCRIPTIONS OF RAJAKESARIVARMAN SUNDARA-CHOLA PARANTAKA II.

No. 119.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE SIVAYOGANATHASVAMIN TEMPLE AT TIRUVISALUR.[1]

This inscription is dated in the 2nd year of Râjakêsarivarman and registers a gift of land to the temple at Tiruviśalûr by Pirântakaṇ Iruṅgôḷaṇ *alias* Śiṟiyavêḷâr of Koḍumbâḷûr. This chief has been identified by Mr. K. V. Subrahmanya Aiyar with Pirântakaṇ Śiṟiyavêḷâr *alias* Tirukkaṟṟaḷi-Pichchaṇ mentioned in a Tirukkaḷittaṭṭai inscription.[2] The name Śiṟiyavêḷâr occurs again in a much mutilated Tirukkaḷittaṭṭai inscription of the reign of Sundara-Chôḷa *alias* Poṇmâḷigaittuñjiṇadêvar (*i.e.*, the lord who died in the golden palace) who 'drove the Pâṇḍya into the forest[3].' The king who died in the golden palace was Sundara-Chôḷa Parântaka II., the father of Râjarâja I[4]. This Sundara-Chôḷa Parântaka II., is called a Râjakêsarivarman in No. 302 of 1908 quoted above which also refers to Îḷam; but the passage is much mutilated. The officer Śiṟiyavêḷâr is stated in a record of the time of Râjarâja I.[5] to have died on the battlefield in Ceylon in the 9th year of Poṇmâḷigaittuñjiṇadêva (*i.e.*, Sundara-Chôḷa Parântaka II.)[6]. Evidently Sundara-Chôḷa Parântaka II. and his General were engaged in a battle with the Ceylon king who must as usual have helped with his forces, the Pâṇḍya king, the natural enemy of the Chôḷas.

Applying the correction of 23 years in the *Singhalese Chronology* worked out by Professor Hultzsch (*Journal of the Royal Asiatic Society* for 1913, pp. 517-531) we gather that Mahinda IV. must have been the sovereign of Ceylon who was contemporaneous with Sundara-Chôḷa Parântaka II. In his time, according to the *Mahâvaṁsa*, Chapter LIV, there was a fight with Vallabha (*i.e.*, the Chôḷa king) in which it is stated that Mahinda's General 'destroyed him (the Chôḷa) utterly.'

TEXT.

1 ஸஷ்தி ஸ்ரீ[||*] கெ[ர]ரா[ஜ]கெ[க]ஸரிவர்மற்கு யாண்டு உ ஆவது [வடக]ரைத் தெ[வ]-
தானவ்ரஹதெயம் அவநிநாராயணவதகவ்வெ-ஶிமங்கலத்து திரு[வி]சலூர்ப்பெரு-
மானடிகள் ஸ்ரீகொயிலிலெ

2 வைத்த[7] வநூராதிதவதி வகாரம் ஒரு வெஉவ்ராஹ்ணன்[ன்] உத்தீ[ரம்] உச்சம்[மெ]பா-
துண்பதற்கு [மெ]காடும்பாளூர் பிராந்தகநிருங்கொள[ர]கிய சிறிய[வெளா]ர் விலை-
க்கு கொண்டு வைத்த நிலமா[வ]து திருநாராய-

3 [ண]ச்செரி பு . . . னத்து . . . நாராயணனூர் சதுக்கத்து தலைபாடக[ம்]
பாவெ[ஶ்ரு]ரவாய்க்க[ர]வின் வடகரை தொழுர்த் தாயநாரா[ய]ண[பட்ட]சொம[ர]-
சியார் ப[க்]க[ல்] விலைக்கு கொண்டுடைய அரைக்காற்செய்-

4 க்கும் இ[றை]காவ[ல]ர[க] வெ[தவ]ங்குடிப்பெருமக்களுக்கு [8][ஐ]ஞ்பதி[ன் க]ழஞ்சு
பொன் குடுத்[து] இறையிழிச்[சு வை]த்த செய் அரைக்கால இது ஶ்ரீஹாஸஹெப்-
பெருமக்கள் [இர]க்ஷெ||

---

[1] No. 317 of 1907.

[2] *Epigraphia Indica*, Volume XII, pp. 121ff.

[3] No. 302 of the Madras Epigraphical collection for 1908.

[4] *South-Indian Inscriptions*, Volume II, page 68, and Introduction, page 1, note 3.

[5] No. 116 of the Madras Epigraphical collection for 1896.

[6] *Epigraphia Indica*, Volume XII, page 124.

[7] வைத்த at the beginning of this line is either superfluous or may be construed with *ékâgram* in the sense of 'established.'

[8] Read ஐம்பதின்.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 2nd year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, Pirântakaṇ Iruṅgôḷaṇ *alias* Śiṟiyavêḷâr of Koḍumbâḷûr purchased and gave the following land for feeding at noon with one sumptuous meal[1] one Brâhmaṇa (*versed*) in the Vêdas, in the sacred temple (*śrîkôyil*) of the god (*perumâṇḍigaḷ*) of Tiruviśalûr in Avaninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam, a *dêvadâna* and a *brahmadêya* on the northern bank (*of the Kâvêrî*), as long as the moon and the sun (*endure*). He (*also*) paid fifty *kalañju* of gold to the great men (*perumakkaḷ*) of Têvaṅguḍi as *iṟaikâval*[2] for the one-eighth *śey* (*of land*) purchased from Tâyanârâyaṇa Bhaṭṭa-Sômayâjiyâr of Toḷûr, on the northern bank of the (*channel called*) Paramêśvara-vâykkâl, (*forming*) the first *pâḍagam* of the *śadukkam* of Nârâyaṇaṇâr . . . . . Tirunârâyaṇachchêri got it exempted from the payment of taxes and gave over (*this*) one-eighth *śey* (*of land*). This (*charity is placed*) under the protection of the great men of the great assembly.

No. 120.—IN THE SAME PLACE.[3]

This is again a record of Râjakêsarivarman dated in the 4th year and must be attributed to Parântaka II, since it mentions the General Pirântakaṇ Iruṅgôḷar *alias* Śiṟiyavêḷâr.

TEXT.

1 [4]ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொ இராசகெஸரிவ ந்ற்கு யாண்டு ச ஆவது வடகரைத்தெவதாநவ்ரஹ-
தெயம் அமகிநாராயணச்சதுவ்வெ்திமங்கலத்து கி-

2 ருவிசலூர் பெருமானடிகளுக்கு பிராந்தகன் இருங்கொளராகிய சிறியவெளர் உச்சம்-
பொது திருவமுதுக்கு சந்ராதித்-

3 வற் பெருங்குறிபெருமக்களுக்கு ஈழக்க . ங்காசு [ா]நல் காசு குடுத்து அதெயஞ்செ-
[து கு]டுத்த நிலமா-

4 வது திருநிலகண்டச்செரிக் குந்[ச]பெவில் ஹவநதிசதுப்பெதிஹட்டசொமாசியார் [ச]தக்-
கத்து இரண்-

5 டாம் பாடகம் ஸ்ரீகொயிலின் மேல்பக்கத்து ஏ . . . த்த கண்டத்து

6 காலும் ஸ்ரீசாயவர்ச்செரியில் நதிஸ்ரீஹட்டர் அட்ட[க]த்து நத்தகூறு திருவிசலூர் ஊர்-
இருக்கையில் காணியும் ஆக இக்காலெ காணியும் சந்திராதி[த்*]தவற் வைச்சார்
[பன்]ச[ா*]ஹெ[ஸ்ரீரகெஷ] [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, Pirântakaṇ Iruṅgôḷar *alias* Śiṟiyavêḷar, paid 130 *îḷakkâśu* to the great men of the big assembly and gave, freed from payment (*of taxes*) (*adêyam*[5]) the following land for the sacred midday offerings to (*the temple of*) the god (*perumâṇaḍigaḷ*) at

---

[1] The words *êkâgram* and *uttamâgram* must be taken as synonymous in the sense 'sumptuous.' The word *agrasâlâ* is used in Malabar for the cooking place in temples.

[2] *I.e.*, security for exemption from the payment of taxes.

[3] No. 320 of 1907.

[4] This inscription is engraved in continuation of No. 319 of 1907.

[5] The meaning of the phrase அதெயம் செய்து is not quite clear. It may be that the land was made tax-free and the phrase corresponds to the Tamil இறையிலி. The tax payable to the king is designated *râjapradêya* in the next inscription, text line 2. The other meaning that suggests itself is that the land was made inalienable.

Tiruviśalûr in Amaninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam, a *dêvadâna* and a *brahamdêya* on the northern bank (*of the Kâvêrî*), (*to last*) as long as the moon and the sun.

(L. 4.) (One) quarter (*vêli of land*) . . . . . *kaṇḍam* on the western side of the sacred shrine (*śrîkôyil*), (*forming*) the second *pâḍagam* of the *śadukkam* of Bhavanandi-Chaturvêdibhaṭṭa-Sômayâjiyâr of [1]Kuñjapevil (*living*) in (*the quarter*) Tirunîlakaṇḍachchêri and (*one*) *kâṇi* (*of land*) in the village-site (*ûrirukkai*) of Tiruviśalûr, (*forming*) the *nattam* portion of the *aṭṭakam* of Nandîśvara-Bhaṭṭa (*living*) in Śrîmâdhavarchêri,—in all this quarter (*vêli*) and (*one*) *kâṇi* (*of land*) were given (*by him*) (*to last*) as long as the moon and the sun. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect (*this charity*).

No. 121.—IN THE SAME PLACE.[2]

This Sanskrit inscription supplies some additional information about [Pirântakaṉ] Iruṅgôḷâr *alias* Śiṟiyavêḷâr mentioned in the two previous records. He is here called Śiruvêḷâ the foremost member in the family of the daughter of king Pirântaka and the light of the Iruṅgôḷa race. The first of the attributes is interesting and has perhaps to be understood with reference to the marriage of a member of the Koḍumbâḷûr family named Samarâbhirâma to the Chôḷa princess Anupamâ[3] mentioned in an inscription from Mûvarkôyil. If this is so, it follows that Anupamâ was a daughter of king Parântaka I. It is also known that prince Arikulakêsari, son of Parântaka I., married Pûdi Âditta-Piḍâri, daughter of Teṉṉavaṉ Iḷaṅgôvêḷâr, another member of the same family which was called Irukkuvêḷ, Iḷaṅgôvêḷ or Iruṅgôḷa.

In the 5th year of king Sundara-Chôḷa this chief Śiruvêḷa (*i.e.*, Śiṟiyavêḷâr) is stated to have given to the god at Śrîviśalûra (*i.e.*, Tiruviśalûr), some *mâshakas* of gold for rice *offering* and the *gatânakas* (*gadyâṇakas*) which accrued to the king as revenue from the village Nimba or Nimbâgrahâra for repairs, and a lamp. Nimba or Nimbâgrahâra on the northern bank of the Kâvêrî is apparently the modern Vêppattûr called Amaninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam in Tamil inscriptions.

TEXT.

1 . . . . . [யா]தி ஸ்ரீவிஶ-ஏராநாதி வஸகொ தெவஸ்ய ஶ்ரீயுதெ ஶாஶ்ரெக[4]
ஸஹாஜநாய [தி]யக[ழ] [வம்ஶ*] வ்ரதிவொயிதொ[5]

2 [6]. . . . ஶ ஸுபகுரதீ [வெங்]ர[ச்]ரா[ந்]ரஷகாதீ [நிம்ப]ஹ்ரரஶமகாநக[ர*]ஸ்ந-
ய[8][ஷ்ர]தெ ராஜ வ்ரதெயாஉவி |||

---

[1] For the occurrence of குஞ்சப்பெவில் as a family name, see above, Vol. II, Part V, pp. 533 and 534.

[2] No. 40 of 1907.

[3] See *Madras Epigraphical Report* for 1908, page 87.

[4] Read தெநந.

[5] Read வ்ரதீவொயிதொ.

[6] Eight letters appear to have been lost at the beginning of this line.

[7] Read வெஙாந்.

[8] Read ரதெ ராஜவ்ரதெயாநவி.

3 [1] வ்ர[ாஹ்ரி]ஶ்ரீகொஶ்ரீ ஶ்ரீவரீ விராககஸ்யா[ந்]ஜவமர்வயர்ரீ [||*] ஶ்ரீவ-
ர்ரீஹ ஸ்ரீவிஶலூராயாந்ரீ ஹராய [3]வஹ்ரச்சிறுவெஶ்கா[ர]ர்[||*] ஸ்ரீரீஸ்ரீநர-
வொஶ்ரீவதிலுகஸ்யாஷ்ரெ வரோ வஸுரீ காவெயர்ர்[ர]ஷ்ட உத்தரெ மண-
நியெ[ள] [4][நிம்ஹா]ம்ரஹாராஹ்ரயெ [||*]ம்ராரீ ஸ்ரீவிஶலூராயாந்ரீ நிரகாயெஶா[ய
ரீ]வர்ரீஹ ரீத்தகஸ்ரீ[5]றுவெஶ்[கா]ரீ வஹகா ரக்ஷகூ ரீ[ர*]ஹெஶ்வரா: |||—

TRANSLATION.

(Verse 1.) The light of his race, the fortunate one . . . . . (*gave*) . . . . . *mâshakas* increased by five for offering in perpetuity cooked rice in midday to the god dwelling in the temple . . . . . named Śrîviśalûra. (*He*) also (*gave*) for white-wash (*i.e.*, repairs) the *gatânakas* (*gadyâṇakas* ?) of the village Nimba, which were payable to the king.

(V. 2.) The king named Śiruvêḷa who was the light of the Iruṅkôḷa race and the foremost (*member*) in the family of the daughter of (*king*) Pirântaka gave with delight a lamp to Hara (*Śiva*) whose abode was at Śrîviśalûra.

(V. 3.) May the *Mâhêśvaras* protect the lamp presented with delight in the prosperous fifth year of (*the reign of*) the best of kings, the illustrious Sundara-Chôḷa, by him who bore the name Śiruvêḷa, to Îśa (*Śiva*) who was pleased (*to dwell*) in the abode (*temple*) of Śrîviśalûra (*situated*) in the virtuous village named Nimbâgrahâra on the northern bank of the (*river*) Kâvêrî.

No. 122.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE VEDAPURISVARA TEMPLE AT TIRUKKALITTATTAI.[6]

This incomplete record, dated in the 14th year of Râjakêsarivarman, registers gifts of money in *iḷakkâśu* made by Râjâdichchi and Kuñjiramalli, the wife and daughter respectively of Śiṟiyavêḷâṉ, for burning lamps in the temple at Tirukkuḍittiṭṭai which was included in Amaninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam. Śiṟiyavêḷâṉ is identical with Pirântakaṉ Śiṟiyavêḷâr, the General of the Chôḷa king Sundara-Chôḷa Parântaka II.[7] The king Râjakêsarivarman could not be identified. It is not impossible, however, that he is identical with Sundara-Chôḷa Parântaka II.

TEXT.

1 |—ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொ இராசகெசரிபன்மற்கியாண்டு ௰ச ஆவது [வ]டகரை தெவதான-
ஹ்ரஹ்ரெயம் அமநிநாராயணச்சதுவ்வெர்திமங்கலத்து தி[ரு][க்*]குடித்[திட்]டை
பெருமாளுக்கு சிறியவெளான் தெவி(ய்) இராசாதிச்சி ஒரு நொந்தாவிளக்கு சந்தி-
2 ராதிச்சவற் எரிய வைய்த்த ஈழ[க்*]காசு உ௰டு இருப[த்]தஞ்சு [||*] சிறியவெளான்
மகள் குஞ்சிரமல்லி(ய்) ஒரு நொந்தாவிளக்கு [ச]ந்திராதிச்சவற் எரிய வைய்த்த
ஈழக்காசு உ௰டு [||*]ஆக [ரு]௰ கா-
3 [ச]ம் குடுத்து கொண்ட பூமி யமங்குடி(ய்) ஊரின் மெல்பக்கத்து ஆவிக்கொன்றை சிரிதர-
கரவித்தர் எவ[8]

---

[1] The line begins with the Tamil passage மற்குயாண்டு ரு ஆவது on the estampage. It is doubtful if this formed part of the inscription under publication.

[2] Read ர்ரீஹ.

[3] The formation of the letter வ is very irregular ; read ஹ்ரஹ்ரஹ.

[4] Read நிம்வா.

[5] Read உத்தரஹ.

[6] No. 299 of 1908.

[7] See *Epigraphia Indica*, Vol. XII, pp. 121ff.

[8] The inscription stops here abruptly.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 14th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, Râjâdichchi, the wife of Śiṟiyavêḷâṉ, deposited (25) twenty-five *iḷakkâśu* for burning, as long as the moon and the sun (*endure*), one perpetual lamp, in (*the temple of*) the god (*perumâḷ*) of Tirukkuḍittiṭṭai in Amaninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam which was a *dêvadâna* and a *brahmadêya* on the northern bank (*of the Kâvêrî*). (*Also*) Kuñjiramalli, the daughter of Śiṟiyavêḷâṉ, deposited 25 *iḷakkâśu*, for burning, as long as the moon and the sun (*endure*), one perpetual lamp (*in the same temple*). For the total of 50 *kâśu* (*thus*) paid, was purchased the land (*situated*) on the western side of the village of Amaṅguḍi; and under the direction of Âlikkoṉṟai Śrîdharakramavittar[1]—

XIV.—INSCRIPTIONS OF PARAKESARIVARMAN UTTAMA-CHOLA.

No. 123.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MADHUVANESVARA TEMPLE AT TIRUKKALAVUR.[2]

This record which is dated in the 16th year of Parakêsarivarman, registers a sale of land by the village assembly, for the maintenance of a lamp in the temple of Śiva at Tirukkarugâvûr. The inscription may be one of king Parakêsarivarman Uttama-Chôḷa on account of its high regnal year, if not one of Parakêsarivarman Parântaka I.

TEXT.

1 [3]ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ |— கொப்பர[கெசரிபன்]மற்க்கு யா-
2 ண்டு ௩ ஆவது திரு[க்க]ருகாவூர் [ஷோஷெவற்]
3 [ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ] [||*] [கொ]ப்பர[கெ]சரிபந்[ர்*]க்கு [யாண்]டு
4 [ய]சு ஆவது திருக்கருகாவூர் ஷோஷெவர்-
5 சு இவ்வூர் முலபருடைப்பெருமகளொம்
6 இஷெவர்சு சந்ராஷித்தவதீ இறையிலிய-
7 [ாக சு]டுத்த னிலமாவது [||*]எங்[கள் ஸஷெ]கூட்டு-
8 [வா]னிலம் திருவுண்ணாழிகைப்புறத்[து] வடகண்டத்து எ-
9 [ங்க]ள் [இரண்டு]மாவும் தென்கண்டத்[து] மெற்கூடைய [ஒ-
10 ரு]மாவும் ஆகத் தடி இரண்டா[ல்*] நிலன் முன்றுமாவும் சுவை[வ]கூட்டு-
11 [4][வ]ான் இல் மனையாக கல்லி விளைகின்ற சுண்டைகுழி காணி[யு]ம் [ஆக நி]-
12 லன் முன்று[மாக்கா]ணியு[ம்*] [5]மிகிதிக்குறைவு உள்ளடங்க விற்று[க்கு]டு[த்துக்]-
13 கொண்ட . . . . . [6]ள் காசு பழவ[ா]வு முப்பத்தொன்றும் இக்[க]ா[சு முப்]ப-
14 [த்]தொ[ன்றுங் கொ]ண்டு இன்னிலம் ௩ யும் முன்பும் இறையிலி ஆகமை[யி]-
15 [ல் ச]ந்ராஷித்தவற் இறையிலியாக விற்றுக்குடுத்தொம் திருக்கருகா[வூ]ர் ஷோ-
16 . . . . . [7][பெருமக்களெ]ாம் இது வடநாஷெஸ்வரா[ஷெ][||*]

TRANSLATION.

(Line 1.). Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, (*to the god*) Mahâdêva (*Śiva*) of Tirukkarugâvûr[8].

---

[1] Evidently this person was the manager of the temple.

[2] No. 35 of 1910.

[3] The *pullis* are marked almost throughout the inscription.

[4] Read வானில்.

[5] Read மிகுதி.

[6] The gap may be filled up with the syllables விலைப்பொரு.

[7] The gap may be filled up with the syllables ஷெவர்க்கு மூலபருடைப்.

[8] This must have been the beginning of a separate inscription which is left unfinished.

(L. 3.) Hail! Prosperity! In the 16th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, we the great men of the chief assembly (*mûla-paruḍai*) of this village gave the following land free of taxes till the moon and the sun (*endure*) to this god Mahâdêva (*Śiva*) of Tirukkarugâvûr.

(L. 7.) Two *mâ* of our land of Sabhaikûṭṭuvâṇ in the northern *kaṇḍam* of the land belonging to the sacred interior and one *mâ* (*of land*) to the west of the southern *kaṇḍam*,—in all, three *mâ* of land comprised of two *taḍi*; and one *kâṇi* of land (*called*) Śuṇḍaikuḷi in (*the field called*) Sabhaikûṭṭuvâṇ which being a *maṇai*, is cultivated and is yielding crop;—together, three *mâ* and (*one*) *kâṇi* of land including excess and deficiency (*in measurement*), (*we*) have sold and received thirty-one *kâśu* of *paḷavâvu*[1]. Having received these thirty-one *kâśu* we the great men of the chief assembly sold this land (*viz.*,) three *mâ* and *kâṇi*[2] to (*the god*) Mahâdêva (*Śiva*) of Tirukkarugâvûr and exempted it from taxes, it being tax-free already, as long as the moon and the sun (*endure*). This (*shall be under*) the protection of (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras*.

No. 124.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MAHALINGASVAMIN TEMPLE AT TIRUVIDAIMARUDUR.[3]

This inscription is dated in the 4th year of Parakêsarivarman and registers that the assembly of Tiraimûr, the merchants of Tiruviḍaimarudil (the modern Tiruviḍaimarudûr), the trustees and other officers of the temple assembled in the theatrical hall of the temple and made up an account of the gifts of gold made for maintaining lamps in that temple. It is stated that the stones which bore the original inscriptions regarding these gifts were placed in underground cellars and when the temple was renovated, true copies were made of them and that from these copies the documents were re-incised on the stone walls of the renovated temple. One such gift was that made by Kâḍupaṭṭigaḷ Nandippôttaraiyar for burning a lamp called *Kumaramârtâṇḍaṇ*.

The acting of dramas in temples is mentioned in a Tanjore inscription of the time of Râjarâja I. The present record contains, though incidentally, an earlier reference to dramatic performances by introducing the term நாடகசாலை in line 1. The inscription gives us also an idea of how the important documents of a temple were engraved on stones and preserved in underground cellars and how when the temples had to be renovated they were copied over and re-engraved.

Kâḍupaṭṭigaḷ Nandippôttaraiyar may possibly be Nandivarman Pallavamalla of the Udayêndiram grant.[4]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெஸரிவர்மற்கு யாண்டு ச ஆவது நாள் [ந]ாஉடுரு ளல் திரு-
விடை[மரு]தில் தெவர் நாடகசாலையெ இத்தெவர் ஸ்ரீகாயர்யும் திருத்தக்[கட]வ
திரைமுர் ஸலெயாரும் திருவிடைம[ருதில்] நகரத்தாரும் [திருக்கெ]ாயிலுடை-
யார்களும் தெவ-

2 ர்கணக்கு மருதன் பிரமகுட்டனும் ஸ்ரீகார்யமாரா[ய்*]கின்ற பூசலான்குடையாரும்
இருந்து தெவற்கு [ர]வய்த்த பொலியூட்டினால் வைத்த விளக்கு ஆராய்ந்த
இடத்து இந்த ஸ்ரீகொயில் கற்றளி [எ]டுப்பதற்கு முன் பொலியூட்டுசூப் [பிர]-
மாண(ம்)மாய் உள்ள கற்கள்

---

[1] The exact meaning of this word is not clear.

[2] The extent 3 *mâ* and *kâṇi* is expressed by numerical symbols.

[3] No. 199 of 1907.

[4] See above, Vol. II, pp. 361 ff. For Kumaramârtâṇḍaṇ see p. 223 above.

3 எல்லாம் அடிமனைகிழெ இட்டி[1] கல்லின்படி எடுத்துக்கொண்டு இட்டமையில் முன்-
படி எடுத்தபடி மாற்றினபரிசெய் திருக்கற்றளிமெலெ கன்மெல் வெட்டிக்-
கொள்[க*] [வெ]ன்று எவக் கன்மெல் வெட்டினபடி காடுபட்டிகள் ந[ந்*]திப்-
பொத்தரை-

4 யர் குமரமா[ர்*]த்தாண்டன்[2]னென்னும் விள[க்கி*]னுக்கு வைச்ச பொன் சுல ௬ இப்-
பெ[ர்]ன் அறுபதின் கழைஞ்சும் கொண்[ட] திரைமூர் சவையர்[ர்*]ர் அட்டக்-
கடவ[தா]ன[3] நெய் உரி இனல் விளக்கு க உ ம்[4]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year and the [3]25th day of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, there being present in the theatrical hall (*nâḍayaśâlai*) of the god at Tiruviḍaimarudil, the assembly of Tiraimûr whose business it was to regulate the temple affairs (*śrîkâryam*) of this god, the merchants (*nagarattâr*) of Tiruviḍaimarudil, the trustees of the sacred temple, the temple-accountant Marudaṉ Piramakuṭṭaṉ, and the temple manager (*śrîkâryamârûyginṟa*) Pûśalâṉkuḍaiyâr, an account was made up of the lamps maintained from the interest (*on money*) deposited for (*the benefit of*) the god.

(L. 2.) All the documentary stones of (*i.e., relating to*) (*investments on*) interest (*by the temple*) having been copied over[5] and kept as on the stones which were placed below in the underground cellars, prior to the renovation of this temple (*śrîkôyil*) in stone, it was ordered that in the same manner as the transferred copies were made before (*from the originals*) (*they*) may now be re-engraved on the stones of the sacred stone temple; and (*the following copy*) was thus engraved on the stone:—Kâḍupaṭṭigaḷ Nandippôttaraiyar gave 60 *kaḷañju*[6] of gold for a lamp called *Kumaramârttâṇḍaṉ*. One lamp (*has to be maintained*) from (*one*) *uri* of ghee to be measured (*daily*) by the (*members of the*) assembly of Tiraimûr who received this sixty *kaḷañju* of gold.

No. 125.—ON THE NORTH BASE OF THE CENTRAL SHRINE IN THE VARAHA-PERUMAL TEMPLE AT TIRUVADANDAI.[7]

The record is dated in the 6th year of Parakêsarivarman and registers a gift of gold for a lamp to the Maṇavâḷa-Perumâḷ temple at Tiruviḍavandai situated in Paḍuvûr-nâḍu, a subdivision of Âmûr-kôṭṭam.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொப்பரகெசரிவந்ந[ர்*]க்கு யாண்டு ஆறுவது ஆமூர்கொட்டத்துப்
2 படுவூர்நாட்டு திருவிடவந்தை ஊரொங் கையெழுத்து [||*] சொணாட்டு
3 வடகரை இந்நம்பர்கி[ழ]ாந் நக்கன் ஏநாதி கையா[ல் யா]ங்கள் கொ[ண்டுகடவ] பொ-
4 ந் முப்பதின் கழஞ்சு இப்பொந் கொண்டுகடவொம் இப்பொன் முப்பதின்கழஞ்சு பொ
ந்நுக்கு இவுர்-
5 ருடைய[8] மணவாளப்பெருமாளுக்கு நகாவிளக்கு ஒன்றிநுக்கு நிச்சம் உழக்கெண்ணை-
ப்படி தொண்ணூ-[9]

---

[1] Read இட்ட.
[2] Cancel the letter ன்.
[3] The syllables டக்கடவதான are written over an erasure.
[4] The inscription stops here abruptly.
[5] The word *eḍuttukoṇḍu* seems to be used here in the sense of 'having made or taken copies from.'
[6] The word *kaḷañju* is here expressed by the symbol ௬.
[7] No. 268 of 1910.
[8] Read இவ்வூருடைய.
[9] The length of the *û* is marked in the next line.

6 ற்று நாழி எண்ணை அட்டுவொமாகவும் ஒட்டிக்குடுத்துப் பொந் கொண்டொ-
7 ம் இப்பொந்நால் எண்ணை சகிராதித்தவர்க்கட்டு[1]வொமாகவும் பொன் கு-
8 டுத்து பொலியூட்டு சொல்லப்பெறுதொமாகவும் ஒட்டிக்குடுத்தொ[ம்*] [ஊ]-
9 ரொம் இதற்றிறம்பில் உண்டிகையும் பட்டிகையும் காட்டி தநாஸநத்திலெ நிச்-
10 சம் நாலெகாற்காணம் [2]படுவொமாகவும் அ[ன்*]ருள் கொவுக்கு நித்தம் மஞ்சாடி
11 பொன் மக்றுபாடு இறுப்பொமாகவு[ம்] இத்தண்டமு[ம்*] மன்றுபாடும் இறுத்-
12 து இவ்வெண்ணை முட்டாமைத் திருவுண்ணாழிகைவாரியர் வசமெ எரி-
13 க்க அட்டுவொமாக இட்டுக்குடுத்தொ[ம்*] [ஊ]ரொம்[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 6th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, we the villagers (*ûrôm*) of Tiruviḍavandai in Paḍuvûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Âmûr-kôṭṭam signed (*the following deed*):—

(L. 2.) (*Whereas*) we have received thirty *kaḷañju* of gold from the hands of Nakkaṇ Ênâdi, the headman of Iṇṇambar on the northern bank (*of the Kâvêrî*) in the Chôḷa country (*Sô-ṇâḍu*), (*we affirm that*) we have received this gold and agree to measure 90 *nâḷi* of oil (*as interest*) on this 30 *kaḷañju* of gold, at (*one*) *uḷakku* of oil every day, for (*burning*) one perpetual lamp in (*the temple of*) Maṇavâḷa-Perumâḷ of this village. We (*thus*) agreed and received the gold and shall measure for this gold the (*quantity of*) oil (*agreed upon*) as long as the moon and the sun (*endure*). We the villagers (*also*) agree that we shall not pay gold and say (*that it is for*) interest[3]. If we fail (*to do*) this, we shall submit (*to a fine of*) four and a quarter *kâṇam* for each day (*of default*), in a court of justice after producing the *uṇḍigai* and *paṭṭigai* (effects ?) and we shall also pay as *maṇṛupâḍu* (*one*) *mañjâḍi* of gold for every day (*of default*), to the then-reigning king. And paying this fine and the *maṇṛupâḍu*, we the villagers (*still*) agree to measure out without (*further*) default to (*the persons of*) the *tiruvuṇṇâḷigai-vâriyam* this (*stipulated quantity of*) oil for burning (*the lamp*).

No. 126.—ON THE SOUTH WALL OF THE MANDAPA IN FRONT OF THE CENTRAL SHRINE IN THE CHANDRASEKHARA TEMPLE AT TIRUCHCHENDURAI.[4]

This inscription, dated in the 2nd year of Parakêsarivarman, registers a grant of land by Pûdi Âdittapiḍâri to the stone temple built by her at Tiruchchenduṛai, to meet the cost of the expenses of a festival in connexion with the solar eclipse. Pûdi Âdittapiḍâri may have been a daughter of Pûdi or Maṛavaṇ Pûdiyâr referred to in another inscription of king Parakêsarivarman at Tiruchchenduṛai[5]. The king Parakêsarivarman himself has to be identified with either Madhurântaka Uttama-Chôḷa or Âditya Karikâla II. both of whom held the title Parakêsarivarman[6]. The provision made for festivals on the day of the solar eclipse might suggest that in this second year of king Parakêsarivarman there should have been at least one such eclipse. If Parakêsarivarman is identified with Madhurântaka Uttama-Chôḷa who succeeded to the throne in A.D. 971, we find that

---

1 Read வர் அட்டு.

2 The word தண்டம் is evidently omitted.

3 The clause means that in no case would the interest be paid in gold but always in oil.

4 No. 319 of 1903.

5 See *Madras Epigraphical Report* for 1908, page 88, paragraph 90.

6 The Director-General's *Archæological Survey Report* for 1904–05, page 122.

according to Dr. Schram's "*Eclipses of the Sun in India*," there were two solar eclipses in the year 972 which was the second year of Uttama-Chôla. Consequently it is not unlikely that the king referred to in this inscription is king Uttama-Chôla.

TEXT.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொ பரகெசரிப[ந்*]ம[ர்*]க்கு யாண்டு இரண்டாவது திருச்சென்துறைக்-
கற்றளி[ப்பெ]-

2 ருமானடிகளுக்கு பூதி ஆதித்தபிடாரியென் காச்சுவன்றத்தனாராயணனிடை நான் இர-
[ண்]-

3 டாவது[2] கொண்ட தொட்ட[ம்*] முப்பத்தைஞ்கழஞ்சு[3] பொன்னுக்கு கொண்ட தொட்ட-
மும் ப[ாரதா]-

4 யன் ஈசானமாற(ன்)னிடை விலைகொண்ட தொட்டமும் இவ்விரண்டு தொட்டமும் நான்
விலைகொண்[டெ]ய

5 பரி[செ]ய் ஸ்ரீயபூஜனத்துக்கு திருச்[சி]சன்துறைப்பெருமானடிகளுக்கு திரு-
விழாப்புறமாக தொட்ட[த்தி]ல்

6 பொகம் கொண்டு திருவிழாப்புறமாக நிரெ[ா]டு அட்டி குடுத்தென் நான் எடுப்பித்த
கற்றளிப்பெரு[மானடி]-

7 க(ள்)[ளு]க்கு பூதி ஆதித்தபிடாரியென் இது பன்சாஹெஸ்வா[ா*]ரெக்ஷ||—

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 2nd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, I, Pûdi Âdittapiḍâri, gave with libation of water these two garden (*lands*) as per the same terms under which I purchased (*them*) (*viz.*,) the garden (*land*) which I purchased for 35 *kaḷañju* of gold in the second year (*of the king's reign*) from Kâchchuvaṇ (*Kâśyapa*) Tattanârâyaṇaṇ and the garden (*land*) purchased from Pâradâyaṇ (*Bhâradvâja*?) Îśâna Mâraṇ, to the lord of the stone temple at Tiruchchenduṟai for maintaining festivals (*tiruvilâppuṟam*) of the lord of Tiruchchenduṟai on (*the day of*) the solar eclipse, (*stipulating that*) the maintenance of the (*said*) festivals of the lord of (*this*) stone temple constructed by me Pûdi Âdittapiḍâri (*should be met only*) from the produce of the (*said*) gardens. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 127.—ON THE WEST WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE GHRITASTHANESVARA TEMPLE AT TILLASTHANAM.[4]

This inscription is dated in the 3rd year of Parakêsarivarman and registers a gift of gold for a lamp by a certain Koṟṟaṇ Aruṇmoḷi *alias* Vâṇavaṇ Pêraraiyaṇ of Âṟṟûr in Mâṅgâḍu-nâḍu. The money presented was apparently utilized in purchasing a land which adjoined another granted by Naṅgai Varaguṇa-Perumâṇâr. This lady has been already referred to as the wife of Parântaka Iḷaṅgôvêḷâr and to have made a grant of land to the same temple in the 13th year of Râjakêsarivarman (Gaṇḍarâditya). It is now difficult to determine who this king Parakêsarivarman is in whose reign the gift of Varaguṇa-Perumâṇâr could be referred to. Subsequent to Gaṇḍarâditya who ruled for about 18 years there must have ruled at least four kings before Râjarâja I. succeeded to the throne in A.D. 985, *viz.*,—Arimjaya, Sundara-Chôḷa Parântaka II., Âditya Karikâla and Uttama-Chôḷa of whom the first probably and the two last bore the surnames Parakêsarivarman. Consequently

---

[1] The *puḷḷi* is marked almost throughout the inscription.

[2] The words கொண்ட தொட்டம் are perhaps unnecessary and may be cancelled.

[3] Read முப்பத்தைங்கழஞ்சு.

[4] No. 277 of 1911.

Parakêsarivarman of our inscription must be identified with either Arimjaya whose records have not been found hitherto or with Uttama-Chôḷa. In all probability the reference appears to be to the latter.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொ பர[கெ]கஸரி[வர்ம]ர்க்கு யாண்டு ௩ ஆவது திருநெய்த்தானத்து . . . . . [மா*]ங்காட்டுநாட்டு ஆ-

2 ற்றூருடையான் கெ[ாற்]றன் [அரு]ண்மொழி ஆயின வானவ[ன் பெரரை]யன் ஒரு ெ[நாந்தா விளக்]கு இரவும் பகலும் எ-

3 [ரிப்]பதற்க்கு குடுத்[த ெ]பா[ன்] . . . . இவ்விருபத்தய்ங்கழஞ்[சு பொன்]னுங் ெ[கா]ண்[டு] . . . . . மசக்கலில் மெக்க[டை]

4 காற் செய்யும் விற்ப[ன்]ற ெ[க] . . . . . கெல்லைக்கால்க்க[ாவு]க்கு வடக்கு[ம் கிழ்பாற்கெல்லை] நங்கை வரகுணபெ-

5 ருமாணு[1] விள[க்கு*]கு வைத்[த] காற் செய்கு [மெற்க்கும் வ]ட[பா]ற்கெல்லை அந்த-ணூர் [வ]ாய்க்காலுக்குத்தெற்கும் மெ-

6 ல்பாற்கெல்லை கல்லாதெய் கிடந்திடந்த திடலுக்கு[க் கிழ*]க்கும் இவ்விசைத்த பெரு-நான்கெல்லையி-

7 ல் உண்ணிலமொழிவின்றி விற்று விலைஆவணஞ் செய்து குடுத்தொங் கொற்றனருண்-மொழி ஆ-

8 ன வானவன் பெரரையனுக்குத் திருநெய்த்தானத்து ஸலெஹையொமும் ஊரொடும்[2] ஹெவகஹி[ஹ்*]க-

9 ளொமும் இது வர்நாஹெஷ்வரர் ரக்ஷெ ஐ—

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, Koṟṟaṉ Aruṇmoḷi *alias* Vâṉavaṉ Pêraraiyaṉ a native of Âṟṟûr (*a village*) in [Mâ]ṅgâḍu-nâḍu, gave [25 *kaḷañju*] of gold for burning one perpetual lamp day and night. . . . . at Tiruneyttâṉam. Having received this twenty-five *kaḷañju* of gold, ... quarter *śey* (*of land*) to the west of the cultivated field (*maśakkal*) . . . . . [whose southern boundary] (*is*) to the north of the shrine of minor deities (?) at the boundary line (*ellaikkâl-kâvu*); . . . . . of Viṟpaṟai the eastern boundary (*is*) to the west of the quarter *śey* (*of land*) given for a lamp by Naṅgai Varaguṇa-Perumâṉâr; the northern boundary (*is*) to the south of (*the channel called*) Andaṉûrvâykkâl and the western boundary (*is*) to the east of the mound which has never been levelled (*for cultivation*). We, the assembly, the villagers (*ûrôm*) and the temple servants (*dêvakanmi*) of Tiruneyttâṉam sold to Koṟṟaṉ Aruṇmoḷi *alias* Vâṉavaṉ Pêraraiyaṉ (*the land*) situated within the four great boundaries thus described without excluding any (*portion*) of land within (*uṇṇilam*) and executed a sale-deed (*vilai-âvaṇam*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 128.—MADRAS MUSEUM PLATES OF UTTAMA-CHOLA.

These copper-plates belong to the Madras Museum. A full description of them together with that of the huge ring and seal on which they are hung and a short abstract of contents, have been given by Professor Hultzsch in his *Report on Epigraphy* for the half-year ending March 1891, page 4, paragraph 9[3]. The plates are published below for the first time with text and translation. Mr. Sewell does not mention them in the list of copper-plate grants which he gives at the beginning of his *Lists of Madras Antiquities*, Volume II. It cannot be ascertained how and when the plates were acquired by the Museum.

---

[1] Read வரகுணபெருமாணுர்.

[2] Read ஊரொமும்.

[3] For a facsimile of the seal see *Epigraphia Indica*, Vol. III, plate facing page 104, No. 3.

Early Chôḷa copper-plate grants published so far are only two in number. These are known as the large and the small Leyden grants which belong to the time of Râjêndra-Chôḷa I. Hence the subjoined plates which bear on them the record of Parakêsari-varman Uttama-Chôḷadêva, the uncle of Râjarâja I., and the grandfather of Râjêndra-Chôḷa I., will be the earliest Chôḷa record[1] published.

A few plates of the set are missing at the beginning and one at least at the end. The portion of the record on the existing five copper-plates consists of a short Sanskrit prose passage (ll. 1 to 6), three Sanskrit verses (ll. 6 to 11) and Tamil prose (ll. 11 to 121). The construction of the Tamil portion is often involved and irregular[2]. The word *nêra* in l. 87, *e.g.*, is used in the still current commercial sense of adjustment of receipts and payments and the meaning of *viśam* in l. 111 is not quite intelligible[3]. As regards the palæography and orthography of the plates the following may be noted. The initial vowels *e* and *ê* are not distinguished, though in other inscriptions of this period the distinction is marked by adding the sign of length (கால்) to the short *e*. This method of distinguishing the long from the short is however observed in *o*, in ll. 52 and 53. The secondary *i* and *î* signs are distinguished, the latter by a loop attached to the end of the semi-circular cap which represents the former, *e.g.*, *nî* and *vî* in ll. 22 and 23 respectively. The *i* super-added to *ḍa* or *ṭa* is, as usual, marked by the semi-circular cap; but in certain cases as in ll. 26, 34, *etc.*, it is shown by the head of the letter itself being bent and drawn out almost into a loop. The vowel signs *u* and *û* added to *m* are distinguished, the former by a plain curve bent towards the left and attached to the prolonged vertical of *ma* from its middle and the latter by the same curve doubled like the English numeral 3. The same remarks apply as well to *ḷu* and *ḷû*. When added to *ka* the *u* and *û*- signs are doubled in either case, the distinction, however, being that in the former the curve bends to the left and in the latter to the right. In *ya*, *va* and *pa* these signs are marked as at present by a vertical line attached to the right limb of the letter in the one case, and by a curve affixed to the latter, in the other. In the case of the letters ற, ன, ல and ழ the *û*-sign is denoted by adding to the *u*-sign a detached கால்-symbol which at present however is joined to the *u*-sign of the letter. *Sandhi* (*puṇarchchi*) is but optionally adopted. The doubling of consonants has been omitted evidently by mistake in ll. 68, 70, 71, *etc.* Case terminations are added to the last word of a group (*e.g.*, ll. 16f, 82). In l. 44 ஐங்கழஞ்சு is written for ஐங்கழஞ்சு. The forms நிசதம் and நிசத both occur. So also the forms உகச்சகள், உவச்சர்கள் and உவச்சர் (ll. 54, 64, 86).

The Sanskrit portion states that 200 pieces of gold were deposited with two classes of *paṭṭaśâlins* residing in the quarters (of Kachchippêḍu) known as Karuvuḷân-pâṭi, Kaṁsahappâṭi, Atimânappâṭi and Êṟṟuvaḷichchêri and that the residents of two of the above-said quarters were appointed managers of the temple by the king (Uttama-Chôḷa). Also this same Chôḷa king 'who destroyed Madhurâ' is stated to have ordered that the residents of Śôḷâni-yamam, another quarter of Kachchippêḍu, should give to the god at Ûraka two *prastha* and one *kuḍubaka* of rice and

---

[1] The late Mr. T. A. Gopinatha Rao has discovered a set of still earlier copper-plates of the time of Sundara-Chôḷa Parântaka II., the father of Râjarâja I., which is being published in the *Epigraphia Indica*.

[2] See Mr. Venkayya's remarks on the history of Tamil Philology of the Tanjore inscriptions in *South-Indian Inscriptions*, Vol. II, Introduction, page 15.

[3] This word must be different from *viśan* which in a record of Vîrarâjêndradêva is used in the sense of a servant.

one *prastha* of oil and thus be exempted from all other taxes payable to the king. These residents of Śôḷâniyamam together with the managers appointed from among the weavers who made cloths for the king and lived in the four quarters mentioned above, were further required to write out by turns the accounts of the temple of Vishṇu at Ûragam.

The Tamil portion which begins in line 11 is dated in the 16th year of Parakêsarivarman *alias* Uttama-Chôḷadêva and records that while the king was seated in the Chitra-*maṇḍapa* inside his palace (*kôyil*) at Kachchippêḍu, his officer Śôḷamûvêndavêḷâr whose name was Nakkaṇ Kaṇichchaṇ of Śikkal (l. 25 f.) requested that the income of the god of the temple of Ûragam which consisted of (1) *kôlnirai-kûli* and *kâlaḷavu-kûli* collected at Kachchippêḍu, (2) of the (produce from) lands purchased at Kachchippêḍu and Tuṇḍuṇukkachchêri and (3) of interest (in paddy and in money) accruing on investments by the temple, might be apportioned for the several services in the main temple and in the two shrines of the hall called Karikâlaterṟi (l. 65) and that the residents of the two quarters of Kachchippêḍu, *viz.*, Kambuḷânpâḍi and Atimânappâḍi (l. 23) may be appointed to supervise and carry out this apportionment. The king entrusted the matter in the hands of the chief who made the request and the latter settled the required apportionment of income.

The lands purchased and the investments made are detailed with reference to the original documents written on stone. These were:—(1) document dated in the 22nd year of king Parakêsarivarman, by which the assemblies of Kûram and Ariyar-Perumbâkkam having received 250 *kaḷañju* of gold from the temple had agreed to measure every year as interest thereon 500 *kâḍi* of paddy; (2) document dated in the same year by which the assembly of Uḷai-ûr received 50 *kaḷañju* and agreed to measure annually an interest thereon of 150 *kâḍi* of paddy; (3) document dated in the 9th year of king Vijaya-Kampavarman, by which the assembly of Oḷukkaippâkkam received 24 *kaḷañju* and agreed to pay an interest every year of one *kaḷañju* and four *mañjâḍi* of gold.

With line 72 commences a fresh grant made in the 16th year of Parakêsarivarman (Uttama-Chôḷa), to the temple of Ûragam at Kachchippêḍu for maintaining the *Śittirai-tiruviḷâ* festival of that god. For this purpose 200 *kaḷañju* of gold were deposited with the residents of Kambuḷâṇpâḍi, Atimânappâḍi, Kañjagappâḍi and Êṟṟuvaḷichchêri on perpetual interest of 30 *kaḷañju* for one year, at the rate of one *piḷavu* on each *kaḷañju* per month. This money (*i.e.*, 30 *kaḷañju*) being fully adjusted (இறுத்து) for expenses detailed in lines 81 to 89, the lamp-holders for the festival and the flag-hoisters had to be secured by the residents of the four quarters mentioned above (*free of cost*).

Lines 99 to 100 register a few other items of expense apparently in connexion with the same festival. It is stated that in the 18th year of Parakêsarivarman, 'who took Madirai and Îḷam' (*i.e.*, Parântaka I), a concession had been granted, *viz.*, exemption from municipal taxes, to the residents who had newly settled down in the quarter called Śôḷâniyamam (of Kachchippêḍu) in consideration of their giving certain fixed quantities of oil and rice to the temple of Ûragam, which the Tôḷâchcheviyâr *alias* Êlâkkaiyar the former residents of this quarter were regularly contributing but had discontinued on account of their decline. This concession was now (*i.e.*, in the 16th year) ratified by king (Uttama-Chôḷa). It was further ordered that the residents of this quarter, *viz.*, Śôḷâniyamam, must provide also an accountant who would be given every day from the temple treasury 2 *kuṟuṇi* of paddy and every year 2 *kaḷañju* of gold.

According to lines 100 to 103 a further grant of 23 *kalañju* was made to the residents in the three Śaiva quarters (Śaṅkarappâḍi) of Kachchippêḍu, *viz.*, Raṇajayappâḍi, Êkavîrappâḍi and Vâmanaśaṅkarappâḍi, in order to maintain a perpetual lamp in the temple and to burn twilight lamps from the oil supplied by the residents of Śôḷâniyamam mentioned in the previous paragraph.

Other miscellaneous items of provision (ll. 103 to 108) included the cost of the sacred festivals of Uttarâyaṇa-Saṁkrânti and Chitrâ-Vishu, the organization of the *gôshṭhî* of devotees, etc. The president of the City Corporation, the members of the Annual Supervision Committee and the residents of Êṟṟuvaḷichchêri and Kañjagappâḍi were required to check the accounts at the end of each festival, while the residents of these two quarters were to supply also the watchman of the temple (ll. 110 ff.). (*The city assembly*) was further entrusted with the authority of appointing the managers for carrying out the temple business, the watchman and the accountant and of exempting these from payment of all municipal taxes (l. 113 f.). The document was drawn up by Nârppattenṇâyiramaṅgalâdittaṇ, an arbitrator (*madhyastha*) of Vîrappâḍi, a quarter of Kachchippêḍu (l. 119 f.).

From the above abstract of contents it is clear that the preserved Sanskrit portion of the grant refers in brief to what has been elaborately detailed in ll. 72 to 115 of the Tamil portion. Consequently the contents covered by lines 11 to 71 of the Tamil portion together with the genealogical portion of the grant, if any—all in Sanskrit—should have been lost in the missing plates at the beginning of the record. The reference to previous kings in the body of the Tamil portion is very interesting inasmuch as it enables us to identify king Parakêsarivarman Uttama-Chôḷa, the 16th year of whose reign is quoted twice in ll. 11 f. and 72 f., with the uncle and immediate predecessor of Râjarâja I. These references as stated already are the 22nd year of a certain Parakêsarivarman (l. 28 f.), the 9th year of Vijaya-Kampavarman (l. 34 f.) and the 18th year of Parakêsarivarman, 'who took Madirai (Madura) and Îḷam (Ceylon)' (l. 96 f.). Vijaya-Kampavarman has been attributed to the 9th century A.D. by Professor Hultzsch, and Parakêsarivarman, 'who took Madirai and Îḷam' is Madiraikoṇḍa Parântaka I.[1] whose reign extended over the first half of the 10th century A.D. Consequently the unidentified Parakêsarivarman referred to in l. 28 f. appears to be no other than Parakêsarivarman Vijayâlaya, who was the first of the resuscitated line of the Tanjore Chôḷas and to whom Professor Kielhorn doubtfully attributes certain Chôḷa records from Conjeeveram, Ukkal and Śuchîndram ranging in date from the 4th to the 34th years of his reign[2].

The inscription also supplies some valuable information about the town Kachchippêḍu (*i.e.*, the modern Conjeeveram). Four quarters are referred to, *viz.*, Kambuḷâṇpâḍi (ll. 74 and 88) spelt in the Sanskrit text as Karuvulânpâṭi (ll. 1 and 3); Atimâṇappâḍi (ll. 2 and 75); Kañjagappâḍi (Sanskrit Kaṁsahappâṭi) (ll. 1f. and 75 f.)

[1] Parântaka I. was the first of the Chôḷa kings of Tanjore who crushed the power of the Pâṇḍya and captured their capital Madura. The title '*who conquered Madura and Ceylon*' was not assumed by him till a very late period in his reign (see *Madras Epigraphical Report* for 1907, paragraphs 32 to 34). The mention of this latter title early in the 18th year of his reign becomes explicable when it is understood that it is only a quotation.

[2] *List of Inscriptions of Southern India*, page 113, Nos. 672 to 675. There is nothing in these records to show definitely that the king Parakêsarivarman referred to is Vijayâlaya. The statement in our grant that a stone inscription (*śilâ-lêkha*) of his 22nd year did provide for permanent income to a temple at Kachchippêḍu is proof enough to show that though he was the first of the new line, Vijayâlaya had a peaceful, long and prosperous rule like any of his powerful successors. It is not possible, however, to say that as early as his time the Chôḷa rule extended so far south as Śuchîndram in the Pâṇḍya country.

and Eṟṟuvaḷichchêri (ll. 2 and 76) which were mostly inhabited by weavers who were patronised by the king (l. 10) and consisted of two sections of *paṭṭaśâlins*. The appointment of these *paṭṭaśâlins* as the managers of the temple and the royal patronage extended them suggests the high social status which they must have been enjoying at this early period. Even now the name Piḷḷaipâḷaiyam given to the weavers' quarters suggests the favourite position which these weavers occupied either with reference to the temple or to the king—the word *piḷḷai* or *piḷḷaiyâr* being frequently applied in this sense. Mr. Thurston under the heading Śâliyans[1] mentions the two main divisions of that class, one of which was *paṭṭaśâliyaṇ* evidently the *paṭṭaśâliṇ* mentioned above. The Śaiva quarters Raṇajayappâḍi, Ekavîrappâḍi and Vâmanaśaṅkarappâḍi of Conjeevaram are also mentioned. Śôḷâniyamam seems to have been still another such quarter of Conjeeveram in which according to lines 89 to 93 the inhabitants were exempted from all taxes in consideration of their payment of fixed quantities of rice and oil to the temple of Ûragam. In this connexion it is also interesting to learn that this quarter of Śôḷâniyamam was at first inhabited by a class of people known as Tôḷâchcheviyar or Êlâkkaiyar. *Tôlâchcheviyar* literally means 'those whose ears are not bored' and *Êlâkkaiyar* 'those whose hands would not accept gifts'. The first is perhaps the opposite of *Karṇaprâvṛitas* mentioned in a Tanjore inscription[2] and of *Toḷḷaikkâdar* a term applied to the tribes of Maravaṇ, Kaḷḷaṇ, Śâṇâṇ, etc., according to Winslow's *Tamil Dictionary*. Two other *chêris* of Kachchippêḍu which we learn from the inscription were Tuṇḍuṇukkachchêri whose lands were watered by the two irrigation channels named respectively 'the high-level sluice' and 'the low level-sluice' and Vîrappâḍi. Whether these several quarters (*pâḍi* or *chêri* in Tamil and *vâṭî* or *vâṭaka* in Sanskrit) were suburban villages adjoining Conjeeveram or the different quarters of that city cannot be ascertained[3]. Conjeeveram must have also been the seat of the king[4] whose palace is referred to in l. 13. The temple of Ûragam (Sanskrit Ûraka) at Kachchippêḍu is mentioned in the *Nâlâyira-prabandham* and has been identified by Professor Hultzsch with the present Ulagaḷanda-Perumâḷ some of whose inscriptions mention the temple by that name. The *Karikâla-teṟṟi* hall which formed an important portion of the temple must have been so called after the ancient Chôḷa king Karikâla. The present temple of Ulagaḷanda-Perumâḷ which is in a badly neglected condition shows that the surrounding hall, if at all contemporaneous with the central shrine, must have been renovated in a much later period and could not represent the old *Karikâla-teṟṟi*.

Kôlnirai-kûli and *kâlaḷavu-kûli* which were assigned to the temple of Ûragam (l. 15 f.) are explained in the Sanskrit portion (l. 4) as 'tolls on (*articles*) measured by weight (*tulâ*) and by capacity (*prastha*)'. The city had a strong guild of merchants (*nagara* l. 110, *nagarattâr* l. 119, or *mânagarattôm* l. 120 f.) who apparently represented the city council with a chief person (*mânagaramâḷvâṇ*) at their head. The guild was given full liberty to supervise the proper management of the temple business, to appoint the watchman and clerks of the temple and to exempt these latter from payment of (municipal) taxes. An item of

---

[1] *Castes and Tribes*, Vol. VI, page 279.

[2] *South-Indian Inscriptions*, Vol. II, p. 202, footnote 2.

[3] The names Atimâṇappâḍi, Raṇajayappâḍi and Êkavîrappâḍi were evidently named after the titles *Atimâna*, *Raṇajaya* and *Êkavîra* which were commonly held by Pallava kings. Êkavîrappâḍi as the name of a *chêri* of Kachchippêḍu occurs already in an inscription of Parântaka I. in the temple of Râjasiṁhêśvara (*South-Indian Inscriptions*, Vol. I, No. 145).

[4] It was the chief capital of the early Chôḷa kings long before the time of Vijayâlaya. During the reign of Vijayâlaya and his successors, however, it must have been recognized second only to Tanjore.

interesting information supplied by the record is that a Brâhmaṇa knowing the *Vêdas* was appointed for worship in the temple of Ûragam, only in case a man conversant with the Vaishṇava system of temple-worship (*kôyil-nambu*)[1] was not available. Vedic Brâhmaṇas as a rule do not appear to have had anything to do with temple-worship from early times. The details of expenditure recorded in the grant on account of the several festivals were audited by the Chief Merchant and the Annual-Supervision Committee and all difficulties in way of the proper conduct of the charities were to be removed by the Vaishṇava devotees of the temple, in the 18 *nâḍus*.

The geographical names that occur in the inscription, *viz.*, Kûram, Ariyar Perumbâkkam, Uḷai-ûr and Oḷukkaipâkkam, are all situated in the Chingleput district and are respectively identical with Kûram and Âriyaperumbakkam in the Conjeeveram taluk and Oḷaiyûr and Oḷukarai (?) in the Madurantakam taluk. Śikkal the native village of the officer Śôḷamûvêndavêḷâṉ is identical with Śikkil near Negapatam in the Tanjore district.

TEXT.

Plate Ia.

1 [2]यति स्म [॥*] स च तेषां युग्मवंशपट्टशालिनान्तेष्वेव करुवुळान्पाटिकंसहप्पा-
2 द्यतिमानंप्पाद्येற்றுவழிச்செரீत्याख्यातेषु वाटकेषु तथा तद्धेमशतद्वयन्न्यभ-
3 त्त [3]तेष्वव वाटकेष्वतिमानप्पाटिकरुवुளாநூபாடீतिवाटकद्वयजातांस्तन्तुवा[य]ा-
4 न्तस्यैव हरेस्तुलाप्रस्थादिमानसम्भूतेष्वर्त्थेषु हेमवृच्युपनतेष्वर्त्थे[षु*]
5 चायव्ययालोकिनां श्रीकार्य्यकृतामभावात् स ए[व*] राजा श्रीकार्य्यकर-
6 णाय तानेव स्व[य*]न्न्ययुङ्क(:) ॥[4] दातव्यम्मासमात्रे कुडुबकसहितन्तण्डु-
7 लप्रस्थयुग्मन्तैलप्रस्थञ्च சொழாநியமனிலயனैरूरकस्थत्रिघाम्ने [।*] ना-
8 देयं राजभाव्यं करमिति मधुरोन्माथिना शून्यभावाच्चोळेनाज्ञापितै-
9 स्तैरथ नगरजनैरप्यनुज्ञातमेतत् ॥[4] आयव्ययावथालिख्य चोழாநियमवा-
10 सिभिः [।*] मासक्रमेण चैकैकन्दर्शनीयौ कुडुम्बिभिः [॥*] राजवस्त्रकृतामेषाञ्चतु-
11 र्व्वाटनिवासिनाम् [।*] हरेः कार्य्यनियुक्तैश्च सार्द्धमूरकवासिनः ॥[4] ஸ்ரீ கொப்பர-
12 கெசரிப்ஃரான ஸ்ரீஉத்தமசொழதெவர்க்கு யாண்டு பதினாறுவது உடை-

Plate Ib.

13 யார் கச்சிப்பெட்டு கொயிலினுள்ளால் தெற்கில் சித்திரமண்டபத்தெழுந்-
14 தருளி இருக்க அதிகாரிகள் சொழமூவேந்தவெளார் எம்பெருமான் இ[க்*]கச்சிப்பெட்டு
15 ஊரகத்து நின்றருளின தெவர்க்கு இக்கச்சிப்பெட்டுக் கொல்நிறைகூலியும் கால-
16 ளவுகூலியும் இவர்க்கு பொகமாய் வரும் மற்றும் இத்தெவர்க்கெ கச்சிப்பெட்டும் து-
17 ண்[டு]ணுக்கச்செரியிலும் விலைகொண்டுடைய ஊதியும் மற்றும் பொலி-
18 ஊட்டுள்ளனவும் முன்பு இத்தெவர்க்கு நிவந்தஞ்செய்திலாமெயி-
19 ல் நிவந்தஞ் செய்யவும் இக்கச்சிப்பெட்டு இரண்டு செரி இத்தெவருடை-
20 ய ஸ்ரீகாரியங் கடைக்காணவும் அருளிச்செய்வதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய [।*] இ-
21 ககச்சிப்பெட்டு ஊரகத்து நின்றருளின தெவர்க்கு இவ்வூர் கொல்நிறைகூலியும் காலள-
22 வுகூலியும் விலைகொண்டுடைய ஊதிகளும் பொலிஊட்டுள்ளனவும் நீ[ய]ய் நி-
23 வகஞ்செயவீயென்றும் இவ்வூர்கும்புழான்பாடியும் அதிமானப்பாடியும் இ-
24 வ்விரண்டு செரி[ய]ும் இதெவர் ஸ்ரீகாரியமா[ர]ாய[வு]ம் இப்பரிசு நிவந்[த*]ஞ் செய்கவெ-

[1] Dr. Winslow states that *nambi* is the son of a Brahman father and a Kshatriya mother and a worshipper of Vishṇu.

[2] It cannot be definitely stated how many plates may be missing before this. The genealogical account, if any, is altogether lost.

[3] Read तेष्वेव

[4] The punctuation is represented by a floral device ; see Plate IX.

25 ன்றும் அருளிச்செய்ய [|*]அதிகாரி சிக்கருடையான் நக்கன் கணிச்சனை சொ-
26 ழமூவேந்தவெளான் விண்ணப்பத்தால் நிவந்தஞ் செய்வித்தபடி காளை-
27 வுகூவியும் கொல்நிறைகூவியும் இவெவர் விலைகொண்டுடைய நிலங்களில்
28 பொகமும் இவெவர் பொலிஊட்டு ஸிஞாவெவெப்படி கொப்பரகெசரிபந்நற்கு
29 யாண்டு இருபத்திரண்டாவது கூரத்து ஸலெஹையாரும் அரியற்பெரும்பாக்கத்து
30 ஸலெஹையாரும் கொண்ட பொன் இருனூற்றெம்பதின் கழஞ்சினுக்கு
31 தங்களூர் எண்ணழிப்பொற்காலால் ஓராட்டைநாளைக்கு அட்டக்க-
32 [ட*]வ பொலிசை நெல்லு ஐஞ்ஞூற்றுக் காடியும் உழையூர் ஸஹையார் ஸிஞா-
33 வெவெ[வ]ப்படி கொண்ட பொன் ஐம்பதின் கழஞ்சினால் ஓராட்டைநாளை-
34 க்கு [அ]ளக்க[க*]டவ பொலிசெநெல்லு னூற்றெம்பதின் காடியும் கொ வி-
35 செயகம்பபந்நற்கு யாண்டு ஒன்பதாவது ஒழுக்கை[ப்*]பாக்கத்து ஸலெஹை-
36 யார் ஸிஞாவெவெப்படி கொண்டுகடவ பொன் இருபத்துநாற்கழஞ்சினால் ஓரா-

Plate IIb.

37 ட்டைநாளைக்கிடக்கடவ பொலிசெப்பொன் கழஞ்செ நாலுமஞ்சாடியும் நி-
38 வந்தஞ் செய்தபடி [|*] திருவமிர்து மூன்று ஸஹிக்கு நெல் முக்குறுணி அறுநாழியு-
39 ம் கறியமுது இரண்டுக்கு மூன்று ஸஹிக்கு நெல் நானாழியும் நெய்யமுது நிசதம்
40 உழக்கினுக்கு நெல் ஐஞ்ஞாழியும் தயிரமுது பொது உரியாக மூன்று ஸஹிக்கு [த]-
41 யிரமுது நாழி உரிக்கு நெல் மூன்னாழியும் அடைக்காயமுது மூன்று ஸஹிக்கு
42 நெல் மூன்னாழியும் விறகினுக்கு நெல் இரு நாழியும் ஆராதிக்கும்
43 வெகவராஹணன் ஒருவனுக்கு நெல் பதக்கும் இவனுக்கு புடவை முதல்
44 ஓராட்டைநாளைக்கு பொன் ஐ[ஞ்]கழஞ்சும் பரிசாரகஞ் செய்யு மாணி ஒருவனுக்கு
45 நெல் அறுநாழியும் இவனுக்கு புடவைமுதல் ஓராட்டைநாளைக்கு பொன்
46 கழஞ்சும் திருமெய்காப்பான் ஒருவனுக்கு நிசத நெல் குறுணியும் இவனு-
47 க்கு புடவைமுதல் ஓராட்டை நாளைக்கு பொ[ன்*]னிருகழஞ்சும் நகனவனம் உழப்-
48 பார் இருவர்க்கு நிசத நெல் குறுணி நானாழியும் இவர்களுக்கு புடவைக்கு பொன்

Plate IIIa.

49 கழஞ்சும் சங்கிராதி ஒன்றினுக்கு சூவாயு-ஆபூசனை உட்பட பொன் கழஞ்செய்காலா-
50 க சங்கிராதி பன்னிரண்டினுக்கு பொன் பதினைங்கழஞ்சும் திருமெய்ப்பூச்சு-
51 க்கும் திருபுகைக்கும் திங்கள் அரைக்கால் பொன்னாக ஓராட்டைநாளைக்கு
52 பொன் கழஞ்சரையும் திருநமனிகை மூன்றுக்கு ஓராட்டைநாளைக்கு பொ-
53 ன் முக்காலும் திருபரிசட்டம் மூன்றுக்கு ஓராட்டைநாளைக்கு பொன் கழஞ்-
54 சும் உகச்சகள் தலைப்பறை ஒன்றும் மத்தளி இரண்டும் கறடிகெ ஒன்-
55 றும் தாளம் ஒன்றும் செகண்டிகை ஒன்றும் காளம் இரண்டும் கெ-
56 மணி ஒன்றுமாக ஆள் ஒன்பதினுக்கு புடவைமுதலுட்பட உழையூர் பொலி-
57 ஊட்டு நெல் னூற்றெம்பதின் காடியும் கச்சிப்பெட்டு நகரத்தார் பக்கல் விலைகொ-
58 ண்டுடைய நிலத்தில் சித்திரவல்லிப்பெருஞ்செறுவான பட்டியும் துண்டு-
59 ணுக்கச்செரியில் விலைகொண்டுடைய நிலத்தில் மெட்டுமதகாறு பாஞ்ச
60 செகறெப்பொத்தன் நிலத்துக்கு வடக்கில் கடி மூன்றும்[1] காடாடிகுண்-

Plate IIIb.

61 டிலின் வடக்கில் செறுவு வொன்றும் பள்ளமதகாறு ப[ர]ஞ்ச நிலத்துள்
62 கொளெரியார் பொகத்தில் வடக்கில் குண்டியுமாக கடி ஐஞ்சினால் ப-
63 ட்டி நிலமுமாக இந்நிலம் இரண்டுபட்டியும் இப்பொலியூட்டு நெல் னூற்-
64 றெம்பதின் காடியும் உவச்சர்கள் ஒன்பதின்மர்க்கு நிவகமாகவும் திருமெ-
65 முக்கிடுவார்க்கு நிசத நெல் மூன்னாழியும் கரிகாலதெற்றியில் இருவர் ஒவ[ர்]க்-
66 கு மூன்று[1] ஸஹிக்கு நிசதமரிசியறுநாழியாக நிசதமரிசி குறுணி நா-
67 னாழிக்கு நெல் முக்குறுணி அறுநாழியும் கறியமுது மூன்று[1] ஸஹி-
68 க்கு நெல் நானாழியும் விறகுக்கு நெல் மூன்னாழியும் மூன்று[1] ஸஹிக்கு நெய்[ய*]-
69 முது உழக்கினுக்கு நெல் [ஐ*]ஞ்ஞாழியும் இருவர் ஒவர்க்கும் திருநொகாவிளக்கி-
70 ரண்டினுக்கு நெ[ய்*]யுரிக்கு நெல் குறுணி நானாழியும் திருமெய்ப்பூச்சுக்கும்
71 திருபுகை[க்*]கும் திங்கள் மஞ்சாடிப்பொன்னாக ஓராட்டைநாளைக்கு பொன் பன்-
72 னிரண்டு மஞ்சாடியும் இவ்விருவர் ஒவர்க்கும் நிவந்தமாகவும் [|*] கொப்பரகெசரிப-

[1] Read மூன்று

ia.

ib.

iia.

H. KRISHNA SASTRI. SCALE ·75.

MINISTRY OF CULTURE · GOVERNMENT OF INDIA
271
CSL

iib.

38
40
42
44
46
48

iiia.

50
52
54
56
58
60

iiib.

62
64
66
68
70
72

Plate IVa.

73 நற்கு யாண்டு பதினாறாவது கச்சிப்பெ[ட்]டு ஊரகத்து நின்றருளின ஷெவர்பக்கல் இ-
74 வ்வூர் கம்புழான்பாடியார் கொண்ட பொன் எழுபத்துமுக்கழஞ்சரையும் அ -
75 திமானப்பாடியார் கொண்ட பொன் எழுபத்துமுக்கழஞ்சரையும் கஞ்[ச*]க -
76 ப்பாடியார் கொண்ட பொன் முப்பத்தைங்கழஞ்சும் எற்றுவழிச்செரியார்
77 கொண்ட பொன் பதினெண்கழஞ்சும் ஆகப் பொன் இருநூற்றுக்கழஞ் -
78 சினுக்கு கழஞ்சின்வாய் பிளவு பொலிசையாக ஓராட்டைநா -
79 ளைக்கு வஷ பொலிசைப்பொன் முப்பதின் கழஞ்சு இப்பொ -
80 ன் முப்பதின் கழஞ்சும் இஷெவர் சித்திரைதிருவிழாவுக்கு சிவஷஞ்செய்த -
81 படி திருவிழா எழுநாளைக்கும் எண்ணைக்கு பொந் எழு கழஞ்சும் எழுநாளைக்கு நா -
82 றுபூவும் நாறுசாந்துக்கும் பொன் இருகழஞ்சும் எழுநாளும் கொட்டி செய்-
83 யும் ஷெவரடியர்க்கு கொற்றுக்கும் பூசனைக்குமாக பொன் ஐங்கழஞ்சும் எழு -
84 நாளும் ஸ்ராஹ்மணஹொஜனத்துக்கு அன்றாட+கத்தால்[1] நெற்கொண்டு

Plate IVb.

85 ஊட்டுவதான பொன் பதின்(க்) கழஞ்சும் ஷெவர் பள்ளிச்சிவிகை காவுஞ்சிவி -
86 கையார்க்கும் சிறப்புவந்த உவச்சர்க்கும் எழுநாளைக்கு பொன் கழஞ்சும்
87 கண்டழிவு பொன் ஐங்கழஞ்சு[ம்*] ஆகப் பொன் நொ[ி*] திருவிழாவுக்கு விளக்கு பி -
88 டிப்பாரும் கொடி எடுப்பாரும் கம்புழான்பாடியாரும் அதிமானப்பாடியாரும்
89 எற்றுவழிச்செரியாரும் கஞ்சகப்பாடியாரும் [ி*] இஷெவர் செரியான சொழாநிய-
90 மத்து முன்புள்ள தொளாச்செவியரான எலாக்கெயர் எச்சற்றமெ -
91 யில் இவ்வெலாக்கெய்யர் வ-ஒவ-ஜ்ஜ-ரிகி இறை இறுக்க[க்*]கடவரல்லாமெ -
92 யில் இச்செரிக்கு புறத்துநின்று வந்தெறின குடிகளை மனையால் திங்கள் நாழி
93 உழக்கெண்ணையும் இருநாழி அரிசி[யு*]ம் இஷெவர்கெ யிறையாக கொண்டு மற்று இந்க-
94 காஞ்சுட்டின இறெ எப்பெற்பட்டதும கொள்ளாதிதாகவும் இவர்களை இதன்றி மற் -
95 று இறெ காட்டினார் கெங்கெ இடெ குமரி இடெ செய்தார் செய்த பாவங் கொள்வ-
96 தாகவும் என்று இப்பரிசு மதிறெயும் ஈழமுங்கொண்ட ஸ்ரீபரகெசரிபந்நற்கு

Plate Va.

97 யாண்டு பதினெட்[ட]ாவது இக்கச்சிப்பெட்டு நகரத்தார் செய்த வ்யவஸ்ஷெபடியெய் [இ]-
98 ஷெவரும் இவக்களை[2] இ[வ்*]விறெயெய் கொள்வதாகவும் இச்செரியார் இஷெவர்க்கு
99 கணக்கு இடுவதாகவும் இவனுக்கு இஷெவர் பண்டாரத்தெ நிசதம் குறுணி நெல்லும்
100 ஆண்டுவரை இருகழஞ்சு பொன் இடுவதாகவும் இவ்வூர் இரணஜயப்பாடி எகவிரப்
101 பாடி வாமனசங்கரப்பாடியுமாக மூன்று செரிச்சங்கரப்பாடியாரும் கொண்ட பொன்
102 இருபதின் கழஞ்சினால் மூன்பு நின்ற செரியாரெ கடவ நொஹாவிளக்கொந் -
103 றும் சொழ[ா*]நியமத்தாரட்டும் எண்ணை ஸஹிவிளக்கெரிப்பதாகவும் இற -
104 ண்டு ஸ்ரீகொயிலுள் தெவர்களை உத்தரமயநஸம்ரக்ஷியும் சித்திறெவிஷ-வும் ஸ-
105 வனமாட்டுவதற்கும் திருவிழாவிற்கு விளக்கு பிடிப்பாற்கும் கொடி எடுக்குமாளுக்-
106 கும் திருமுற்றம் புகுந்த வா-ஷெநாயன்மாற்கு அரிசி[3] துணியும் கொஷி செய்தானு-
107 க்கு அரிசி[3] துணிப்பதக்கும் வ-ஒஜனைப்பொன் அரெக்கழஞ்சும் மற்றும் ஸ்ரீகொயிலுள்
108 குறெவுள்ளன நிவந்தம் பாராதெ கண்டழிவிலெ செய்வதாகவும் இத்தெவர் ஸ்ரீக[ா]-

Plate Vb.

109 ய-ரும் இடெயூறுள்ளன பதினெட்டுநாடியாருமே கடெக்கண்டு[4] திரந்துகுடுப்[பா]-
110 ராகவும் இஞ்ஞகரத்து நகரமாள்வானும் ஆட்டெவாரியரும் எற்றுவழிச்செரியாரும்
111 கஞ்சகப்பாடியாரும் இத்தெவர் விசம் அழிந்தது ஆண்டுதொறும் திருவிழாச் செய்த-
112 வளவெ கணக்கு காணபதாகவும் இச்சுட்டப்பட்ட இரண்டு செரியாருமெ தெவர்பண்-
113 டாரத்து வெத்த நிவந்தங் கொண்டு திருமெ[ய்*]காப்பு இடுவதாகவும் இத்தெவர் ஸ்ரீகாயு-
114 ம் கடெக்காண்பாரையும் திருமெய்காப்பானையும் கணக்கெழுதுவானை-
115 யும் நகரமெ ஜவஸ்ஷெசெய்து இறைகொள்ளப்பெறாததாகவும் ஸ்ரீகொயி-
116 லுக்கு ஸ்ரீகொயில் நம்பா[ய்] நிரம்பினாரெப் பிறாதுவிடில்[5] வெதம்வ[ல்*]ல ஸ்ரா-

---

[1] The symbol + cannot be read as *ka* (க) nor could it stand for the numeral one (௧). Probably it is a mark to indicate that the space between ட and க left by the engraver by mistake has to be cancelled.

[2] Read இவர்களை.

[3] Read தூணி.

[4] Read தீர்த்து.

[5] Read ப்பெறாதுவிடில்.

117 ஹணனையெ ஆராதிக்க இடுவதாகவும் இப்பரிசு அதிகாரஞ்செய்வாரெவ அறெ[ஓ]-
118 லை செய்தென் இஞ்ஞக[ர*]த்திர் விரப்பாடி யூ)ஷுன் நாற்ப[த*]தெ[ண்*]ணாயிர-
மங்கலாதித்த-
119 நென் எழுத்து [|*] இக்கச்சிப்பெட்டு நகரத்தார்பக்கல் விலைகொண்ட நிலம் ஓலொக-
120 மாராயப்பெருஞ்செறுவில் கிழக்கில் மெற் மிகுதிகுறெவு உட்பட விற்றுக்குடுத்-
தொம் மா-
121 னகரத்தொம் [|*] இந்த ஶாஸநம் எழுத்து வெட்டின அறந்தாங்கி பொர்மிகவிரனு[1]

TRANSLATION.

(Line 1.) . . . . . and he likewise invested (*for interest*) these two hundred pieces of gold in those same quarters (*vâṭaka*) called Karuvuḷâṉpâṭi, Kaṁsahappâṭi, Atimâṉappâṭi and Êṟṟuvaḷichchêri of those *paṭṭasâlins* of the two families. There being no managers (*śrîkâryakṛit*) to supervise the receipts and expenses of that same (*temple of*) Hari (*i.e.*, Vishṇu),—of the income arising out of the interest on gold (*invested*) and the tolls on (*things*) measured by weight, capacity, *etc.*, that same king himself appointed for doing the work of (*temple*) management (*śrîkârya*) those same weavers born in the two quarters, *viz.*, Atimâṉappâṭi and Karuvuḷâṉpâṭi of those same (*four*) quarters.

(L. 6.) The Chôḷa (*king*) who was the destroyer of Madhurâ (*i.e.*, Uttama-Chôḷa Madhurântaka) commanded that the residents of Śôḷâniyamam must give per month two *prasthas* and one *kuḍubaka* of rice and (*one*) *prastha* of oil to (*the god*) Tridhâmam (Vishṇu) standing in (*the temple* of) Ûraka and that no taxes which may be levied by the king be collected (*from these*) in consideration of (*their*) poverty. Thereupon the city-magnates also authorized this. Consequently the house-holders residing in Śôḷâniyamam together with the managers of (*the temple of*) Hari whose abode is in Ûraka, must write out in turn one after another the (*accounts of*) income and expenditure and show (*them*) every month to these weavers of royal garments living in the four quarters (*mentioned above*).

(L. 11.) In the sixteenth year (*of the reign*) of the glorious king Parakêsarivarman *alias* the illustrious Uttama-Chôḷadêva, when (*this*) lord was pleased to remain in the (*hall called*) Chitra-*maṇḍapa* on the southern side within (*his*) palace[2] at Kachchippêḍu, the officer (*adhikâri*) Śôḷamûvêndavêḷâr seeing that no provision for expenses (*nibandam*) was previously made for this god, made the request that the king (*emberumâṉ*) may be pleased to order that the *kôlniṟai-kûli* and *kâlaḷavu-kûli* of this Kachchippêḍu together with the proceeds in the enjoyment of this (*god*) from the lands purchased for this same god in Kachchippêḍu and Tuṇḍuṉukkachchêri and other (*income*) derived by interest (*poliyûṭṭu*), (*may be used*) to provide for the *nibandam* of the god who is pleased to stand in (*the temple of*) Ûragam[3] at this Kachchippêḍu and that the two *chêris* of this Kachchippêḍu may manage the business (*śrîkârya*) of this god.

(L. 21.) (*The king*) was pleased to order (*as follows*) :—"You shall yourself have the (*necessary*) provision made for the *nibandam* of the god who is pleased to stand in (*the temple*

---

[1] Read பொர்முக Only a few lines are wanting to complete the record; consequently a single plate appears to have been lost at the end.

[2] Sometimes *kôyil* is also taken for a temple; it is doubtful if the king's palace always adjoined a temple or was otherwise connected with it.

[3] This is the name of one of the old temples at Kâñchî mentioned in the *Nâlâyiraprabandham* and refers to the present Ulagaḷanda-Perumâḷ temple (*Madras Epigraphical Report* for 1893, page 6).

272

iva.

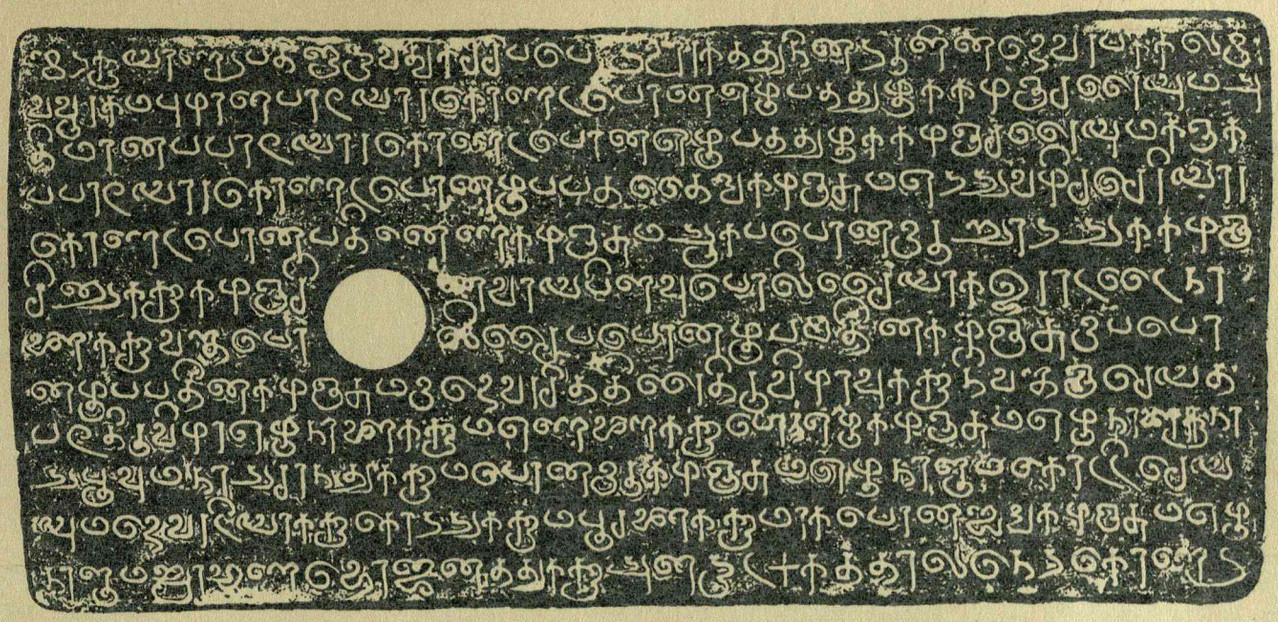

ivb.

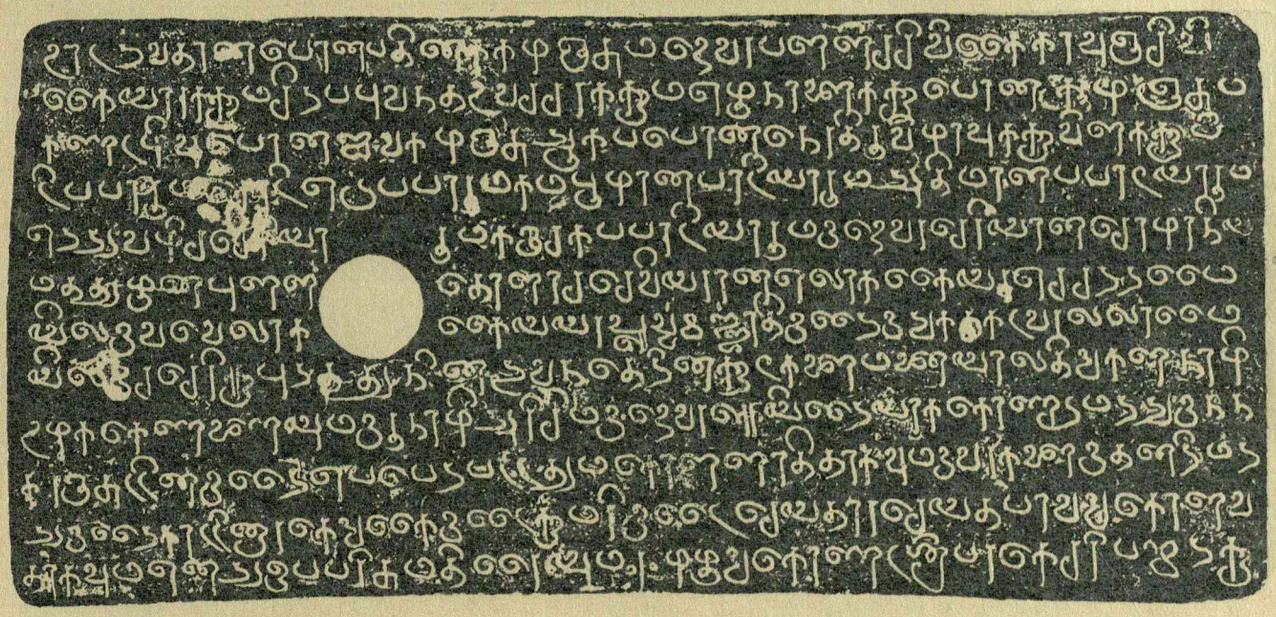

va.

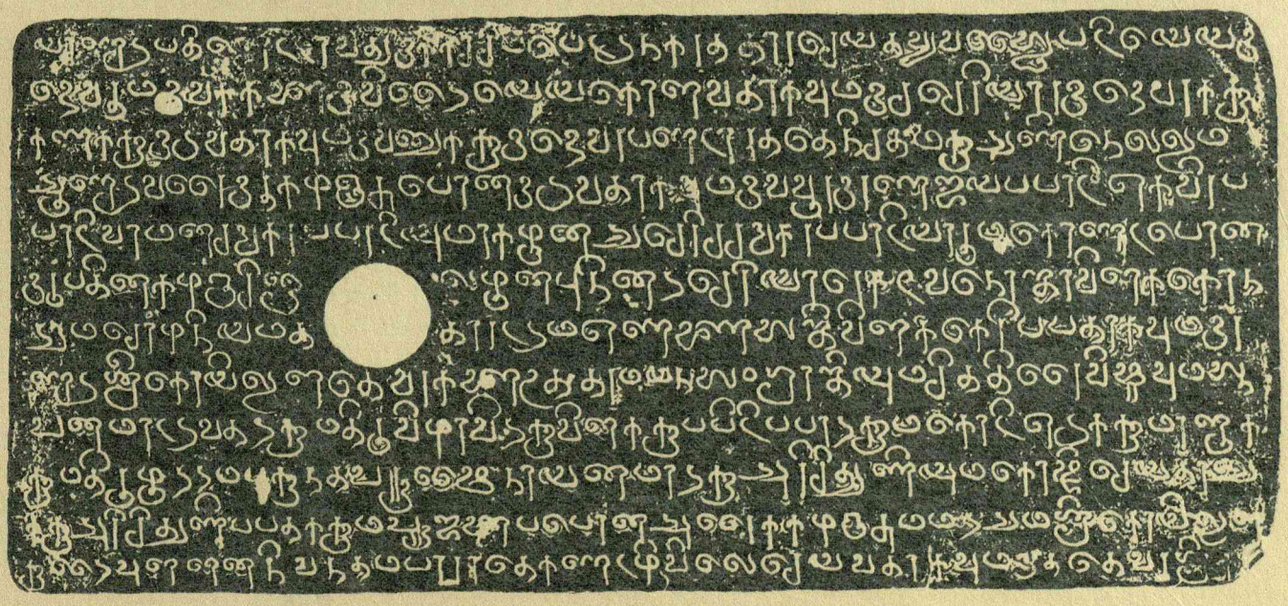

H. KRISHNA SASTRI. SCALE ·75.

MINISTRY OF CULTURE · GOVERNMENT OF INDIA
संस्कृति मंत्रालय · भारत सरकार
CSL

110
112
114
116
118
120

of) Ûragam at this Kachchippêḍu, (*from*) the *kôlniṟai-kûli* and *kâlaḷavu-kûli* of this village, (*from*) the lands acquired (*by the temple*) by purchase and (*from*) the income derived by interest. The two *chêris* of this village, *viz.*, Kambuḷâṉpâḍi and Atimâṉappâḍi, shall manage the business of this god. In this way shall you carry out the *nibandam*."

(L. 25.) (*Thus*) at the request of the officer Nakkaṉ Kaṇichchaṉ *alias* Śôḷa-Mûvêndavêḷâṉ of Śikkal, the *nibandam*, which was caused to be made (*from*) the *kâlaḷavu-kûli*, and the *kôlniṟai-kûli*; from the income from the lands purchased by this god; from the five hundred *kâḍi* of paddy which (*being the income*) as interest of this god according to the investment deed (*engraved*) on stone in the 22nd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman was measured out by (*the measure called*) *eṇṇâlippoṟkâl* of their village for one year, (*as interest*) on the 250 *kaḷañju* of gold deposited with the members of the assemblies of Kûram and Ariyar Perumbâkkam; from the one hundred and fifty *kâḍi* of paddy which was measured out as interest for one year on fifty *kaḷañju* of gold received by the members of the assembly of Uḷaiyûr (*in the same year of the same king*) according to the deed (*engraved*) on stone; and from one *kaḷañju* and four *mañjâḍi* of gold which was paid as interest, for one year, on the twenty-four *kaḷañju* of gold received by the members of the assembly of Oḷukkaipâkkam, according to the deed (*engraved*) on stone in the 9th year of (*the reign of*) king Vijaya Kampavarman, was thus organised.

(L. 38.) Three *kuṟuṇi* and six *nâḷi* of paddy for sacred offerings (*to be given*) at the three junctures (*sandhi*) (*of the day*); four *nâḷi* of paddy for two vegetable offerings (*to be given*) at the three junctures (*of the day*); five *nâḷi* of paddy for (*one*) *uḷakku* of the daily ghee offering; three *nâḷi* of paddy for (*one*) *nâḷi* and (*one*) *uri* of curd which was (*to be offered*) at the three junctures (*of the day*) at the rate of one *uri* of curd each time; three *nâḷi* of paddy for areca-nut offering at the three junctures; two *naḷi* of paddy for firewood; one *padakku* of paddy for one Brâhmaṇa who knows the Vêdas and performs worship; five *kaḷañju* of gold (*given*) to this man as cloth money (*puḍavai-mudal*) for the period of one year; six *nâḷi* of paddy for one *mâṇi* who does service (*in the temple*); one *kaḷañju* of gold (*given*) to this man as cloth money (*puḍavai-mudal*) for the period of one year; one *kuṟuṇi* of paddy daily for one man who watches the sacred images (*of the temple*); two *kaḷañju* of gold (*given*) to this man as cloth money (*puḍavai-mudal*) for the period of one year; one *kuṟuṇi* and four *nâḷi* of paddy per day for two persons who work in the flower garden; (*one*) *kaḷañju* of gold (*given*) to these for cloth[1]; fifteen *kaḷañju* of gold for the twelve *Saṁkrântis* at the rate of (*one*) *kaḷañju* and a quarter of gold for each *Saṁkrânti*, including the priests' honorarium (*âchârya-pûjaṇai*); (one) *kaḷañju* and a half of gold for a period of one year for (*sandal-paste*) rubbed over the sacred body (*of the god*) and sacred smoke (*incense*), at the rate of one-eighth *poṉ* per month; three-quarters of a *poṉ* for the period of one year for three sacred baths (*namanigai*); (*one*) *kaḷañju* of gold for the period of one year for three sacred cloths. One hundred and fifty *kâḍi* of paddy (*which is the income*) by interest (*measured out*) by Uḷai-ûr (*were assigned*) inclusive of cloth money to nine persons of musicians (*ugachchagal*), *viz.*, one (*who beats*) the *talaipparai*, two drummers (*mattaḷi*), one (*who beats*) the *karaḍigai*, one (*who strikes*) the *tâlam*, one (*who beats*) the *śeganḍigai*, two (*who blow*) the trumpets and one (*who sounds*) the hand-bell (*kai-maṇi*). One *paṭṭi* (*of land*) called

[1] The words 'for the period of one year' are omitted here by mistake.

Śittiravallipperuñjeru (*included*) in the lands purchased from the merchants (*nagarattâr*) of Kachchippêḍu and (*one*) *paṭṭi* of land of five *taḍis*, consisting of three *taḍis* (*included*) in the land purchased at Tuṇḍuṇukkachchêri which lies to the north of the land of Śendaraippottaṉ and is irrigated by the channel which flows from the high level sluice, of one *śeruvu* to the north of the (*field*) *Kâḍâḍi-kuṇḍil* and of (*one*) *kuṇḍil* to the north of (*the land which is in the*) enjoyment of Kôṉêriyâr and is (*included*) in the lands irrigated by the channel which flows from the low-level sluice,—in all, these two *paṭṭis* of land and the above-mentioned one hundred and fifty *kâḍis* of interest-paddy shall provide the expenses (*nibanda*) on account of the nine persons who form the musical troupe. Three *nâḷi* of paddy (*were provided*) daily to those who smear (*the temple*) with cow-dung. Also (*the following*) are to be the expenses (*nibanda*) of the two gods mentioned below:—three *kuṟuṇi* and six *nâḷi* of paddy on account of the two gods in the sculptured hall of Karikâla (Karikâla-teṟṟi), at *six nâḷi* of rice (*and*) one (*kuṟuṇi*) and four *nâḷi* of rice (*to be offered respectively*) at the three junctures daily (*of the day*) to (*each* of) these two gods; four *nâḷi* of paddy for vegetable offerings (*to be given*) at the three junctures (*of the day*); three *nâḷi* of paddy for firewood; five *nâḷi* of paddy for (*one*) *uḷakku* of ghee-offering (*required*) at the three junctures (*of the day*); one *kuṟuṇi* and four *nâḷi* of paddy for (*one*) *uri* of ghee (*required*) for two sacred perpetual lamps to the two gods; twelve *mañjâḍi* of gold for (*sandal paste*) rubbed over the sacred body (*of the images*) and for the sacred smoke (*incense*) for the period of one year at the rate of (*one*) *mañjâḍi* of gold per month.

(L. 72.) In the 16th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, from the god who was pleased to stand (*in the temple*) of Ûragam at Kachchippêḍu, the residents of Kambuḷâṉpâḍi (*a quarter*) of this village, received 73 *kaḷañju* and a half of gold; the residents of (*the quarter*) Atimâṉappâḍi received 73 *kaḷañju* and a half of gold; the residents of (*the quarter*) Kañjagappâḍi received 35 *kaḷañju* of gold and the residents of (*the quarter*) Êṟṟuvaḷichchêri received 18 *kaḷañju* of gold. (*Thus*) for the total gold of 200 *kaḷañju*, the interest which accrues for the period of one year at the rate of one *piḷavu*[1] on each *kaḷañju* (*for a month*), was thirty *kaḷañju* of gold. These thirty *kaḷañju* of gold were used in providing for the expenses (*nibanda*) of the *Śittirai-tiruviḷâ* (*festival*) of this god in the following manner:—7 *kaḷañju* of gold for oil (*required*) for the seven days of the festival, 2 *kaḷañju* of gold for sweet-smelling flowers and scented sandal-paste on (*these*) seven days; 5 *kaḷañju* of gold for food and presents to the devotees who form the *koṭṭi* (*gôshṭhî*)[2] during (*these*) seven days; 10 *kaḷañju* of gold for the food of the Brâhmaṇas during (*these*) seven days by purchasing paddy . . . . . [3] and feeding (*them*); (*one*) *kaḷañju* of gold for the palanquin-bearers who carry the palanquin of the bed-chamber of the god and for the musicians invited for the seven days of the festival; and 5 *kaḷañju* of gold for miscellaneous expenses. Thus the gold being equal (*to the expenses specified*), the lamp-bearers and flag-hoisters for the festival (*shall be*) the residents of Kambuḷâṉpâḍi, Atimâṉappâḍi, Êṟṟuvaḷichchêri and Kañjagappâḍi.

---

[1] The word generally means a split or fraction. Dr. Winslow gives it as being equal to one half of a *kundumani* (weight) of gold.

[2] The words ஒதுவாடியார் and ஒதாடி may also be taken in the sense of dancing girls and some particular form of their dance; but this is not likely, for then the word பூசை 'worship' would not have been used in connexion with the temple dancing girls.

[3] அன்றாடசத்தால் of the original is not intelligible

(L. 89.) Whereas Tolâchcheviyar *alias* Êlâkkaiyar, the former residents of Śôlâniyamam, a *chêri* (*quarter*) of this god, have decreased in numbers and these Êlâkkaiyar are unable to pay taxes as per old custom, the inhabitants who come from outside this *chêri* and settle (*in it*) (*shall*) give (*one*) *nâli* and (*one*) *ulakku* of oil and two *nâli* of rice per house per month as tax (*payable*) only to this god, and shall not pay any other taxes fixed by the town magnates. Those who show (*in the books*) against them any taxes other than the said (*taxes*) shall incur the sin committed by the people who commit (*sin*) between Gaṅgâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin).

(L. 96.) Thus this god shall receive these taxes from these inhabitants in the manner described above, according to the very settlement (*vyavasthai*) made by the merchants of this Kachchippêḍu in the eighteenth year of (*the reign of*) the glorious Parakêsarivarman who took Madirai (Madura) and Îlam (Ceylon). The accounts of this god shall be maintained by (*one of*) the inhabitants of this *chêri* and he shall be paid from the treasury of this god (*one*) *kuruṇi* of paddy per day and two *kalañju* of gold per year.

(L. 100.) The Śaṅkarappâḍiyâr[1] of the three quarters, *viz.*, Raṇajayappâḍi, Êkavîrappâḍi and Vâmana-Śaṅkarappâḍi of this village having received twenty *kalañju* of gold shall burn one perpetual lamp which these inhabitants of the above-mentioned quarters have agreed (*to do*) and an evening lamp from the oil supplied by the inhabitants of Śôlâniyamam.

(L 103.) For bathing the gods in the two sacred temples (*śrîkôyil*) (*on the occasion of*) *Uttaramayana* (Uttarâyaṇa)-Saṁkrânti and *Śittirai*-Vishu, for the lamp bearers and the man who hoists the flag during (*these*) festivals and for the chiefs of the assembly (*parushai*) who enter the sacred court (*of the temple, to supervise*), one *tûṇi* of rice (*has been provided*); for one who organises the *gôshṭhi*[2], (*one*) *tûṇi* and (*one*) *padakku* of rice; and half a *kalañju* of gold as honorarium (*for the same*). Other items (*of expense*) in the sacred temple which are omitted (*to be mentioned*) shall be met from miscellaneous expenditure, without taking note of the provision (*nibanda*) (*made above*).

(L. 108.) The (*Śrîvaishṇava*) devotees of the 18 *nâḍu* shall alone supervise and set right all obstructions to the management of the (*temple*) business of these gods. The Chief Merchant (*nagaram-âlvân*) of this guild (*nagara*), (*the members of the*) Annual Supervision Committee (*âṭṭai-vâriyar*), the residents of Êṟṟuvalichchêri and Kañjagappâḍi, shall, every year, look into the accounts of the expenses (*incurred*) on (*viśam*[3]) these gods, soon after the festivals are celebrated. The residents of the above-mentioned two *chêris* alone shall provide for the watch of the sacred images as per the settlement (*nibandam*) deposited in the treasury of the gods.

(L. 113.) The mercantile guild shall itself choose the superintendent of the sacred business (*in the temple*) of these gods, the watchman of the sacred images and the accountant and shall not receive (*any*) taxes (*from them*). If persons fully knowing the (*duties of*) worship in sacred temples are not obtainable for (*this*) sacred temple, a Brâhmaṇa versed in the Vêdas shall alone be appointed to perform the worship.

(L. 117.) Thus at the command of the officers, I, Nâṟpattennâyira Maṅgalâdittan, an arbitrator (*madhyastha*) of Vîrappâḍi of this city, executed (*i.e.*, wrote) this document (*aṟai-ôlai*) by order. (*This is*) my writing. We (*the members*) of the great

[1] The term Śaṅkarappâḍi appears to be a general name applied to the quarter in which the *śaivas* of a town lived.

[2] A term applied to the congregation of devotees who sing the glory of the god, either Śiva or Vishṇu.

[3] The word விசம் is not found in Dr. Winslow's *Tamil Dictionary*. It may stand for விசம் in which case விசம் அழிந்தது would mean the smallest amount spent.

guild of merchants sold with excess and deficiency (*in measurement*), the land (*lying*) east to west[1] in the (*field*) Lôkamârâyapperuñjeru (*which we had*) purchased from the citizens of this Kachchippêḍu. Arantâṅgi Pôrmugavîraṇ. . . . . who engraved the letters of this charter (*śâsanam*). . . . . .

No. 129.—ON THE WEST AND SOUTH WALLS OF THE NAGESVARASVAMIN TEMPLE AT KUMBAKONAM.[2]

This inscription is dated in the 4th year of Parakêsarivarman and registers the gift of a lamp to the temple of Tirukkîḷ-kôṭṭam at Tirukkuḍamûkkil (*i.e.*, the Nâgêsvara temple at Kumbhakônam). The astronomical details given in the record were verified by Diwan Bahadur L. D. Swamikkannu Pillai and found to be correct for Madhurântaka Uttama-Chôḷa, the uncle of Râjarâja I. The date corresponds to Thursday, the 22nd April A.D. 975[3].

TEXT.

1 கொப்பரகெஶரிபதற்க்கு யாண்டு ௪ ஆவது வடகரைப்பா -

2 ம்பூர்காட்டுத் தெவதாநம் . . . . . .

3 ஶேஷநாயற்று வியாழக்கிழமையும் நவநியும் பெற்ற மகத்தன்று திருக்குடமுக்கில் முல-
பருடைப் பெருமக்களொம்

4 அரிவாளனழித்தா . . . . . கண்கண்டா . . . . . ய்க்கொளரில்
காரி கொழம்பனை[4]ச்சார்த்தித் திருக்கிழக்கொட்டத்து வாரேஷ்வாதிக்கு வைய்த்த
திருநொந்தாவிளக்கு ஒன்றினுக்கு . . . . . விற்றுக்குடுத்த
நிலமாவது[5]

TRANSLATION.

In the 4th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, on the day of Makhâ which corresponded to a Thursday and to the ninth *tithi* of the month of Mêsha, we the great men of the chief assembly (*mûlaparudai*) of Tirukkuḍamûkkil . . . . . which was a *dêvadâna* in Pâmbûr-nâḍu on the northern bank (*of the Kâvêrî*), sold the following land . . . . . on account of one sacred perpetual lamp which was placed for the great god (*paramasvâmin*) at Tirukkîḷ-kôṭṭam on behalf of Kâri Koḷamban, one of the [*Kai*]*kkôlas*. . . . .

No. 130.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE UMAMAHESVARA TEMPLE AT KONERIRAJAPURAM.[6]

This inscription is dated in the 6th year of Parakêsarivarman Uttama-Chôḷa. It registers the grant of a land for a lamp to the temple of Âdityêśvaram-udaiya-Mahâdêva at Tirunallam.

TEXT.

1 [ஷ்ஹி ஶ்ரீ] [॥*] [உ]த்தமசொ[ழரான ெ]காப்பரகெஸ[ரிப]ர்க்கு யாண்டாறுவது[7]
திருநல்லத்து ஆதிதெவுஸ்வரமுடைய மஹாதெவர்க்கு எழி[ஞா]ர்கிழவன் . . . ன்-
ன . . . . . வநாதிதுவத் ஒரு நொநாவிளக்கெரிய காநிகரிடை யான்
[8]தெ[வனய்]கொண்டு இதற்கு தெ-

---

[1] *Kilakkilmêr* may perhaps be a mistake for கிழக்கில் மேடு, *i.e.*, the high ground on the eastern side.

[2] No. 245 of 1911.

[3] *Vide Madras Epigraphical Report* for 1912, page 65, paragraph 20.

[4] Read கொழம்பனை.

[5] The inscription stops here.

[6] No. 638 of 1909.

[7] The length of ற is indicated by a separate symbol.

[8] Read தெவனை.

2 வஹ-ஶ்ரீ[யிலெய் நி]க்கின நிலம் மிடுர்ப் பாலாசிரியன் குளவம்பகல் நிலத்துக்கு மெற்கும் தென்பாற்கெல்லை ஶஷஹவாஹந[வா]ய்க்காலுக்கு வடக்கும் [மெல்பாற்கெல்லை பா]-லாசிரியன் சாத்தன் காரியும் தம்பியும் நிலத்துக்கும் [ஊர்]வாய்க்கா[லு]க்கும் கிழக்-கும் வட-

3 பா[ற்]கெல்லை இ[வ][ர்*][கள்] நிலத்துக்கெ[ய்] தெற்[கு]மான நிலம் காலெயரைமா-ழுகிரிகைக்கிழ்முக்காலெயரைக்காணியரைக்காணி [இ]ந்நிலம் [ஶநூ]ராஷிகூவத் ஒரு [நொஹாவிளக்கெரிய] நிக்கித்து இது பஹாஹெஷ்வாரகெஷ இவ்வி[ளக்கு] இவன் வைத்த[து] [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 6th year of (*the reign of*) Uttama-Chôḷa *alias* king Parakêsarivarman, the headman of Eḷiṉûr . . . . . for burning one perpetual lamp, as long as the moon and the sun (*endure*), to (*the temple of*) Âdityêśvaram-uḍaiya-Mahâdêva at Tirunallam. (*The boundaries of*) the land which I, on behalf of Dêvaṉ[1] in presence of the 'Karaṇikas,' (*set apart*) for this (*purpose*) and excluded from the lands of the god (*are as follow*):—(*The eastern boundary is*) to the west of the land (*called*) Kuḷavampandal (*belonging to*) Pâlâśiriyaṉ of Mîḍûr; the southern boundary is to the north of (*the channel called*) Ṛishabhavâhana-vâykkâl; the western boundary is to the east of the land (*belonging to*) Pâlâśiriyaṉ Śâttaṉ Kâri and (*his*) younger brother and to the channel of the village; the northern boundary is to the south of the land (*belonging to*) these same (*persons*).

(L. 3.) (*The total extent of*) the land thus (*described*) (*viz.*,) (*one*) quarter, one-fortieth, one three-hundred and twentieth and $\frac{1}{320}$ of three-fourths, one hundred and sixtieth and one hundred and sixtieth[2]. This land was excluded (*being set apart*) for burning one perpetual lamp as long as the moon and the sun (*endure*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*). This lamp was given by this person.

No. 131.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE NAGESVARASVAMIN TEMPLE AT KUMBAKONAM.[3]

This is another record of Parakêsarivarman which supplies the astronomical details of week-day, month and *nakshatra* and enables us to fix the exact date of the record. Diwan Bahadur Swamikkannu Pillai has calculated and found the details to be correct for the eighth year of Parakêsarivarman Uttama-Chôḷa who ascended the throne in A.D. 969–70. The date corresponds to Thursday, the 30th January A.D. 979.[4] Uḍaiyâr-Gaṇḍarâdittatteriñja-Kaikkôḷar[5] must have been the name of a regiment called after king Gaṇḍarâditya, the father of Uttama-Chôḷa.

TEXT.

1 [ஷ்]ஷ்தி [ஶ்ரீ] [||*] கொ[ப்பர]-
2 கெசரி[பந்]ம்க்கி[யா]-
3 ண்டு அ எட்டாவது இ-
4 வ்வாண்டு வடகரைப்ப[ர]-
5 ம்பூர்நாட்டுத் தெவத[ர]-

---

[1] The words காரிகரிடை யான் தேவனய்கொண்டு are not quite intelligible. The translation offered is purely tentative.

[2] The repetition of அரைக்காணி in the text seems to be a mistake.

[3] No. 229 of 1911.

[4] *Madras Epigraphical Report* for 1912, page 65, paragraph 20.

[5] Compare similar names of regiments above, Vol. II, Introduction, page 9.

6 ன[ம்*] திரு[க்*]குடமுக்கில் திருக்-
7 கிழக்கொடட்த்தில் [வ]-
8 ரஷ்வாதிக்கு இவ்வாட்டைய் கும்-
9 பநாயற்றில் வியாழக்கிழமை பெ-
10 ற்ற அ[விட்ட]த்திந் நான்று உடைய-
11 ரார் . . . . . , [1] ஞ்ச கைக்கொ-
12 ள[ரை] . . . . . தன் பிச்ச(ன்)னை ெ-
13 . . யங்கு . . . . . அரையன்
14 வச்[ச] தி[ருனெந்]தா[வி]ளக்கு க ஒன்-
15 றுக்கு . . . . . [ஈ]ரூ இவய்[2]-
16 கொண்டு . . . . . தெவன்புறம்
17 . . ஆ . . . . . ருடி மாதெவன்
18 காரி [அ]ட்டகட[வ]ெ . . . . . இவ-
19 . . . . . விளக்கும் ச . . . . . .
20 . . . . . இது வ[ா]ஹெஷ்வாரகெஷ [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 8th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman —in this year—on the day of Avitta (*Śravishṭhâ*) which corresponded to a Thursday in the month of Kumbha of this year, ... taṉ Pichchaṉ *alias* . . . . araiyaṉ . . . . . Uḍaiyâr [Gaṇḍarâdittateri]ñja-Kaikkôḷa . . . . . gave 96 . . . . for one perpetual sacred lamp to (*the temple of*) the god (*paramasvâmin*) of Tirukkîḷkôṭṭam at Tirukkuḍamûkkil which was a *dêvadâna* of Pâmbûr-nâḍu on the northern bank (*of the Kâvêrî*). Having received these, the [shepherd] Mâdêvaṉ Kâri . . . . . Dêvaṉpuṟam, shall measure out . . . ghee . . . lamp also. This is placed under the protection of (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras*.

No. 132.—ON THE NORTH BASE OF THE SECOND PILLAR IN THE ROCK-CUT CAVE IN THE PUNDARIKAKSHA-PERUMAL TEMPLE AT TIRUVELLARAI.[3]

This unfinished inscription is dated in the 8th year of Parakêsarivarman and registers a gift of [2]0 *kaḷañju* of gold for offerings to the god Kṛishṇa and his consort Rukmiṇî. The donor was Îrâyiraṇdêvi-Ammaṉâr, the wife of 'the lord who died on the back of an elephant'.

This is the earliest reference in *South-Indian Inscriptions* to the worship of Kṛishṇa and Rukmiṇî. By the clause 'the lord who died on the back of an elephant' we have probably to understand Prince Râjâditya who, in the large Leyden grant, is stated to have met with his death on the back of an elephant in an encounter with Kṛishṇarâja (*i.e.*, the Râshṭrakûṭa king Kṛishṇa III.)[4]. King Parakêsarivarman must, therefore, be identified with either Madhurântaka Uttama-Chôḷa or with Âditya-Karikâla II.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெஷரி வந்நற்க்கு யாண்டு அ ஆவது திருவெள்ளறை பெரியஸ்ரீ-
2 கொயிலில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்க்கும் ஸ்ரீரு[க்]கிணிப்பி[5]ராட்டியார்க்கும் உடையார் ஆனைமெற்று-
3 ஞ்சினார் தெவியார்[6] இராயிரன்றெவியம்மனார் குடுத்தபடி எழுதியது ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்க்கு

---

[1] The gap shows traces of the syllables கண்ட ராதித்தத்தெரி.

[2] Read இவை.

[3] No. 534 of 1905.

[4] See *Madras Epigraphical Report* for 1912, page 62, paragraph 14.

[5] The letters ப்பி are written as a conjunct consonant in the original.

[6] Read ஈரா.

4 இரண்டு வாவும் அஷ்டமியும் [1]ஸம்ரராஜியும் இந்நாள்[ளொன்றைக்கு] நாணழி நாணழி[2] அரிசி-

5 [ய]ால் அமு[து*]படிம்முது[3] செய்விக்க வைத்த பொன் திருவெள்ளறைகல்லா[ல்*] முதல-

6 . . . . . ருபதின் கழஞ்சும விளக்கொன்றுக்கு வைத்த பொன் திருவெள்ளறை-கல்லால்[4]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 8th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, (*the following*) was engraved (*i.e.*, recorded) as the gift (*made*) by Îrâyiraṇdêvi-Ammaṇâr, the consort of 'the lord who died on the back of an elephant' (Uḍaiyâr Âṇaimêṟṟuñjiṇâr) to the glorious (*god*) Krishṇa and the glorious goddess Rukmiṇî in the sacred big temple (*periya-śrîkôyil*) at Tiruvellaṟai. [Twenty] *kalañju* of gold (*weighed*) by the stone (*called after*) Tiruvellaṟai, were deposited for offering food prepared from four *nâḻi* of rice to the glorious (*god*) Krishṇa on each one of the (*following*) days (*viz.*,) the two *vâvu* (?), Ashṭami (*eighth tithi*) and Saṅkrânti. And for one lamp, was deposited . . . . gold (*weighed*) by the stone (*called after*) Tiruvellaṟai.

No. 133.—ON THE WEST WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE ADIMULESVARA TEMPLE AT TIRUPPALATTURAI.[5]

The inscription is dated in the 8th year of Parakêsarivarman and refers to the re-engraving of certain documents of land-gifts made in the 18th and 20th years of the reign of Parântaka I. The original documents, which had been engraved on the steps (*paḍikaṭṭu*) of the old central shrine of the temple of Tiruppâtturai had become weather-worn and it is stated that the assembly of Uttamaśîli-chaturvêdi-maṅgalam ordered their restoration.

Among the boundaries of the lands granted are mentioned Vîraśrî-Kâmugavadi, Âdichcha-vâykkâl, Kôdaṇḍarâmavadi and Uttamaśîli-vâykkâl already referred to in the other inscriptions from Tiruppalâtturai.

The ruling king Parakêsarivarman must be identified with one of the three kings, *viz.*, Ariñjaya, Âditya-Karikâla II. or Uttama-Chôla Madhurântaka who bore that epithet, and ruled between Madiraikoṇḍa Parântaka I. and Râjarâja I. I am inclined to think that the reference is probably to the last.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெஸரிவ[ர்*]க்கு [ய]ாண்டு அ ஆ[வ]து தெந்-

2 கரை ஸ்ரீ ஹுஷெயம் ஸ்ரீஉத்தமசிலிச்சதுர்வ்வேதிமங்க[ல]த்துப் பெ-

3 ருங்குறிஸலெயொம் இத்திருப்பாத்துறை ஷோஷெவலட்டா-

4 ரகர் பழைய ஸ்ரீவிமாநத்துப் ப[டி]க்[க]ட்டில் வெட்டிந எழுத்துப்படி செ[ா]ர்த்த-

5 படி இவ்வா[ண்டு [6]ஸ்ரா]ஷெவெ செய்த பரிசா[வ]து மதிரைகொண்ட [கெ]ாப்பரகெ-[ஸ]-

6 ரிவ[ர்*]க்கு யாண்டு ௰அ ஆவது இவ்வூர் உட்குறை வீரஸ்ரீகாமுக[வ]திக்கு மெற்-

7 க்கு ஆதிச்சவாய்க்காலுக்கு வடக்குகிழக்குநின்றும் நாலாங் க[ண்*]ணற்[று]ம் அஞ்சா-

8 . . . . . .

---

[1] Read ஸங்கரா.

[2] நாணழி which is repeated in the original may be cancelled.

[3] Read யமுது.

[4] The record stops here.

[5] No. 174 of 1907.

[6] Read ஸிவா.

9 . . . . . இறை இ[ழி]ச்சு இத்[தெவ]தாந[மாகக்குடுத்த நிலம்] . . . ந்-
[நி]லமும்
10 இவ்வதிக்கெ மெ[ர்*]க்கு பாலைவா[ய்*]நிரொடுகாலுக்கு வடக்கு கொதண்டாமவதி[க்கு]
வடக்குநொக்கிந ஸெர்-
11 (வ்)வைக்குக் கிழக்கு ஆற்றி[ல்*] நிரொடுகாலுக்குத் தெற்குகிழக்குநின்றும் உ கண்ணாற்று
மெ-
12 ற்கடைய பாதியும் ௩ க[ண்*]ணாறும் ௪ க[ண்*]ணாறும் ௫ க[ண்*]ணாறுமாக நடுவு-
பட்ட நிலமும் ஊரிநின்-
13 று வடக்குநொக்கிப்பொந மெ[ம]லை வழிக்கு மெக்கு உத்தமசிவிவா[ய்*]க்காலுக்கு
14 வட[க்]குத் தெற்குநின்று முத[ற்ச]திரத்து வடக்கிடைய முடபுறத்து அக்கிஶர்-
15 ச[ர்]வித்த[ந்] பக்கல் வி[லெ]கொண்டு ஏளரிகுடிகிழவந் குமரன் சொழப்பெ-
16 ரையந் இறையிழிச்சு சகரா[தித்]தவற் இரவும் பகலும் எரிய இரண்டு நொந்தா-
விளக்கி-
17 நுக்காக வைச்ச நிலம் ௮ ஒருமாவும் யாண்டு உ௰ ஆவது திருமிழலைக்க[மு]துவநில-
18 நாராயணந் [விலைகொண்டு] இறையிழிச்சு உச்சம்பொது திருஅமிதுக்காக குடுத்த
நிலமா-
19 வது ஊரிநின்றும்[1] . . . . . .
20 கண்ணாற்று உத்தமசிவிவாய்க்காலுக்குத்தெற்கு இரண்டாஞ்சதிரத்து
21 வடக்கடைய ௮ சாயில் [மெ][ர்*]க்கடைய ௮ ஒரு மாவும் இவ்வழிக்கெ மெ[ர்*]க்கு
22 இரண்டாந் க[ண்*]ணாற்று இவ்வாய்க்காலுக்கெ தெற்கு முதற்சதிரத்து தெற்-
23 கடைய விற்[று இ]றையிழிச்சு ௧௨[ர்]நாஹோமமாகக் குடுத்த நிலம்
24 இரண்டுமொச்சின்ன நிலமும் ஊரிநின்றும் வடக்குநொக்கிந மெலை-
25 வழிக்கு மெற்கு முதற்க[ண்*]ணாற்று உத்தமசிவிவாய்க்காலுக்குத் தெற்கு [மு]-
26 தற்சதிரத்து வடக்கடைய ௮ நீக்கி இதினொடுமடைய இரண்டுமாவில் வ[ட]-
27 மெ[ர்*]க்கடைய குளம் காணிச்சிந நிக்கி விற்று இறையிழிச்சித் திருவிழாப்புரமாகக் கு-
28 டுத்த நிலம் ஒருமாவரைச்சி[ந] நிலமு மாதிருவதிக்குக் கிழக்கு பாலை[2]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 8th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, we, (*the members*) of the big assembly of the prosperous Uttamaśîli-chaturvêdimangalam (*which was*) a *brahmadêya* on the southern bank (*of the Kâvêrî*), made in this year the following (*copies of inscriptions*) according to the weathered writings[3] engraved on the steps of the old central shrine (*śrî-vimâna*) of (*the god*) Mahâdêva-Bhaṭṭâraka of this (*village*) Tiruppâtturai.

(L. 5.) In the 18th year of (*the reign of*) king Madiraikonda Parakêsarivarman, the land which is not included in the *utkurai* of this village, (*which lay*) to the west of (*the path called*) Vîraśrî-Kâmugavadi, to the north of (*the channel called*) Âdichcha-vâykkâl and . . . . fourth and fifth *kaṇṇâṟu* from the eastern side of . . . was made tax-free and granted as a *dêvadâna* . . . .

(L. 10.) The western half of the second *kaṇṇâṟu* from the east and the ground included in the third, fourth and the fifth *kaṇṇâṟu*, (*lying*) to the west of this same path (*vadi*), to the north of the channel (*called*) Pâlaivây, to the east of the field (*śêrvai*?) facing (*the path called*) Kôdaṇḍarâma-vadi on (*its*) northern side and to the south of the channel from the river.

(L. 12.) One *mâ* of land made tax-free and granted for burning two perpetual lamps day and night as long as the moon and the sun (*endure*), by Kumaraṇ Śôḷappêraiyaṇ the headman of Muḷarikuḍi, after having purchased (*it*) from Akkiśarma-Kramavittaṇ of Muḍapuṟam. (*This was*) to the west of the western road passing from (*this*) village facing northwards, (*and*) to the north of (*the channel called*) Uttamaśîli-vâykkâl and formed the northern side of the first *śadiram* from the south.

---

[1] Traces are visible of the letters மெற்கு நொக்கிப்பொந வழிக்கு at the commencement of the gap.

[2] The inscription stops here.

[3] எழுத்துப்படி has perhaps to be taken in the sense of 'the scheme of writing.'

(L. 17.) In the 20th year (*of the reign*), Kamuduvaṉ Nîlanârâyaṇaṉ of Tirumiḷalai purchased the following land, made (*it*) tax-free and granted (*it*) for the sacred midday offerings :—One *mâ* (*of land*) to the west of the four *mâ* on the northern side of the second *śadiram* which lay . . . . path running westwards from the village and to the south of (*the channel called*) Uttamaśîli-vâykkâl in . . . . *kaṇṇâṟu*.

(L. 21.) Also two *mâ* and odd (*chinnam*) of land, was sold, made tax-free and given (*for worship*) as *archanâ-bhôga*. (*The land was*) to the west of this same path and to the south of this same channel, forming the southern portion of the first *śadiram* in the second *kaṇṇâṟu*.

(L. 24.) Also one and a half *mâ* and odd of land, sold, made tax-free and given (*for festivals*) as *tiruviḷâppuram*—(*it being the balance left*) after deducting one *kâṇi* and odd of (*land occupied by*) a tank on the north-western side, from the two *mâ* (*of land*) adjoining the one *mâ* which is (*also*) excluded and lies on the northern side of the first *śadiram* to the south of (*the channel called*) Uttamaśîli-vâykkâl, in the first *kaṇṇâṟu* to the west of the western road which passes northwards from (*this*) village.

(L. 28.) To the east of (*the pathway*) Mâtiruvadi . . . . . Pâlai[1]—

No. 134.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE VIRATTANESVARA TEMPLE AT KANDIYUR.[2]

This inscription which is dated in the 9th year of king Parakêsarivarman Uttama-Chôḷadêva registers provision for food-offering made by the officer Villavaṉ Mûvêndavêḷâṉ of Puduvûr in Tirunaṟaiyûr-nâḍu, to the temple of Mahâdêva (*Śiva*) of the sacred Vîraṭṭâna at Tirukkaṇḍiyûr. Tirukkaṇḍiyûr is one of the eight Vîraṭṭâna temples mentioned in the *Dêvâram*.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ஸ்ரீ[உ]த்தமச[ச]ாழதெ[வ]ரான[3] கொப்பரகேஸரிவர்[ர்*]க்கு யாண்டு[4] ௯ [ஆவ]து திருக்கண்டியூர்த்திருவிரட்டாநத்து ஹோதெ[வ][ர்*]க்கு திருநறையூர்-ணட்டு[5] புதுஆ[ர்] புதுஆ(ர்)ருடையான் ம[ர]யான் காஞ்ச(ன்)ஞன [வி]ல்லவ[ன்]-முவெ[ந்]வெ(ள்)[ளா](ன்)நெ[ன்] திரு[வி]ரட்டான[த்*]து ஹோதெவர்க்கு ஒரு [திருநன்த]ா[விள]க்கு

2 நெய்யால் எரிப்பதற்கு[ம்] இ[ஹோதெ[வ]ர்க்கு திங்க(ள்)ள்தொறும் என் (ப்)பிறத்த[ந]ா-ள்ளா[க][6] சொதி நான்று பெருதிருவமுது ெ[சய்ய வநா]தியுவல் வைய்த்த [பத்தெட்டுக்குத்த]லரி[சி] முக்குருணிக்கு நெல்லு எழுகுருணி [7]ஞழியும் நறு நெய் உரிக்கு நெல்லு பதக்கும் தயிர் அமுது நாநாழிக்கு நெல்-

3 [லு] . . . . . ாழிமுழாக்கும் தூப்[பருப்பு] இ[ரு]ஞ[ழிக்கு] நெல்லு குறுணி முன்[ஞ]ழி[யும் ச]ர்க்கரை [நாற்]ப்ப[ல]த்துக்[கும் வ]ா(ழ்)ழைப்ப[ழம்] . . . [க்கு] நெல்லு [கு]றுணி . . . . . ருழாக்குக்கு நெல்லு . . . . நாநாழியும் அடையமுது பன்னிரண்டுக்கு[8] நெல்லு முன்ஞழியும் விறகுர்கு[9] நெல்லு குறுணி[யு][10]

---

[1] Perhaps பாலைவாய் திரொடுகால் was meant as in line 10.

[2] No. 13 of 1895.

[3] The syllables ஸ்ரீ உத்தமசொழதெவரான are written over an erasure.

[4] Read யாண்டு.

[5] Read நாட்டு.

[6] Read என் பிறந்தநாளான.

[7] The length of ஞ is denoted by a vertical stroke added to the right of the letter.

[8] Read பன்னிரண்டுக்கு.

[9] Read விறகுக்கு.

[10] The inscription stops here.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 9th year of (*the reign of*) the glorious Uttama-Chôḷa-dêva *alias* king Parakêsarivarman, I, Mâyâṉ Kâñjaṉ *alias* Villavaṉ Mûvêndavêḷâṉ of Puduvûr residing in Puduvûr, (*a village*) of Tirunaṟai-yûr-nâḍu, (*gave*) for burning with ghee one sacred perpetual lamp to (*the temple of*) Mahâdêva of the sacred Vîraṭṭâna at Tirukkaṇḍiyûr and for providing as long as the moon and the sun (*endure*), big (*i.e.*, special) sacred offerings to this Mahâdêva (*Śiva*) of the sacred Vîraṭṭâna, in each month on the day of Śôdi (Svâti) which is the day of my nativity, were given seven *kuṟuṇi* and four *nâḷi* of paddy for (*i.e.*, to be converted into) three *kuṟuṇi* of rice cleaned ten or eight times; one *padakku* of paddy for (*one*) *uri* of sweet ghee; . . . . and three *uḷâkku* of paddy for four *nâḷi* of curds; (*one*) *kuṟuṇi* and three *nâḷi* of paddy for two *nâḷi* of good dhal; (*one*) *kuṟuṇi* of paddy for four *palam* of sugar and . . . . . plantain fruits; four *nâḷi* of paddy and . . . . . for (*one*) *uḷâkku* of . . . . .; three *nâḷi* of paddy for twelve areca-nuts and (*one*) *kuṟuṇi* of paddy for firewood.

No. 135.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE UJJIVANATHASVAMIN TEMPLE AT UYYAKKONDAN-TIRUMALAI.[1]

This inscription is built in at the right end by a modern structure raised in front of the Dakshiṇâmûrti shrine. Its importance consists in the Śaka and Kaliyuga dates which it supplies and thereby fixes the period of Uttama-Chôḷa's rule.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*]ஶகாரயா[ண்]டு கூாக [க]வியுமவஷ-ர[ஷ்] சது[அ]ல் ஸ்ரீஉத்தமசொழதெவ-
ரான கொப்பரகெஸ . . . . . .

2 டைக்கா[ய்*] இருப்தும் இலையமிது எண்பதும் கொண்டு பெருந்திருவமி[து] செய்தரு-
ளவும் ெ . . . . . .

3 ஸ்ரீ கண்டனவிநாசகனும் தம்பியும் நிலத்து[க்கு வ]டக்கு மெல்பால்க்கெல்லை விற்றான்
நிலத்து . . . . . .

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! The Śaka year 901 (*corresponding to the*) Kaliyuga year 4080. The glorious Uttama-Chôḷadêva *alias* king Parakêsa[rivarman] . . . . . shall be pleased to receive the big sacred offering . . . . . with twenty areca-nuts and eighty betel leaves . . . . . to the north of the land (*belonging to*) Śrîkaṇḍaṉ Avinâśagaṉ and (*his*) younger brother. The western boundary . . . . . the land (*belonging to*) the seller.

No. 136.—ON THE NORTH-WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE KALYANASUNDARESVARA TEMPLE AT NALLUR.[2]

This fragmentary inscription is dated in the 10th year of Uttama-Chôḷa. Tirunallûr is identical with Nallûr, a village 5 miles south of Kumbhakôṇam. Mâṉakkuṟai Vîranârâyaṇaṉâr was evidently an officer of the king deputed to check the accounts of the temple of Tirunallûr.

---

[1] No. 456 of 1908. [2] No. 41 of 1911.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ஸ்ரீஉத்தமசொழர்க்கு யா-
2 ண்டு ௰ ஆவது திருநல்லூர் ஊரா-
3 ஔவற்க்கு மானக்குறை விரநாராயணநா[ர்]
4 ஸ்ரீகாயஃ ஆராச்சியில் உடையார் திருமு[கம்]
5 [கொ]டுவன்து ஸ்ரீகாயஃ ஆராஞ்சு விட்ட நி

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 10th year of (*the reign of*) the glorious Uttama-Chôḷa and during the inspection of the temple management (*śrîkâryam*) by Mâṇakkuṟai Vîranârâyaṇaṇâr under the order of the king (*the following lands*) were given to Mahâdêva (*Śiva*) (*of the temple*) at Tirunallûr, after due scrutiny of the temple business.

No. 137.—ON THE WEST WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE NAGESVARASVAMIN TEMPLE AT KUMBAKONAM.[1]

The importance of the subjoined inscription consists in the astronomical details of date it supplies and the name Vîranârâyaṇiyâr which it gives as that of the queen of king Uttama-Chôḷa. The record apparently registers a grant of land to the temple of Tirukkîḻ-kôṭṭam (the present Nâgêśvara) at Tirukkuḍamûkkil (*i.e.*, Kumbhakônam).

The astronomical details of the date have been verified by Diwan Bahadur L. D. Swamikkannu Pillai and found correct for the 13th year of the reign of Parakêsari-varman Uttama-Chôḷa. The given date corresponds to Friday 9th June A.D. 982.[2]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ|— கொப்பரகெ-
2 சரிவ[ர்*]க்கியாண்டு [௰௩] ஆ-
3 வது இவ்வாண்[3]டான்நி[த்தி]-
4 ங்கள் பதினென்ப்பக்கம்
5 பிறுள் [4]மூல்லம் வெள்ளி [பொ]-
6 து இவ்வாண்டு இத்திங்கள்
7 இது பொ[ழு]கிது பருவம் [பா]-
8 ம்பூர் நாட்டுத்தெவதா[ன] . . . . . .
9 கில முன் கொ . . . . . ன் பாலாவனத்து . . . .
10 இவ்வூ[ர்*] மூலப[ருல]டப்பெருமக்களொம் [ஸ்ரீஉ][த்*]தமசொழ-
11 ர் நம்பிராட்[டி]யார் . . . . . ரயர் மக[ளார்] விரநாராய-
12 ணியார் திரு[கி]ழ்க்கொட்டத்துப் பெருமா[ளுக்]கு திருப்[ப]-
13 ள்ளித்தாம[த்]துக்கு . . . . . விலைக்கு விற்ற
14 விலையாவ . . இவ்வூர் . . . . . [மூலபரு]-
15 டைப்பெரு[ம]க்கள் உ . . . . ய . . . து . . . . . .
16 க்[ன]க[யி]ன் [உ]ழக்கினுலெ நாளால் . . . . . .
17 ளிய[ா]ல் ௨௰சு[வ]ரைக் கட்டின . . . . . காசு . . . .
18 ணஞ் செய்து [கு]டுப்பதற்கெல்லை [கிழ்]பா[ற்]கெல்லை கவி[ணிய]ன் [நி]-
19 லத்துக்கும் . . . . . .
20 ன் புறமபியன் . . . . . .
21 மெல்பாற்கெல்லை . . . . . குக் கிழக்கு . . .
22 பட்டன் பம்பனு[பன்] கொவிந்தன் ஸ்ரீதன நிலத்துக் . . . . .
23 கெசுவனும் த[ம்பியும்] நிலத்துக்கு . . . . . .
24 ல்லையுள்ள[க*]ப்[பட்]ட நி . . . . க்கூற்ற . . . . . .
25 திக்குறைமை [உள்]ளடங்க [உ]ண்ணி[லமெ]ாழி[வின்றி] . . . .
26 யாவணஞ் செய்து [கொண்டு விலைப்பொருள்] . . . . .
27 ரண்டு இக்காசு ப . . . . . .

---

[1] No. 240 of 1911.

[2] See *Madras Epigraphical Report* for 1912, page 65, paragraph 20.

[3] Read டானித்திங்கள் பதினெண்ப.

[4] Read பின்னுள் மூலம்.

[5] The gap may be filled up by the letters ந்திருக்குடமூக்.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the [13]th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman on the day of Mûla, on a Friday in the second[1] (*or* dark) fortnight and the 18th (*day*) of the month of Âṇi of this year, in the said year, month, day and fortnight, the great men of the chief assembly (*mûlaparuḍai*) of this village . . . . . in the *dêvadâna* [of Tirukkuḍamûkkil] in Pâmbûr-nâḍu . . . . . Vîranârâyaṇiyâr daughter of . . . . . and queen of the glorious (*king*) Uttama-Chôḷa . . . . . for garlands to the god (*of the temple*) of Tirukkîḷ-kôṭṭam . . . . . sold the following . . . . . The great men of the chief assembly of this village . . . . . (*one*) *uḷakku* . . . . . per day . . . . . *kâśu*. (*The following are*) the boundaries of . . . . . sold and given:—the eastern boundary (*is*) . . . . . of the land belonging to Kaviṇiyaṇ . . . . . Purambiyaṇ . . . . . the western boundary . . . . east . . . . . the land which was the *strîdhana* of Paṭṭaṇ Paṛpanâbhaṇ Gôvindaṇ . . . . to the land of Kêśavaṇ and (*his*) younger brother . . . . . situated within (*these*) boundaries . . . . . including excess and deficiency (*in measurement*) and without excluding the land within (*uṇṇilam*) . . . . . having executed the deed . . . . . the sale amount . . . . . *kâśu* . . . . . .

No. 138.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MAHALINGASVAMIN TEMPLE AT TIRUVIDAIMARUDUR.[2]

The importance of this inscription consists in the fact that it furnishes both the Kaliyuga year and the regnal year of king Uttama-Chôḷa and thus enables us to fix the year of accession of this sovereign. Since the 13th year of the king corresponded to Kali 4083 (= A.D. 981–82), it follows that he must have ascended the throne in A.D. 969–70. His latest year known so far is the 16th which brings the close of his reign down to the date of accession of his successor Râjarâja I. which has been calculated and found to be 985–6 A.D.

The name Siṁhavishṇu-chaturvêdimaṅgalam given to Kañjaṇûr shows that the conquest of the Chôḷa dominion by the Pallava king Siṁhavishṇu so specifically claimed for him in the Vêlûrpâḷaiyam plates,[3] must evidently have been based on actual facts.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கலியுமு வாணாழி நாலாயிரத்தெண்பத்[துமூன்று உத்தமசொழ]ராகி-
2 ய கொப்பரகெஸரிவர்மற்கு யாண்டு ௧[௩] ஆவது வட[க]-
3 ரை நல்லாற்றூர்நாட்டு வ்ரஹதெய[ழ்] கஞ்சனூராகிய [ஸிம்]-
4 ஹவிஷ்ணுசதுர்வெதிமங்கலத்து பெருங்குழிப்[4]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 13th year of (*the reign of*) Uttama-Chôḷa *alias* king Parakêsarivarman, (*corresponding to*) the Kaliyuga year four thousand and eighty-three, ... the big assembly of Kañjaṇûr *alias* Siṁhavishṇu-chaturvêdimaṅgalam, a *brahmadêya* in Vaḍagarai Nallâṛṛûr-nâḍu . . . . . .

---

[1] பின் as distinguished from முன் (of a month) has been taken to mean 'the second fortnight.'

[2] No. 265 of 1907.

[3] Above, Vol. II, part V, page 503.

[4] The inscription stops here.

No. 139.—ON THE SOUTH WALL OF THE MANDAPA IN FRONT OF THE CENTRAL SHRINE IN THE VATATIRTHANATHA TEMPLE AT ANDANALLUR[1].

This is an unfinished inscription, dated in the 14th year of Parakêsarivarman. It registers a grant of land, by Śembiyaṉ Irukkuvêḷ *alias* Pûdi Parântakaṉ, to the temple at Anduvanallûr Tiruvâlanduṟai, which he had himself built. The donor has been identified by the late Rai Bahadur Venkayya, with Parântaka-varman the son of the Koḍumbâḷûr chief Vikramakêsarin. Consequently king Parakêsarivarman may be identified with Uttama-Chôḷa.[2]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] நமஶ்ஶிவாய [||*] கொப்பரகெசரிவர்ம்ற்கு யாண்டு
2 ௰ச ஆவது கிளியூர்நாட்டு அந்துவநல்லூர்த்திருவாலங்-
3 துறைய் வாமஶ்வ[ரர்*]க்கு செம்பியன் இருக்குவெளாயின பூதி
4 பரான்தகன் கற்றளி எடுத்து [3][ஜ]லதழிவ்வொ[க்ஷண]ஞ் செய்த நா[ன்*]-
5 [று] தெவதாநம் செய்து குடுத்த ஊர் உறையூர்ற்[4]கூற்றத்து எட்டரைத்தனி-
6 ல் முள்ளிக்குறும்பில் தெவரிது பழந்தெவதாநம் வெலி நீக்கி மிஞ்சுச்[செ]-
7 ய்து குடுத்த நிலம் எ(ழ்)முரை இவ் எ(ழ்)முரையாலும் செய்த நிவந்தம் [|*]செ-
8 ன்நடைக்கு ஒன்றெய்காலெ அறைமாவும் [திரு]விளக்கு எட்டு நொன்தாவிளக்கினு-
9 க்கு நிலம் இருவெலியும் மாணிகள் நால்வர்க்கு வெலியும் சங்கு இரண்டுக்கு பத்-
10 தும் காளம் இரண்டுக்கு பத்தும் செயகண்டிகை ஒன்றுக்கு மும்மாவரையும் திருப்-
11 பள்ளித்தாமம் இரண்டுக்குக்காலும் திருமெழுக்கு முன்றுக்கு எழுமாவரையும்
12 நெய் அ[மி]து பொது உழக்காக நிசதி முழாக்கானபடியிநால் நிலம் முக்காலும்
13 காடிகை ஒன்றுக்குக் காலும் திருப்பதியம் பா

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! Obeisance to Śiva! In the 14th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, on the day when Śembiyaṉ Irukkuvêḷ *alias* Pûdi Parântakaṉ, having constructed a stone temple to the god (*paramêśvara*) at Anduvanallûr-Tiruvâlanduṟai in Kiḷiyûr-nâḍu, sprinkled (*it*) with water (*i.e., consecrated it*), (*he*) gave as *dêvadânam* at Muḷḷikkuṟumbu of Uṟaiyûr-kûṟṟam in the (*plot of land measuring*) 8½ (*vêli*), the village (*i.e.*, land)[5] 7½ (*vêli*) which was the remainder (*left*) after deducting the (*one*) *vêli* of old *dêvadâna* (*land*) of the god. From these 7½ (*vêli of land*) the (*following*) arrangement (*nivanda*) was made for temple expenses:—

(L. 7.) One (*vêli*) and a quarter and half *mâ* for (*worship in*) the temple (*śennaḍai*); two *vêli* of land for eight sacred perpetual lamps; (*one*) *vêli* for four *mâṇis*[6]; ten (*mâ*) for two conch (*blowers*); ten (*mâ*) for two trumpet (*blowers*); three *mâ* and a half for one (*who beats the*) gong; a quarter (*vêli*) for two sacred flower-garlands; seven *mâ* and a half, for three coatings (*of the god*) (*with sandal-paste*); three quarter (*vêli*) of land for 3 *uḷakku* of ghee daily at the rate of (*one*) *uḷakku* each time; a quarter (*vêli*) for (*sounding*) one *karaḍigai*; . . . . . for [singing] the *tiruppadiyam*.

---

[1] No. 358 of 1903.

[2] *Madras Epigraphical Report* for 1908, page 83, paragraphs 88 and 91.

[3] Read ஜலஸம்வ்வொக்ஷண.

[4] Omit the letter ற்.

[5] *Ûr* is often used in inscriptions for land.

[6] *I.e.*, Brahmachârins who do service in the temple.

No. 140.—ON THE SOUTH WALL OF THE GANESA SHRINE IN THE NEDUNGALANATHA TEMPLE AT TIRUNEDUNGALAM.[1]

The inscription is dated in the 14th year of Parakêsarivarman. It registers the gift of the produce of a certain field in Kaḷarikuṟichchi, for expenses in connexion with the fire oblations (*agnikârya*) in the temple at Tirunedunganalam in Kavira-nâḍu. The king is probably identical with Uttama-Chôḷa after whom Uttamaśôḷa-Brahmâdhirâja mentioned in the inscription, was so called.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெஸரிபன்மற்க்கு யாண்டு பதினாலாவது கவிரநாட்டு[த்] திரு-
நெடுங்க-

2 ளத்து உமாதெவ[ர்*]க்கு உத்தமசொழவரஹாதராஜகன்மி செம்பியன வடபுறையூர்-

3 நாட்டு மூவெந்தவெளார்க்காய் ஸ்ரீகாயத்ரி ஆரா[ய்*]கின்ற வெல்வெட்டிக் கொவிஜூஹட்-
டன் இரெ[ஜ]வ[ர்]-

4 க்கு நிசத மூ[ன்*]று ஸ்ஜியும் அக்நிகாயத்ரத்துக்கு நிவந்தஞ் செய்த பரிசாவது நாங்கள்
இ[ன்]-

5 நாட்டு களரிகுறிச்சி மிய்வாக்கான்கரையால் எங்களுக்கு ஆட்டைவட்டமட்டக்கட்டவ[2]
நெல்லு-

6 ப்பன்னிருகலமும் கொண்டு பொது அரைப்பிடி (அரை) நெ[ய்*]யும் மெலெரியு
மற்றும் அ-

7 க்நிகாயத்ரத்துக்கு வெண்டுவது கொண்டு செய்விப்பொமாநொம் இத்திருக்கொயிலு-
டையொம்

8 இது பன்மாஹெஸ்வர[ர்*]க்கெ ||–

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 14th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, Vêlveṭṭi-Gôvindabhaṭṭaṇ, who manages the temple business (*śrikâryam*) for Śembiyaṇ Vaḍapuṟaiyûrnâṭṭu-Mûvêndavêḷâr, a servant (*kanmi*) of Uttamaśôḷa-Brahmâdhirâja, thus made the following arrangement for fire oblations (*agnikârya*) (*to be conducted*) daily at the three junctures (*of the day*) (*in the temple*) of this god Mahâdêva (*Śiva*) of Tirunedunganalam in Kavira-nâḍu. Receiving the twelve *kalam* of paddy that shall be measured out annually to us from (*the field?*) Mîyvâkkâṇkarai in Kaḷarikuṟichchi (*a village situated*) in this *nâḍu*, we, the trustees of this sacred temple agree to secure for (*each*) time, half *piḍi* of ghee, *mêleri*[3] (*and*) other things required for the *agnikârya* and have it performed. This (*shall be under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 141.—ON THE WEST WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MASILAMANISVARA TEMPLE AT TIRUMULLAIVAYIL.[4]

This inscription which is dated in the 14th year of king Parakêsarivarman Uttama-Chôḷadêva registers a gift of land to the temple at Tirumullaivâyil by Śembiyaṇmâdêviyâr the daughter of Maḷavaraiyar and queen of Gaṇḍarâditya-Perumâḷ. The land was purchased by her from the assembly of Ambattûr in

---

[1] No. 684 of 1909.

[2] Read கடவ.

[3] The meaning of this word is not given in the dictionaries. Perhaps it may refer to faggots (*mel-eri*) thrown over the fire in the sacrifice.

[4] No. 669 of 1904.

Ambattûr-nâḍu which was a subdivision of Puḷaṟ-kôṭṭam. Tirumullaivâyil and Ambattûr mentioned in the record are villages in the Saidapet taluk of the Chingleput district.

The characters of the inscription are of a period much later than that to which the record belongs. It is probably a copy.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*]கொப்பரகெஸரி[1]வர்மானான உத்தமசொழதெவர்க்கு யாண்டு ௧௪(ல்)லாவது மழவரையர் மகளார் ஸ்ரீகண்டிராதித்தபெருமா[ள்] தெ[வி]யார் செம்பியன்மாதெவியார் பக்கல் புழற்கொட்டத்து அ[ம்]பத்தூர்நாட்டு அம்பத்தூர் ஸஹெயொ-

2 ம் பொன் எண்பதின்கழஞ்சு கொண்டு இறை இழிச்சி வைச்ச நிலம் கிழெரிபட்டு மெல்பாற்கெல்லை [பா]ண்டிவாய்த்துறைக்குக் கிழக்கும் தென்பா[ற்*]கெல்லை கிரைநல்லூர் ஒழுற்கை சாந்திகுண்டி[ல்ம்] உட்பட வடக்கும் கிழ்பாற்கெல்லை மு-

3 னைந[ல்*]லூர்க்கு பொன பெருவதிக்கு மெற்கும் வடபாற்கெல்லை எரிகரைக்கு தெற்கும் இவூர் [2]நாப்பாகெல்லையுழ்ட்பட்ட நிலம் பதிநுசாண் [3]கொல்லா கொயிவான்பட்டி குழி ஆயிரத்திரநூறும்[4] இதின் கிழைச்செறு குழி ஆயிரமும்

4 இதன் தெற்கில் மெட்டெத்தம் குழி ஆயிரமும் பள்ளக்கழுவல் குழி அறுனூறும் இதன் தெற்கில் மெட்டெத்தம் குழி ஆயிரத்திருனூறும் இதன் வடக்கில் மணவிடும் கொரைக்குழியுமுப்பட[5] குழி ஆயிரமும் புஞ்சை விளைநிலம் மார்த்துமாலை கொ-

5 ல்லையுட்பட [6]குழ மூவாயிரத்து இருனூறும் ஆக குழி ஒன்பதினாயிரத்து முன்னூறும் நம்[பி]ராட்டியா[ர்] செம்பியனமாதெவியார்க்கு யிறையிழிச்சி விற்று குடுத்தொம் அம்பத்தூர் ஸஹெயொம்[|*] யின்னிலங் கொண்டு திருமுல்லைவாயில்உடை-

6 ய மாதெவர்க்கு நிசதம் நாழி எண்ணை அட்டக்கடவனுக அட்டுமிடத்து தன்கூட்டமுடையான் வண்ணக்கனுன வயனசுந்தரன் இன்னிலத்துக்கு எங்கள் எரியில் தலைநீரும் கடைநீரும் பாச்சிக்கொள்ளக்கடவனுகவும்[|*]இன்னிலத்தி[ல்*] மெனெ-

7 க்கிய மரமும் [7]கீனெக்கிய கிணறும் அனுபவிக்க பெறுவ[ர]ாகவும்[|*] [8]இன்னிலங்தடியாதொன்றும் பெ[ச]ப்பெ[ப]ருதொமாகவும்[|*] இப்பரித[9] விற்று குடுத்தொம் அம்பத்தூர் [10]ஹ[ர்*]ஸஹெயொம்[|*]இவர்கள் பணியால் இவ்[வூ]ர் மத்திகவுன் சுற்றி கண்டத்தடிகெ[ள]ன் இ-

8 வை என் எ[ழு]த்து[|*] இது [10]வநாஹெ[ஸரரக்ஷெ] உ

TRANSLATION.

(Line 1). Hail! Prosperity! In the 14th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman *alias* Uttama-Chôḷadêva, we (*the members*) of the assembly of Ambattûr in Ambattûr-nâḍu (*which is a subdivision*) of Puḷaṟ-kôṭṭam, having received eighty *kaḷañju* of gold from Śembiyaṉmâdêviyâr, the daughter of Maḷavaraiyar and queen of the glorious Gaṇḍarâditya-Perumâḷ gave the (*following*) land (*called*) Kîḷêripaṭṭu after exempting (*it*) from (*all*) taxes. (*Its boundaries are*):

the western boundary (*is*) to the east of (*the ford*) Pâṇḍivâyttuṟai;

the southern boundary (*is*) to the north of the swamp (*oḷuṟkai*) of Kîrainallûr including (*the field called*) Śândikuṇḍil;

the eastern boundary (*is*) to the west of the big path leading to Muṉainallûr; (*and*) the northern boundary (*is*) to the south of the embankment of the tank.

---

[1] Read கெஸரி.
[2] Read நாற்பாற்கெல்லையுட்பட்ட
[3] Read கொவால்.
[4] Read ஆயிரத்திருநூறும்.
[5] Read முட்பட.
[6] Read குழி.
[7] Read கீனெக்கிய.
[8] Read இன்னிலங்கடி.
[9] Read இப்பரிசு.
[10] Read வநாஹெஸ்வர.

(L. 3.) We (*the members*) of the assembly of Ambattûr exempted from taxes and sold nine thousand and three hundred *kuḷi* of land in all, (*measured*) by the rod (*equal in length to*) sixteen spans (*śâṇ*) and situated within the (*above described*) boundaries on the four sides of this village[1], to Nambirâṭṭiyâr Śembiyaṇmâdêviyâr; (*viz.*) Kôyilâṇpaṭṭi (*field*) (*measuring one*) thousand and two hundred *kuḷi*: the land (*śeṟu*) to the east of this (*measuring one*) thousand *kuḷi*: high land (*mêṭṭêttam*) to the south of this (*measuring one*) thousand *kuḷi*: low land (*paḷḷakkaḷuval*) (*measuring*) six hundred *kuḷi*: high land (*mêṭṭêttam*) to the south of this (*measuring*) (*one*) thousand and two hundred *kuḷi*: (*land*) to the north of this including *maṇalidu* and *kôṟaikkuḷi* (*measuring*) (*one*) thousand *kuḷi*: and land growing dry crops including (*the field*) Mârttumâlai-kollai (*and measuring*) three thousand and two hundred *kuḷi*.

(L. 5.) Having received this land Taṇkûṭṭamuḍaiyâṇ Vaṇṇakkaṇ *alias* Vayaṇaśundaraṇ shall measure out daily (*one*)) *nâḷi* of oil to (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tirumullaivâyil and (*so long*) as he measures, (*he*) shall (*be entitled to*) irrigate these lands with first water (முதலைநீர்) and last water (கடைநீர்) from our tank, shall enjoy (*the right of*) the trees growing overground and the wells sunk underneath in this land. We shall not say anything prohibiting (*the enjoyment of*) these lands. We (*the members*) of the big assembly of Ambattûr have thus sold (*the lands*). I, Śûṟṟi Kaṇḍattaḍigaḷ the *madhyastha* of this village wrote this at the command of these (*i.e.*, the members of the assembly of Ambattûr). This is my hand (*i.e.*, *signature*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 142.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MANIKANTHESVARA TEMPLE AT TIRUMALPURAM.[2]

This inscription is dated in the 14th year and the 216th day[3] of Kô-nôṇ-iṇmai-koṇḍâṇ[4] while he was staying in his golden palace (*poṇ-mâḷigai*) at Kachchippêḍu. In his introduction to *South-Indian Inscriptions*, Volume II, Part V, the late Mr. Venkayya surmised that *poṇ-mâḷigai*[5] in the word *poṇ-mâḷigai-tuñjiṇadêva* must denote the dancing hall of the god Naṭarâja at Chidambaram which is said to have been covered with gold both by Parântaka I. and by an early Pallava sovereign[6]. The reference in this inscription to the golden palace at Kachchippêḍu seems, however, to indicate that the term *poṇ-mâḷigai* should refer to the palace and not to the golden hall of the Chidambaram temple. It is more appropriate that the death of Sundara-Chôḷa called Poṇmâḷigai-tuñjiṇadêva should have happened in a palace instead of a temple.

The record is of much historical interest. It refers first to a grant of revenue in paddy and in gold, made in the 21st and 22nd years of a Chôḷa king entitled Toṇḍaimâṇâṟṟûr-tuñjiṇadêva, to the temple at Tirumâlpêru. The grant, was not entered in the revenue

---

[1] See above, p. 285, footnote 6.

[2] No. 286 of 1906.

[3] Lower down in l. 121 of the text is given the 14th year and 218th day of the king. Evidently two days after the 216th day were taken up in enquiry.

[4] See below, p. 291, footnote 2.

[5] The word *ponmâḷigai* occurs for the first time in a damaged record of the time of Sundara-Chôḷa Parântaka II, found at Tirukkaḷittaṭṭai (No. 302 of 1908, and is referred to again in a Tanjore inscription of Râjarâja I. (above Vol. II, pp. 72 and 74) and in another of the latter's reign (*Epigraphia Indica*, Vol. XII, p. 124). These references show that Sundara-Chôḷa died in the golden palace and was on that account known in aftertimes as "*Poṇmâḷigai-tuñjiṇadêva*."

[6] *South-Indian Inscriptions*, Vol. II, Part V, p. 379.

registers, evidently by a mistake, and was therefore rectified in the 4th year of Parakêsarivarman, 'who took Madirai and Îḷam.' A fresh grant was also made to the temple in the 36th year of this same king. This latter grant being misappropriated by the assembly of Puduppâkkam which was entrusted with the management of the gift, a complaint was lodged before the king, here referred to as Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ, in the 14th year of his reign. The offending members were fined for the mistake committed and orders were issued that the defaulting members of the assembly should in future conduct the trust honestly.

Rai Bahadur V. Venkayya has fully discussed the contents of this inscription and their historical bearing in the *Madras Epigraphical Report* for 1907, p. 71 f. He points out that Toṇḍaimânâṟṟûr-tuñjiṉadêva, who preceded Parakêsarivarman the conqueror of Madirai and Îḷam, could be no other than the latter's father Âditya I., and that the title which means 'who died at Toṇḍaimâṉâṟṟûr' must indicate that Âditya I., who was the actual conqueror of Toṇḍai and the hero who deprived the Gaṅga Pallavas of the last vestiges of their authority, died in the Toṇḍai country in the village Toṇḍaimâṉâṟṟûr (*i.e.*, the modern Toṇḍamanâḍ near Kâḷahasti). It is not clear who king Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ was in whose 14th year the present record was written. In identifying him it has to be observed that he rectified a mistake which was committed in the 36th year of Parântaka I. and which was brought to his notice in his 14th year. Mr. Venkayya was inclined to identify Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ with Âditya Karikâla (II) whose latest date known from inscriptions, however, is his 5th year. Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ may have been Râjakêsarivarman Gaṇḍarâditya, the immediate successor of Parântaka I. But the appearance of the same names among the signatories in this record as well as in another document distinctly of the time of Uttama-Chôḷa, makes it almost certain that the Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ of the Tirumâlpuram inscription is no other than king Uttama-Chôḷa.

The publicity given to the order by communicating it to the headmen of all *Brahmadêya* villages, the residents of the *Dêvadâna*, *Paḷḷichchanda*, *Kaṇimurṟûṭṭu* and *Vêṭṭappêṟṟu* villages in Maṇaiyil-nâḍu, the long list of officers that held various public offices such as *Âṇatti*, *Vâykkêḷvi*, *Ôlai-nâyagam*, *Puravuvari*, *Varippottagam*, *Kaṇakku*, *Variyiliḍu*, *Paṭṭôlai* and *Mugavetti* who executed the order and witnessed the transaction, and the perspicuity with which the facts themselves are detailed in the record, are worthy of note.

Of the villages mentioned Śiṟṟiyâṟṟûr and Puduppâkkam may be identified with Śittâttûr and Puduppâkkam in the Walajapet taluk of the North Arcot district. The terms *puravu* and *iravu* applied to the income in paddy have not been clearly understood.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொலெனென் இ-
2 ன்மையங் கொண்டான் மணை-
3 யில்கொட்டத்து மணையில்நா[ட்*]-
4 டார்க்கும் வரஹதெயக்கி-
5 முவர்க்[1]கும் தெவதானப்-
6 பள்ளிச்சந்தக்கணிமுற்று-
7 ட்டுவெட்டப்பெற்றார்களிலா-
8 [ர்]க்கு[ம்*] நகரங்களில[ர்*]க்கும் யாண்-
டு ௩-
9 ச ஆவது ந[2] உாலசு ஞல் கச்சிப்பெ-
10 ட்டு நம் விட்டிநுள்ளால்[ப்]பொன்மா-
ளிகை
11 ஆதிபூமியில் நாமி[ரு]க்கச் சொழமுவெங்-
12 தவெளான் திருமால்ப்பெற்று உ(ர)ஹா-
ஹெவ-
13 ற்க்கு ம[ணை]யில்க்கொட்டத்து மணை-
யில்நாட்டு-
14 ச் சிற்றியாற்றார் சங்கப்பாடிகிழான்
காணி நி[க்]-
15 கிப் புரவு முவாயிரக்காடியும்[3] இரவு

[1] க் is changed from கு by erasing the *u* sign.

[2] The letter ந is used here as an abbreviation for நாள்.

[3] க்காடியும் is written over an erasure.

16 ஐஞ்ஞூற்றுஅறுபத்தொருகாடியும் பொன்
இருபத்த[று]கழ-
17 ஞ்சரையெ மஞ்சாடியுந் தெவதானஇறை-
18 யிலியாய் இப்புரவும் இரவும் பொன்-
19 னும் தெவர்க்கு இறுப்பதாக இக்கொட்ட
த்துப் புரிசைநா-
20 ட்டுப் பிரஹ்தெயப்புதுப்பாக்கத்து ஸ-
ல[ஹயா]ற்க்குத் தெ-
21 வதானஸ்ரஹ்தெசமாகத் தொண்டைமா-
ணூற்றூர்த்துஞ்சின உன[ட]-
22 யாற்க்கு இருபத்தொன்ருவது குடுத்து
இரு[ப]த்திரண்டா[வது பிடா]-
23 கை நடந்து ஶாஸநழ செய்துகொடுத்து வ-
ரிஇலிடா[தெய் கிட]-
24 ந்த இவ்வூரை மகிரையும் ஈழ[மு]ங்கொ-
[ண்]ட கொ[ப்பரகெச]-
25 ரிப[ந்]ற்கு யாண்டு நாலாவது தெவதான
ஸ்ரஹ்தெயமாக வரி-
26 யிலிட்ட இதனுல் புரவும் இரவும் பொன்-
னும் புதுப்[பா]-
27 க்கத்து [ஸ]ஹையாரெய் தெவற்க்கு இ-
றுத்து வ[ராநின்ரு]-
28 ர்கள் இச்சிற்றியாற்றூர் சங்கப்பாடிகிழா-
ன் காணி[யா]ல் [மு]-
29 தலாய் வருகின்ற புரவு முவாயிரக்காடியும்
மகிரையும் [ஈ]ழ[மு]-
30 ங்கொண்ட கொப்பரகெசரிபந்ற்கு யாண்-
டு முப்பத்தாருவது-
31 [தி]ருமாற்பெற்று மாதெவற்கெய் தெவ-
தான இறையிலி[யா]கவரியி[ல்]-
32 விட்டு இப்பரிசு குடுத்த இச்சங்[க]ப்பாடி-
கிழ[ர]ன் காணியைப் [புது-
33 ப்]பாக்கத்து ஸஹையார் பற்றியுண்டு
தெவர்க்கு யிறையிருதொழி-
34 கின்ருர்களென்று தெவகன்மிகளும் [உ]-
ண்ணுழிகை[யு]டை-
35 யாரும் பன்மாயெஶ்வரரும் வந்து அனியா-
[ய][மி]கெகின்ருர்கள் என்-
36 று நமக்குச்சொல்ல திருமால்பெற்றித்தெ-
[வ]கன்மிகள் உ[ண்ணு]-
37 ழிகை உடையார்களையும் பன்மாயெஶ்வர-
ரையும் புதுப்பாக்கத்[து] ஸ-
38 ஹையா[ரையும்] அழைத்து நா[ம் ஆ]-
ராய்ந்த இடத்[து]
39 புதுப்பாக்கத்து ஸ-
40 ஹையார் சிற்றியாற்[றூ]-
41 ர்ச் சங்கப்பாடிகிழா-
42 ன் காணியால் தெவர்க்கு
43 இறையிருதெய் தெவ[தா]-
44 னங்களை அனுபவித்[து]-
45 வருகின்றமைய் இ[சை]-
46 ந்த[ன]மயில் புதுப்பாக்க-
47 த்து ஸஹையா[ரை]த் த-
48 ண்டங் கொண்டு இச்ச-
49 ங்கப்பாடிகிழான் காணி-
50 [யால் புர]வு [மு]வாயிரக்காடியும் திரு-
மால்பெற்றுமா-
51 தெவர்க்குப் புதுப்பாக்கத்து ஸஹையா-
ரெய் இறுப்ப-
52 தாக இவர்களுக்கெ யாண்டு ௰ஆ ஆவது
முதல் தெவ-
53 தானப்பிரஹ்தெயமாய் இதனுல் புரவு
முவ[ர]யிரக்காடி-
54 யும் சிற்றியாற்றுஊரால் முன்னிறுத்து
வருகின்ற புரவு முவா-
55 யிரக்காடியும் இரவு ஐஞ்ஞூற்றுஅறு-
பத்தொ[ரு]காடியும்
56 [பொன்னி]ருபத்தறுகழஞ்சரை [ெ]ய
மஞ்சாடியும் [ஆ]ச[ப்] புரவு
57 ஆரு[யி]ரக்காடியும் இரவு ஐஞ்ஞூற்று
அறுபத்தெ[ர]ருகாடியும்
58 பொன் இருபத்துஅறுகழஞ்சரையெ
மஞ்சாடியுந் திருமால்-
59 பெற்றுமாதெவர்க்குப்புதுப்பாக்கத்து
ஸஹையார் இறுப்பதாகத்
60 தெவதாநஸ்ரஹ்தெயமாய் இறையிலி-
[ய]ர[க] வரியிலிட்டுக்கொள்க-
61 [வெ]ன்று நாஞ் சொல்ல நங்கருமமா-
ராய்கின்ற பருத்திக்குடையா-
62 ன் கொதுகுலவன் சாத்தநான பரகெ-
சரிமுவெந்[த]வெளா-
63 னும் நடுவிருக்கைப் [ப]யலைத் தியம்பகப-
ட்டது[ம்] சிக்கருடை-
64 யான் நக்கக் கணிச்ச[ரு]ன சொழமு-
வெகவெளாநும்
65 ஆணத்தியும் வா[ய்]க்கெழ்வியுமாய்க்கெட்டு
நம் [ஓ]லையெ-
66 ழுதும் அ[ண்]ணற்றூரு[ர]டையான் உ-
த்தரமந்திரி பட்டாலகனெழு-
67 த்திருலும் நம் ஓலைநாயகன் சொழமு-
வெகவெ[வ]ளான்
68 ஒப்பிருலும் புக்கத்திட்டின்படி வரியி-
லிட்டுக்கெ[கா]ள்கவெ-
69 ன்று நங் கருமமாராய்கின்ற பரகெசரி-
முவெந்தவெளா-
70 (ன்)நெவப் புரவுவரிச்செம்பியன் உத்தரம-
கிரியா-
71 [ன இன்]றயான்கு-
72 [டி]த் தலைம[க]ன் த-
73 ண்டிபூதியும் பவ்வ-
74 த்திரிக்கிழவன் அடி-
75 கள் நக்கனும் பெ-
76 ரரைகுருடையா(ன்)-
77 [1]நான உதையதிவா-
78 கரனும் விராபரண[மு]-
79 வெந்தவெளாரு[ன]
80 கழனிவாயிலு[டை]-
81 யான் வென்[ரு]ன்
82 கற்பகமும் வரிப்-
83 பொத்தகம் திரு[நா]-
84 லூர் கிழவன் தாழிச-

[1] ந is corrected from ரு.

85 கிர[ெ]சகானும் முக-
86 வெட்டி பழனக்குடை-
87 யான் அரையன் . . .
88 யிலும் வித்தாருடை-
89 யான் அடிகள் வி-
90 ரசொழனும் இ[றை]-
91 யான்செரி உடையா-
92 ன் [ப]ங்கன் கடம்பனு-
93 ம் முக்குறும்புடை-
94 யான் கிருழ்(ண்)ணன்
95 இராசாதித்தனும்
96 தொண்டைநாட்டு-
97 [ப் பு]ரவுவரிச் சாத்-
98 தனூருடையான் நி-
99 ன்[ரு] னக்கனும் சி-
100 [று]குடையான் அ[ரை]-
101 யன் சிவக்கொழுந்-
102 தும் [செம்]பாக்கமுடையா-
103 ன் [கு]ன்ருடி திருப்பொ-
104 ரியும் [வ]-
105 ரிப்பொத்-
106 தகணக்கு
107 . [ெ]மனாணம-
108 ங்கல[முடை-
109 யான்] . . .
110 யான் ருழி-
111 யும் நெற்க்கு-
112 ன்றமுடையா-
113 ன் பரஞ்சொ-
114 திபட்டாலகனு-
115 ம் வரியில்லி-
116 ட்டு[1] உடையூரு-
117 டையான் சுவ-
118 ரன் சாத்[த*]னும்
119 பட்டொலைக் குறிச்சியுடையா[ன்]
120 இராச[வி]னையாபரணனும் இருந்து யா
[ண்]-
121 ெ ெச ஆவது நாள் உாம்[அ] ஞல் திரு-
மா[ற்]-
122 பெற்று ீ(ா)ஹாதெவர் தெவதானம்
[இ]றையி[லி]-
123 யான தங்கள் நாட்டுச் சிற்றிய[ா]ற்றூர்
சங்க[ப்]பா-
124 டிகிழான் காணியால் [புரவு முவா]யி-
[ர]க்கா-
125 டியும் புரிசைநாட்டு வரஹ[தெய]ம்
புது-
126 ப்பாக்கத்து ஸலெையாரெ இறுப்ப-
த[ா]-
127 க இவர்களுக்கு தெவதானவரஹதெய-
128 [மாய்] இதனுல்ப் புரவு [மு]வாயிரக்-
கா[டி]-
129 யும் சிற்றியாற்றூரா[ரெ] இவர்கள் முன்-
130 னிறுத்துவருகின்ற புரவு முவாயிரக்-
131 காடியும் இரவு ஐஞ்ஞூற்று அறுபத்-
132 தொருகாடியும் பொன் இருபத்தறுக-
[ழ]-
133 ஞ்சரையெ மஞ்சாடியும் ஆக [நெல்]-
134 லு ஆறுயிரத்தஞ்ஞூற்று அறுப்-
135 த்தொருகாடியும் பொ[ன்]கி[ரு*]பத்த-
[று]கழ-
136 ஞ்சரையெ மஞ்சாடியும் திருமால்-
137 பெற்று ஹாதெவர்க்கு புதுப்[பாக்க]-
138 த்து ஸலெையாரெ இறுப்பத[ா]க [இ]-
139 வர்களுக்குத்தெவதான[வரஹ]-
140 தெயம் வரியி[லிட்டுக் குடு]-
141 த்தொம் இவை . . . [ஆ]-
142 தித்தன் ஆன மினவன் [முவெ]ந்த-
143 வெளானெழுத்து . . .
144 டையான் நக்கன் . . .
145 சொழமுவெந்த . . . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! (*This is the order of*) Kô-nôṇ-iṇmai-koṇḍâṇ[2] to the residents (*nâṭṭâr*) of Maṇaiyil-nâḍu in Maṇaiyil-kôṭṭam, to the headmen (*kiḷavar*) of *Brahmadêya* (*villages*), to the residents of the *Dêvadâna*, *Paḷḷichchanda*, *Kaṇimuṟṟûṭṭu* and *Vêṭṭappêṟṟu* villages and to the residents of towns :—

(L. 8.) On the 216th day of the 14th year (*of our reign*) we being on the first floor of the golden hall (*poṇ-mâḷigai*) within our mansion at Kachchippêḍu, the officer Śôḷa-Mûvêndavêḷâṇ informed us thus :—

(L. 12.) "Śiṟṟiyâṟṟûr in Maṇaiyil-nâḍu (*a subdivision*) of Maṇaiyil-kôṭṭam with (*its income of*) three thousand *kâḍi* of *puravu*, five hundred and sixty-one *kâḍi* of *iravu* and twenty-six and a half *kaḷañju* and (*one*) *mañjâḍi* of gold, excluding the *kâṇi* of Śaṅgappâḍikiḷâṇ, was assigned as a tax-free *dêvadâna* to (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tirumâlpêṟu in the twenty-first year of (*the reign of*) the king (*uḍaiyâr*) who

[1] Read வரியிலிடு

[2] Mr. Venkayya suggests that Kô-nôṇ-iṇmai-koṇḍâṇ might correspond to the term *kusalî* of Sanskrit copper-plate grants; see *Madras Epigraphical Report* for 1907, p. 71.

MINISTRY OF CULTURE · GOVERNMENT OF INDIA

CSL

died at Toṇḍaimâṉâṟṟûr, and was made over to (*the members*) of the assembly of Puduppâkkam which was a *brahmadêya* in Puriśai-nâḍu of this *kôṭṭam*, as a *dêvadâna* and *brahmadêya* (*with the stipulation*) that they should pay the said *puravu*, *iravu* and gold to the god."

(L. 23.) "(*This village*) which was handed over in the 22nd (*year of the same reign*) after its hamlets had been circumambulated and the (*necessary*) documents executed, was not, (*however*), entered in the accounts (*vari*). It was registered (*subsequently*) in the accounts (*vari*) as a *dêvadâna* and a *brahmadêya* in the fourth year (*of the reign of*) king Parakêsarivarman, 'who took Madirai (Madura) and Îḷam (Ceylon)', and (*accordingly*) the members of the assembly of Puduppâkkam were themselves paying to the god, the (*said*) *puravu*, *iravu* and gold."

(L. 28.) "In the 36th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, 'who took Madiri (Madura) and Îḷam (Ceylon)' the three thousand *kâḍi* of *puravu* accruing as produce from the estate (*kâṇi*) of Śaṅgappâḍikiḷâṉ in this (*village of*) Śiṟṟiyâṟṟûr, was (*also*) entered in the accounts as a tax-free *dêvadâna* (*in favour of*) the same (*temple of*) Mahâdêva at Tirumâlpêru."

(L. 32.) "(*Now*), the managers of the temple (*dêvakanmigal*), the men in charge of (*its*) central shrine (*uṇṇâḷigaiy-uḍaiyâr*) and all the *Mâhêśvaras* come and complain that the members of the assembly of Puduppâkkam have been misappropriating and enjoying this *kâṇi* of Śaṅgappâḍikiḷâṉ bestowed (*on the temple*) in the above said manner, without paying the taxes to the god."

(L. 36.) On Our inquiry (*into the matter*) after summoning the managers of the temple at Tirumâlpêṟu, the men in charge of the central shrine, (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras* and the members of the assembly of Puduppâkkam, it was found that the members of the assembly of Puduppâkkam had been enjoying the *dêvadâna* and had not been paying the taxes (*derived*) from the *kâṇi* of Śaṅgappâḍikiḷâṉ in Śîṟṟiyâṟṟûr to the god. We ordered that a fine be levied on the members of the assembly of Puduppâkkam and that from the 14th year (*of Our reign*) it (*i.e.*, the *kâṇi* of Śaṅgappâḍikiḷâṉ) be a *dêvadâna* and a *brahmadêya* of these same (*with the stipulation*) that the members of the assembly of Puduppâkkam shall themselves pay to (*the temple of*) Mahâdêva at Tirumâlpêṟu three thousand *kâḍi* of *puravu* on the *kâṇi* of the said Śaṅgappâḍikiḷâṉ.

(L. 53.) (*We also ordered*) that this three thousand *kâḍi* of *puravu* (*thus settled*), the three thousand *kâḍi* of *puravu*, five hundred and sixty-one *kâḍi* of *iravu* and twenty-six and a half *kaḷañju* and (*one*) *mañjâḍi* of gold which is (*already*) being paid on the village of Śîṟṟiyâṟṟûr,—in all six thousand *kâḍi* of *puravu*, five hundred and sixty-one *kâḍi* of *iravu* and twenty-six and a half *kaḷañju* and (*one*) *mañjâḍi* of gold, shall be paid by the members of the assembly of Puduppâkkam to (*the temple of*) Mahâdêva at Tirumâlpêṟu and be so entered in the accounts as tax-free *dêvadâna* and *brahmadêya*.

(L. 61.) Accordingly Kôdukulavaṉ Śâttaṉ *alias* Parakêsari-Mûvêndavêḷâṉ of Paruttikkuḍi who looks after Our affairs, the arbitrator (*naḍuvirukkai*) Triyambaka-bhaṭṭaṉ of Payalai and Nakkaṉ Kaṇichchaṉ *alias* Śôḷa-Mûvêndavêḷâṉ of Śikkar, being *Aṇatti* and *Vâykêḷvi*, received (*this order*). (*The order was*) written by the Uttaramantri Paṭṭâlagaṉ of Aṉṉâṟṟûr who writes Our orders, and signed by Our Chief Secretary (*Ôlai-nâyagaṉ*) Śôḷa-Mûvêndavêḷâṉ. (*And*) Parakêsari-Mûvêndavêḷâṉ who looks after Our affairs, having commanded the entry in the registers in

the terms (*of the order*) issued, *Puravuvari* Śembiyaṇ Uttaramantri *alias* Taṇḍipûḍi the headman (*talaimagaṇ*) of Iraiyâṇkuḍi, Aḍigaḷ Nakkaṇ the headman (*kiḷavaṇ*) of Pavvattiri, Udayadivâkaraṇ (*a native of*) Pêraraiśûr, Vîrâbaraṇa-Mûvêndavêḷâṇ *alias* Veṉṟâṇ Karpagam of Kaḷaṇivâyil, the *Varippottagam* (officer) Tâḷi Śandiraśêgaraṇ the headman of Tiruṇâlûr, the *Mugaveṭṭi* (officer) Araiyaṇ . . . of Paḷanakkuḍi, Aḍigaḷ Vîraśôḷaṇ of Vittâr, Paṅgaṇ Kaḍambaṇ of Iraiyâṇśêri, Kṟishṇaṇ Râjâdittaṇ of Mukkuṟumbu, Niṉṟâṇ Nakkaṇ of Śâttaṇûr, the *Puravuvari* of Toṇḍainâḍu, Araiyaṇ Śivakkoḷundu of Śiṟuguḍi, Kuṉṟâḍi Tiruppori of Śembâkkam, the *Varippottaga-kaṇakku* (officer), ... Tâḷi of [Mê]-Nâraṇamaṅgalam, Paraṅjôdi Paṭṭâlagaṇ of Nerkuṉṟam, the *Variyiliḍu* (officer) Śuvaraṇ Śâttaṇ of Uḍaiyûr and the *Paṭṭôlai* (officer) Râjavijayâbaraṇaṇ of Kuṟichchi,—being present.

(L. 121.) In the 14th year and 218th day (*of Our reign*), the three thousand *kâḍi* of *puravu* from Śaṅgappâḍikiḷâṇ's estate (*kâṇi*)—a tax-free *dêvadâna* of (*the temple of*) Mahâdêva at Tirumâlpêru in Śiṟṟiyâṟṟûr belonging to your *naḍu*, being payable by the members of the assembly of Puduppâkkam a *brahmadêya* in Puriśai-nâḍu, (*since it was given over*) to them as a *dêvadâna* and a *brahmadêya*, and the three thousand *kâḍi* of *puravu*, five hundred and sixty-one *kâḍi* of *iravu* and twenty-six and a half *kaḷañju* and (*one*) *mañjaḍi* of gold which these residents of Siṟṟiyâṟṟûr have been previously paying (*on the village of Śiṟṟiyâṟṟûr*)—in all six thousand five hundred and sixty-one *kâḍi* of paddy and twenty-six and a half *kaḷañju* and (*one*) *mañjâḍi* of gold, shall (*thus*) be paid by the members themselves of the assembly of Puduppâkkam to (*the temple of*) Mahâdêva at Tirumâlpêru. This was entered in the accounts and given over to them as a *dêvadâna* and a *brahmadêya*.

(L. 141.) This . . . . . the signature of Âdittaṇ *alias* Mîṇavaṇ Mûvêndavêḷâṇ, Nakkaṇ . . . . Śôḷamûvênda . . . . of . . .

No. 143.—ON A SLAB BUILT INTO THE FLOOR OF THE VERANDAH ROUND THE CENTRAL SHRINE IN THE ADHIPURISVARA TEMPLE AT TIRUVORRIYUR.[1]

This inscription which is dated in the 15th year of Parakêsarivarman Uttama-Chôḷa mentions Śeṉṉi-Yeṟipaḍaichchôḷaṇ Uttamaśôḷaṇ who was probably an officer of the king. The first part of the name suggests that this chief would have been connected with *Śeṉṉi-yeṟi-paḍai*, *i.e.*, the warlike army of Śeṉṉi.

TEXT.

1 ஷஷ்டி ஸ்ரீ[||*] ஸ்ரீஉ-
2 த்தமசொழதெவர்க்-
3 கொப்பரகெஸரிவ[ர்ம]-
4 ற்கு] யாண்டு பதினைஞா-
5 வது உத்தமசொழர் [தி]-
6 ருவொற்றியூர் ஷோரெ[உ]-
7 வர்க்கு ஸ்ரீவமிதெவ-
8 ரையும் காளமெட்[டு]-
9 ங் கவரிப்பிணாக்க[ள்]
10 இருபத்துநால்வர்க்கு-
11 க் கவரிகைய்யும் [தெ]-
12 வ[ர]ாயமெய் கொண்[டு]
13 பொன்னுலெ செய்-
14 வித்துக் குடுக்கவென்[ற]-
15 ருளுச்செய்யச் செய்-
16 வியத்திட்டபடி[ய்] சென்-
17 னி யெறிபடைச்சொழ-
18 னுத்தமசொழன்ள
19 [ப]திற்[ற]சத்திதம்[2]

[1] No. 166 of 1912.

[2] The inscription is a fragment.